

SOKOL AMERICKÝ

ČÍSLO 5.

ROČNÍK XXVII.

ZVLÁŠTNÍ VÝHODY

poskytujem
ct. sborům
sokolským
při objed-
náváních
sborových.

Dr. Kolacek & Co.

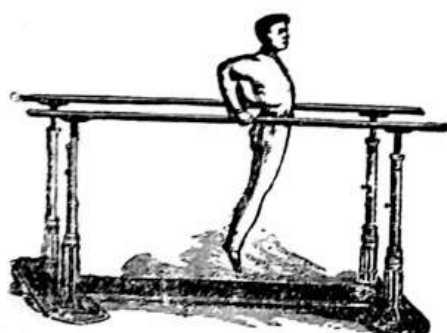
559, 561, 563 and 565 BLUE ISLAND AVE.
CHICAGO, ILL.

Největší ryze český střižní a modní závod v Americe.

Úplný výběr zboží střižního, obleků pro pány i chlapce, žaketů,
pláštěnek, šálů, dámských klobouků, obuvi, nádobí skleněného,
porcelánového a plechového, karpetů, hraček, atd., atd.

ÚPLNÉ CVIČEBNÍ OBLEKY

pro žáky máme
velmi lacino.
Máme na skladě
pravé české tri-
kotové modré
kalhoty do cvi-
čení, též košile,
pasy a střevíce.

JACOB WILLIG

— vyrabitel —

tělocvičného nářadí

Zařízení tělocvičen věnuje se zvláštní
pozornost.

71 W. Washington St., Chicago.

V. J. STIBR

vlastní první třídy

Oděvní Obchod

V C. 1415 BROADWAY,
vedle Ces. Nár. Síně, Cleveland, O.

Má na skladě úplný výběr obleků pro
pány a chlapce, klobouky, čepice, košile
atd. Veškeré sokolské potřeby k stejno-
kroji i ku evičení jsou vždy u něj k do-
stání.

SOKOLSKÉ STEJNOKROJE.

SOKOLSKÝ KROJ CVIČEBNÍ.

J. J. Dvořák & Sp.

oděvní a zakázková krejčí. 598-600 Blue Island Ave.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pasy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice, atd.

Matěj Houdek

(dříve Mužík)

Zlatnický a hodinářský obchod

— v čísle —

1338—I. Ave., mezi 71. a 72. ul.

Bohatý výběr zlatých a stříbrných šperků, hodi-
nek, řetízků, náušnic, prstenů, atd. Vlastní vý-
roba klenotů s českými granáty, zlatých náušnic
zvaných "čoček", spolkových odznaků, snubních
prstenů a pod. Správkám věnuje se pečlivá po-
zornost, zvláště zasazování drahokmů. — Dlouho-
letá zkušenost jest zárukou dobré práce.

Vyhláška.

Tímto upozorňujeme bratrské Jed-
noty, že Výk. Výbor N. J. S. prodá
1200 lb. činek, bez dovozu, za 3c libru.

Dále prodá Výk. Výb. RYTINY
(cuts) obrazů z Památníku N. J. S. za
ceny mírné. Rytiny hodí se dobře
pro jednoty a zvláště pro bratry ob-
chodníky.

Objednávky přijímá jednatel V. V.
Jan Černý, 437 E. 71st St., New York.

Ferda Martyny

zařídil první třídy

modní obchod pro pány a hochy

1329 První Avenue,
NEW YORK

Nejnovější vzorky košil, nákrčníků a
spodního prádla mám na skladě **vždy**
hojnost, jakož i chlapecké oděvy. So-
kolské košile, nákrčníky a vůbec ve-
škeré cvičební potřeby jsou u **mně**
vždy k dostání.

Všichni Sokolové
měli by znáti:

Úvahy a řeči Dr. Miroslava
Tyrše. Pořádá Dr. J. E. Scheiner.

I. Povšechné úvahy o věci
sokolské. — Díl první 25c. Díl
druhý 25c.

Objednávejte buď u svých sborů neb
u jednatele výkonného výboru N. J. S.

Učme se od začátku!
Základové tělocviku. — Sepsal
Dr. Miroslav Tyrš. Cena \$1.00

Objednávejte buď u svých sborů neb
u jednatele výkonného výboru N. J. S.

OBSAH

	Strana
Redakční úvahy.....	119
Za cílem naším.....	132
Tělocvik školní mládeže.....	133
Co nám schází.....	134
Na prej zastava Slave.....	135
Všeslovanský Sokolský den v Chi- cagu (s 2. vyobrazeními)....	136
Zápis o schůzi poradní, o návrzích ku svazu Sokolstva v Americe..	138
Zdravice.....	139
Sjezd Jednoty Děln. Amer. Sokolů	140
Z úvahy Stuarta Milla (J. Borecký)	140
Vyzvání.....	142
Něco o úspoře času.....	142
Společná cvičení k slavnostem Turnerbundu (s vyobr.).....	143
Cvičení s tyčemi.....	146
Dobré chutnání.....	146
O prvé pomoci raněným.....	147
Z našich kruhů.....	148
Věda, umění a práce.....	152
Dopisy.....	153
Ze Župy východní a severo-vých..	155
Zápis o schůzi Výk. Výboru.....	156
Poznámky k názvosloví.....	157
Příjem a vydání N. J. S.....	158

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL

Ročník XXVII.

CHICAGO, 15. KVĚTNA 1905.

Číslo 5.

REDAKČNÍ UVAHY.

Se zadostiučiněním jen poukazujeme na zaslouhou nám resoluci sboru T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol, člena to tak zvané Matice Vyššího Vzdělání. Resoluce psaná a sestavená bratrem tajemníkem onoho tělesa a ve sboru nadzminěném přijatá dokazuje jen, pokud list náš pravdy poctivě a svědomitě se držel, poukazuje své doby na soukromý ráz tělesa, jež od veřejnosti a spolků českých sice peníze přijímalo, ale této veřejnosti ani zastoupení dávali, ani účtů skládali nehodlali. Věc byla sice dávno veřejným tajemstvím a sboru našemu jen díky, že v zájmu věci dobré a šlechetné rázně vystoupil, již proto, že vlastní majitel Matice a takto pokladník opovážil se **bez jakéhokoliv usnesení, bez schůze matiční** naříditi svému tajemníku, aby pod pečeti Matice a s podpisem předsedy — sic — poslal našemu V. V. do New Yorku silný "protest Matice" proti listu našemu. Proč takovýto nikým neoprávněný útok a udání nás, když přece se ví, aneb mohlo vědět, že zodpovědnou redakcí orgánu N. J. S. jsme my a nikdo jiný. Proč nepsalo se nám a jinak třeba úředně? Nám věc takto jak jest stačí i přáli bychom si jen, aby Matice pokračovala asi tak jako Čtenářská Beseda Vlast" v New Yorku, jež opravdově a bez veškerého bombastu stará se o povznesení a vzdělání lidu. Za krátkou dobu činnosti své nejen že pořídila 1600 svazků nejlepších českých spisů, ale zařídila nadační fond studující mládeže české, o kterouž se stará vlohy-li tato jeví tak, jako jen snaha upřímná dovede. Pravda Beseda nemá žádného svého, ani jiného výrobku, aby jej způsobem tímto oznamovala, aby ve všech listech českých sama se vychvalovala a stále o sobě dala psáti, ale ten hlouček členstva jejího to má vědomí, že vykonal svou povinnost a toto vědomí někdy i dražším jest člověku, nežli plné žoky z lidu vydrěných dollarů.

Pamatujeme se, jakoby bylo dnes, že na sjezdu N. J. S. v St. Louisu odbývanému sami byli jsme rozhodně proti, aby sbory, tak zvané "z trucu," čili sbory v těch kterých osadách našich z trucu zbudované proti našim místním jednotám a na úkor jejich, nebyly přijaty v kruh náš. Týkalo se hlavně Omahy a South Omahy. Však dnes, kdy všude nahlíží se, že jen ve spojení jest síla, že jen ve Svazu všech nás

jednoho původu věci naši po stránce tělocvičné prospěti lze, není rozdílů, ani krojem, ani smýšlením. A proto každá snaha spojovací, každá snaha upřímná prospěti tomu našemu velikému celku svobodomyšlnému a pokrokovému, prospěti věci sokolské pak zvláště, ať již v St. Louisu, v Omaze, v Clevelandu, v South Omaze, v Racine a jinde musí dojíti dnes uznání, povážíme-li na příklad jen co dokázal již v ohledu tom sám jediný a mohutný sbor Plzenský Sokol v Chicagu. Dnes víme o jiném, dnes nebojíme povědět si pravdy v čem chybuje, aneb jsme chybovali a od pravdy k síle v jistém smyslu jest jen krok. Jen silný libuje si v pravdě, ona záliba v lichotkách, nepravdě, ba ve přímé lži příznakem jest slabocha. Tak soudil Tyrš, tak soudí Vaníček a mnoho těch, kdož víme co třeba nám i zde pro náležitou výchovu každého z nás pro život veřejný a proč na sílu tělesnou i mysle takový důraz klademe.

S turnéry jsme vždy v zemi této, ať kdekoliv, v tom či onom městě měli styky opravdu jen přátelské a na některých místech styky tyto pěstovány jsouce vrcholily v opravdovém sbratření. Tu není předsudků, zbytečného hanobení a snižování, lání a útisků i nemůže ani být, jakž se u řádných občanů země této patří. A Svaz těchto turnerů pořádá ve dnech 21. až do 25. června t. r. sjezd a závody velikých rozměrů v Indianapolis. Přijedou i turneři z Němce a různé jiné organizace pozvány jsou, jako N. J. S. Nu, a kde bychom my nebyli? Plzenský Sokol vyšle tam celé družstvo. Tak naši bratři chicagští a snad i jiní, jako jednotlivci. A proč ne, vždyť v zápolu jen se síly měří.

Odkazovati se v konání našem na jiné národy jest někdy dobré, vzory prospívají, ale odkazovati se na ně a členy jejich, když vlastní své nedostatky chceme omluvit, aneb když přehmaty naše, klam a šalbu těch kterých našich jednotlivců chceme zastřít, říkáme na příklad, že ten a ten Irčan a p. provádí totéž, čili, když "může krást Irčan, proč by nemohl krást Čech," svědčí jen o hluboké mravní skleslosti. A jest jen co litovati, že výroky podobné často se vyskytují, jako pádné důkazy nevyspělosti našich eností občanských, nemluvě ani o politice.

V konvenční nejprřednějších učitelů tělocviku, odbývané v městě New Yorku, přednášel dr. W. G. Anderson, ředitel tělocvičného oddělení university Yale "O vlivu ozdobných kroků a tance vůbec na sesílení a vývin těla." V přednášce své pravil, že učinil s cviky podobnými pokusy též v tělocvičných hodinách mladých mužů a docílil netušených úspěchů. Cvičení kroků a různých tanců povzbuzuje činnost srdeční a plicní a má tudíž na rychlejší oběh krve větší vliv, než jakákoliv jiná cvičení. Cvičenci prý po krátké poměrně době osvojili si neobyčejnou hbitost a sílu nohou, která jim byla nápomocnou i při cvičeních jiných. Hbitosti takové, uhlazenosti a sebeovládání, nebylo docíleno žádnými cviky a co hlavně padá na váhu — končil Dr. Anderson, že bohatost a krása cviků těch těšila se i u studentů neochabující oblibě, že i ti, kteří vyhýbali se prostným, cvičebním hodin "ozdobných kroků" vždy dočkati se nemohli.

č.

Lékaři jsou s moderním ústrojem žen naprosto nespokojeni. Vidíte důkazy o tom často v různých listech, zajímavé jest však, že ten, aneb onen list porídí si na jedné stránce tolik a tolik sloupců čtení o škodlivosti těsného oděvu a p. a hned na stránce druhé přináší ilustrace nového, ještě těsnějšího. — Ženy přečtou si a prohlédnou oba články a místo uvažování rozumového klidně nosí dál, co se jim líbí — či spíše, co je právě modou, ať již škodlivé, aneb nikoliv. A s tělocvikem máte to u mnohých také tak. Jestli jsou cvičení tělesná modou, jestli úbor cvičební se právě zamlouvá, pěstují se různé cviky a to šmahem bez rozmyšlení, bez soustavy, tak jak se po různu navrhuje.

Jestli chceme slabým ve společnosti lidské prospěti, musíme především starati se o to, aby byli silnými. To však nestane se nikterak sentimentality, ale ráznou, skutkovou, trvalou, pamětlivou a do budoucna zirájící snahou, jež vreholice v lásce k člověku, poskytla by mu příležitost se utužiti. Chvilková pomoc a dobročinnost z dlouhé chvíle nikterak nevyváží soustavnou práci na odstranění příčin, jež vedou k nedostatkům.

Tak kolikrát opravdu smáti jsme se museli, vidouce jak ty různé sekty ve svých kostelích a školách nedělních o vánocích a o velikonocích snaží se v dobročinnosti vůči chudým a potřebným přímo předstihnouti. Jednou, nanejvýš třikrát za rok nakrmí toho chud'asa, ba i ošatí, ano nakrmí celé rodiny, ale po všechny ty druhé dny v roce nestarají se, aby pomohly, aby zmírnily společenské bídy, aby přispěly k opravě, aby pomohly těm, kdož v potu tváři za bídnou mzdu pracují u bohatých podporatelů těch kterých kostelů, aby o odstranění práce

dětské se staraly a uzdravení všech i blaho. A jak ti boháči, kostelíkáři se přímo předstihují v nadzmiňených dobách v milodarech peněžních i jiných. Co na tom, že právě ty jejich peníze, ten mamon veškerý způsobem všelikým získali právě z těch, jimž o vánocích a jindy příležitostné dary udílí. Co na mnohých těch dollarech lpí lidského potu, co krve lidské, avšak ta s hanbou a všemi neřestmi i klamem ku větší cti a slávě boží pánům kazatelům, do brodinečkům příležitostným nikterak nevadí.

Při otázce tělocviku nesmí se přihlížeti k jednotlivému člověku cvičícímu a osobně si prospívajícímu, nesmí se míti na mysli jen ten jednotlivec a z cvičení jemu jen plynoucí výhody, alebrž musí se přihlížeti k celku, jehož členem ten jednotlivec jest, u nás tedy k Sokolstvu a významu jeho společenskému. S toho hlediska pak lze říci, že společnost uznávající základní důležitost cviků tělesných, utužení a sílu, musí i pro zachování sama sebe, svého zdraví a pokroku, uznati, že v Sokolstvu a organizacích podobných vůbec má činitele výchovného prvního řádu, činitele, který dojistá jen veškeré podpory celku, ba i státu a veřejnosti vůbec si zaslouží, konaje práci záchrannou.

Minul celý měsíc od uveřejnění zprávy vrchního náčelníka a dva měsíce od té doby co vyšla podrobná zpráva jednatele N. J. S. Kdokoliv číslce ty zajímavé jen poněkud prostudoval, shledal dojistá ku svému jen potěšení, že nevypadá to s námi zrovna tak zle, že učinili jsme pokrok opravdu pěkný, zejména v činnosti své tělocvičné, ať již se to komu líbí, aneb ne. A což teprve, kdyby zprávy byly úplné, kdyby práce opravdové a činnosti nepřekážely ještě tu a onde mnohé nedostatky, mnohé nepochopení věci naší. Stále na ně poukazujeme, stále do líknavosti mnohých a "zbytečného závaží" si stěžujeme. Netajme se tím, že směry našeho života českého v Americe v mnohém byly i věci naší na závadu, že výchova toho lidu našeho byla pochybnou, že zbytečně dovedli jsme tříštiti síl a tak právě toho nejdražšího — zdraví jsme nedbali, kochající se v chorobné samochvále, již pod "fangličkou národní" chtěly pro sebe i jiným jsme klidně dopřávali. Tak jsme pokračovali nemohouce málem zdravé otuženosti zapomínali. Tu však nadešly jiné doby práce společné a spojovací, snah upřímných a my pomalu i začínáme pravdu snášet a pevným zrakem i střízlivě pojímáme úkol svůj výchovný pečujeme svědomitě o mládež svou. Toť pak práce naše nejkrasší a výsledky její slibné vyváží všechny bludné a chybné jiné kroky naše minulých čtyřiceti let, od té doby, co první sbor sokolský v Americe byl založen. Výchova mládeže, výchova našeho budoucna, práce skutečná a nikoliv pouhé přestávání na okázalosti a marnivých dojmech

vnějších, jako spíše průkaz opravdové činnosti ruchu a síly!

Jak by jste nazvali nás asi, když vedle poučení a snah výchovných, jež v listě našem se jeví, přijali bychom za tolik a tolik dollarů tu, aneb onu humbuckářskou oznamku, vědouce, že přímý to klam a šalba? Co by jste nám řekli, kdybychom jako list seriousní poslali na adresy čtenářů svých, bratří a sester kus potištěného papíru, jemuž se nadává "Světlo" a v němž odporučuje se patentovaná příprava "Humbuko," praobyčejný to projímací prostředek, který náš jednoduchý odvar ze švestek lépe nahradí a nestojí dollar láhev, ba za pár centů více si ho pořídíte. V nadzminěném papíru píše a tiskne se o "zázračných" téměř vyléčeních všech možných i nemožných chorob, na láhvi přípravky i vyléčení žaludečního raka se slibuje atd. Klam tu tedy zřejmý a hle, přec tu několik listů českých, jimž kozla na tom záleží co lidu svému posílají, co se oznamuje ve sloupcích jejich a co na bedny pod vlastními adresami toho kterého listu do českých domácností bez-trestně posílají se může. Jen "Humbuko," když zaplatí! Nejzajímavější však, že jsou to právě ty časopisy, které tak často radí nám, abychom nápravy zavést se snažili prý u nás a sami jsouce neslané a nemastné dokazují jen, že třeba s opravou začítí nejprve u těch tak zvaných "vychovatelů" lidu a nikoliv jen v lidu samém.

Výroku Oslerova o stáří použil jako obyčejně "žlutý tisk" i psal o učenci tom přímo hanebně, přerukuje řeč jeho a názory, jen aby bylo o jednu sensaci více. O chloroformování starých lidí, jako neužitečných zmínil se Osler žertovně, sám na sebe narážaje, jakž našimi listy odbornými správně na míru se uvádí, ale co "žlutému tisku" záleží na pravdě? Co také záleželo mu na tom, když telegrafoval na příklad do světa, že němečtí turneři v St. Louis němčiny se zřekli a angličtinu ve sboru svém úředním ustanovili jazykem. A zatím jest pravda, že vedle němčiny také angličtiny použití může v jednání mladík, není-li němčiny zcela mocen, však proto němčina zůstala jen řečí úřední. Noviny měly sensaci, dávajíce turnéry mnohým jiným sborům jiných národností za příklad, co zatím jim Němci přitáhli trochu šroub, i používše příležitosti, dali různým "knownothingům" co proto. A Němci to umějí lépe nás, již v každé sebemenší záležitosti veřejné strachy se tetelíme a nemajíce odvahy, radíme jen k opatrnosti, pomalinku a polehoučku, jen ať o nás nikdo neuslyší . . .

Jedním z těch četných pořekadel, s nimiž nemůžeme nikterak se smířiti, jest ono, že o mrtvých má mluvit se jen vše dobré. Zdá se, že lid rád řídí se

přísluvím tímto jenom proto, aby zakryl ten neblahý zvyk, že "o živých rád mluví jenom vše špatné." Rozloučí-li se s tímto světem člověk bezkarakterní, člověk, jehož každý čin, každý skutek charakterizoval jej jako člověka podlého, jako oběť nízkých vášní, jako člověka úskočného, jehož jedinou radostí bylo, mohl-li způsobiti truchlivé chvíle svým blízním, svým spolupracovníkům — sejme smrt s něho veškeré ty jeho špatnosti, máme zavřítí oči nade vším co špatného vykonal, zapomenouti bolesti, jež jiným působil a mluvití jenom o — dobrých vlastnostech, jakých neměl a které na jeho jméno ochotně zavěšujeme jenom proto, že zemřel? Smějeme se kněžím, že na popravištích pokoušejí se zpovědi zločince proměnití rázem na nevinného, jehož duše rovnou cestou putuje do nebe — a sami činíme totéž. A přec — zločince na popravišti činu svého lituje, vrah často pyká za skutek, spáchaný v návalu nepřičetnosti, kdy nemohl býti za jednání své zodpovědným — kdežto námi často velebený hověl si z pouhé záliby v nepravostech až na konec svého života, s bestiální rozkoší pásl se na bolesti jiných, my o něm věděli, že pod uhlazeným zevnějškem skrývala se duše nejčernější a přec řekneme potom: "mluvme o něm jenom dobré." — Nechtěli bychom člověka takového pronásledovati výčitkami a obviňováním až za hranice smrti — ale kdo chtěl by jej v naší přítomnosti velebit, kdo chtěl by špatné činy, jichž se dopouštěl, zakrývatí činy dobrými, jichž on nikdy neznal, tam neostýcháme se říci, že ani smrt neučinila jej jiným, nežli jakým ve skutečnosti byl. Věru, neškodilo by, kdybychom aspoň trošku té šetrnosti, jakou chováme k nehodným mrtvým, zachovali si pro živé poctivce, na nichž obyčejně nikdy žádných dobrých vlastností viděti nechceme.

č.

Doufáme, že společné vystoupení Sokolstva chicagského 30. dubna nebylo tím posledním, ale že "sokolský den" stane se výročním svátkem Čechů chicagských. A tu — nebude nám snad zazlíváno — csmělíme-li se dáti evičitelům jednot chicagských malý pokyn. Jak jinak pracovalo by se to těm, na jejichž bedrách spočívá celá tíha práce technické, kdyby všichni evičitelové, jako odchovanci jedné školy, mohli býti předním pracovníkům ve všem nápomoeni. Ale má-li ten, jenž prostné eviky vypracoval, začítí svoji práci u evičitelů a naevičovati s nimi vše jako se začátečníky, jest práce jeho dvojnásobnou. Nemohli by evičitelové chicagští sejíti se aspoň jednou měsíčně k společným evičením, k přednáškám, a tak pomalu v odborných znalostech se zbližovati? Co dobra by mohlo vykonáno býti, kdyby ti, kdož mají bohatší zkušenosti, dělili se s ostatními, kdož neměli neb nemají tolik příležitosti k vzdělání se — a jak lehčeji by se to pracovalo k společnému vystoupení, kdyby během zimní sezony osvojili si ti

méně zkušenější aspoň tolik vědomostí, co jest třeba k vydatné součinnosti. Bratři cvičitelové, nestál by tento pokyn za přemýšlení? č.

Často se nám vytýkalo — a posud vytýká — že až příliš často v tělocvičnách užíváme jazyka anglického, čímž prý dopouštíme se velikého hříchu na věci sokolské. Pisatel přiznává se bez ostychu, že dosti často bral útočiště k řeči anglické — často tedy “hřešil” proti věci sokolské — ale kdyby ti, kdo nás tak rádi odsuzují dříve přesvědčili se, proč tak činíme, neb jsme činili, zněl by rozsudek jejich zajisté zcela jinak. Vstoupí-li do české tělocvičny chlapec neb děvče, jen s těžší jazyk český ovládající, spustíme na ně jen česky, nuťme je hned při samých počátcích, aby nám česky odpovídali a bud’me jisti, že se s nimi v tělocvičně české více neshledáme. Ale vyjděme jim vstříc, promluvme na ně řečí, již lépe rozumí a v níž se lépe vyjádřiti dovedou, zachováme je Sokolstvu, za nějaký čas jejich ostýchavost zmizí a oni počnou sami se snažiti mluvit česky. A tu vy, úzkostliví kritikové, tážeme se vás: čím prospíváme více věci sokolské a tím i věci české: Když zde vychovnou mládež českou řečí hned na počátku odpudíme — anebo když pomocí anglického jazyka ji získáme a Sokolstvu i českému kmeni ji zachováme? č.

V minulém čísle “Sokola” přinesli jsme úsudek “o nevděku,” pocházející z pera jisté spisovatelky americké, v němž mezi jiným praví, že “nevděk proto jen bolí, poněvač dotýká se naší marnivosti.” Přiznáváme, že dobrý čin pozbývá své ceny, kde očekávána jest v jeho zápětí hned pochvala neb jakýkoliv projev uznání — ale v životě našem setkáváme se často s takovým druhem nevděku, že by musil člověk býti úplně otupělým, aby se jej bolestně nedotekl. Přinášíme-li ochotně oběti na oltář dobré věci, žádné odměny neb slávy neočekávající, zabolí nás, když snaha naše ústy nešetnými jest všelijak snižována, podezřívána. Pracujeme-li ve prospěch dobré věci s takovým sebezapřením, že ani hmotných ztrát nedbáme, sílení jsouce pouze tím vědomím, že sloužíme dobré věci — a do uší našich zazní posudek, že činíme tak jen z pohnutek ziskných — a když pak vidíme, že i ti, kdož znají naše pohnutky, znají naši dlouholetou, nezištnou práci a vůči takovému nešetnému bagatelisování mlčí pouze z pouhé škodolibosti — jak ideálním by musil býti ten, kdo by při takovém “uznání” v práci a nadšení neochabl! č.

Člověk není nikdy tak dokonalým, jak se sám činí, aniž tak špatným jakým jej činí jiní.

Dumon.

Špatným člověkem příliš povrhuji, nežli abych ho nenáviděla.

De Seudéri.

ZA CÍLEM NAŠÍM.

(Z řeči pořadatele t. l. pronesené u příležitosti Vseslovanského Sokolského dne, 30. dubna 1905 v Chicagu.)

Právě v této chvíli radostného rozehvění a nadšení nad výsledky práce naší sokolské, jež vreholiti má v jednom pevném Svazu nás všech bez rozdílu, odbývají bratři naši a sestry Jednoty Amerických Dělnických Sokolů v Elizabeth, N. J. svůj sjezd, kde jednají též o otázce Svazu a spojení s námi po stránce technické, otázce u nás na ten čas nejdůležitější. Kéž jdou s námi, kéž u jedné sejdeme se mety na prospěch věci naší společné, na povznesení jména českého i v zemi této a rukou pevnou vzhopíme se k činům. Proto, nevěříce v planá jen slova, plané projevy plné frází, vzdejme čest práci i druhých bratří z druhého tábora u příležitosti této významné a provolejme jim naše upřímné a srdečné Na zdar! (Síní po té ozvalo se z tisíce a tisíce hrdel mohutné Na zdar!, jako na důkaz souhlasu úplného.)

V dávných dobách a dobách Řeků a Římanů zdálo se lidstvo více přibližovati té velebné a všemocné přírodě než na příklad ve středověku, ba i doby nedávné mnohý našel by se doklad, jak vzdalovali jsme se u výchově své právě té, která nám život dala. Dnes však je jináče, účelem výchovy je nám zdravý, silný, utužený, vzdělaný člověk oběho pohlaví, beze vší výminky, pevného charakteru, pokrokových snah, mravný člověk volných myšlének, jenž dovede milovat bližní své a jim jako celku i jednotlivcům prospívat, hotov každé a schopen všech obětí, člověk: právě s tou přírodou a pravdami jejími počítající.

A jednou z těchto pravd jest ona, že pouze zdravý člověk, zdravý v pravém slova toho smyslu, může počítat na výsledky práce a činnosti své. Když uhnali jsme si v tom zápase divém, životním nějakou chorobu, jen za zvukem a leskem bohatství se ubírajíce, tu zdraví rádi bychom mnohdy poklady zaplatili, jest však již pozdě, tu veškeré to sobectví, veškerá ješitnost naše, veškerá lakota a klam chtě nechtě podříditi se musí tomu, jenž nikdo si nekoupí, zdraví a opět zdraví. Když pak přiblíživše se přírodě, nejednajíce nesmyslně proti pevným jejím zákonům, staneme se lidštějšími a dle toho i výchovu mládeže naší si zařídíme s pevnou vůlí postaráme se o náležitý vzdor, a utužení proti veškerým nahodilým nesnázím a obtížím v tomto soutěžném boji lidí všech, staneme se volnějším a šťastnějším, osvobodíme své a sami sebe vychováním, prací, činem. Již Komenský, jenž v pracích svých doporučoval všude soustavný tělocvik, usiloval vzdělati tak každého člověka, “aby kdekoli se narodil, jako člověk se žití naučil. Jest nám potřeba vzdělávání, jímž bychom se připravili všemu pravě rozuměti, vše pravě chtíti, konati, mluvit, abychom tak posléze rozumem, duchem, rukou, jazykem

ku pravidelnosti přivedni jsouce, v pravdě lidmi slouti mohli."

A jako lidé ovšem vyhledáváme společnosti lidí a o společnosti tyto pečujeme, staráme se, vlastně starati se máme, aby ty jednotlivé celky v rodinách našich seskupené, národnosti naší a společnosti lidské vůbec prospívaly. Jak ale mohly by prospívati, kdyby byly v jádru svém nezdravé, nesilné, bojácené a chabé, kdyby ve smutné nečinnosti trvající, nesažily se o nějaké vyniknutí a uplatnění vedle celků jiných, pokročilých? Takovýto stav byl by rozhodně nepřirozeným, a výchova toho druhu jen na zkázu každého jednotlivého člověka. Ruch a práce napak ku štěstí vede, jen když všude jest pro ně náležité porozumění. O toto porozumění pak pečuje dojista měrou značnou Sokolstvo, jež ve štít svůj napsalo si: Vývojem ducha i těla k svobodě. To Sokolstvo dnes předstoupilo před zraky vaše, aby v mohutném rozmachu dokázalo, že jeho věc je pozitivní, vzdělavatelná a nanejvýš šlechetná. Tu vidíme ty junáky naše otužilé, sestry jaré a žactvo obého pohlaví v průkazu práce opravdové, práce, již ukázati chtějí výsledky na uzdravení lidu jednoho původu a jedné velké rodiny slávké. Poprvé sešli se tu bratři a sestry bez rozdílu u jedné mety společné, podávše znovu a znovu důkaz, co při dobré vůli vykonati lze tam, kde slovo bratrství nevyznělo jen v pouhou a pohodlnou frázi.

Bratrství nám a všem Slovanům bez rozdílu, již v jednotlivé větve roztroušeni v těch drahých starých vlastech našich, vydání jsouce útisku a posměchu nepřátel našich, nedovedli dosud pochopiti. Rozdrobení a rozptýlení, nezmohli jsme se sem tam na jeden čin společný a mohutný, a tu v nové vlasti naší teprve nyní, jako bychom přicházeli do sebe, teprve nyní poznáváme, v čem záleží společné naše vítězství a jak dosíci lze pochopení snah vzájemných. Nejlepší zbraní a nejvydatnější jest tu náležitá výchova lidu veškerého, výchova, jež přibližuje se přírodě v každém směru, starati se o povznesení veškerého Slovanstva, silného, utuženého, a sokolskou myšlénkou prodehnutého. A myšlénka ta cílem budiž naší výchovy. Že lid naší věci sokolské přeje, dokázal dnes dojista nejlépe a tu bude jen na nás, majíce dnes větší zkušenosti a praktických znalostí z dob minulých, abychom všichni sokolové bez rozdílu v pevný jeden šik se srazili, zdar nových a pokrokových myšlének ve styku jsouce se všemi bratry slovanskými uplatnili a postup vzájemnosti slovanské v zemi této tak zařídili, aby prospěch všech nás Slovanů, jako mohutného celku byl zaručen.

Dosud bylo u nás pravidlem, že jsme se tříštili, že jsme spolkařili bez rozmyslu, bez soustavného postupu a práce společné, že přes mrtvolu všelikých národních podniků vyskytovaly se nové myšlénky, aby v té spoustě titěrností, frází a pochybené vý-

chovy znovu a znovu padly. Tak přecházela horlivost, dostavila se omrzelost a od té k lhotejnosti k no votám není daleko. Dnes zdá se ale, že je jináče. V českém Chicagu snahy spojovací se jeví a Sokolstvo v ohledu tom jde příkladem v před. Kéž pak také výsledky jsou dle toho, a my naleznuvše v Sokolstvu jediné a pevné opory přistoupiti mohli směle ku opravdové, soustavné a účinné práci na prospěch veškerého Slovanstva, jež si dnes podává mozolnou a utuženou pravici, aby mezi ním vše ozdravělo a posilněno na těle i na duchu dokázalo, seč je americké Sokolstvo, a když toto u jedné se sejde mety, pod jedním praporem; když dokáže, že přes malicherný rozdíl v kroji a smýšlení dovede se povznést k cílům největším, pak i ten náš lid zachová se, pro nás, budoucí na mnohá a mnohá ještě léta. Nuže tedy, bratři a sestry v před a ku cíli zdárnému.

TĚLOCVIK ŠKOLNÍ MLÁDEŽE.

II.

Jak tedy počínati bychom si měli při tělesné výchově školní mládeže, abychom vyhověli požadavkům, jaké na nás právem činí fyziologie a psychologie? Předně: Ve školách elementárních musí věnováno býti více času výchově tělesné, musí vřaděno býti více volných her do programu výchovy tělesné. Za třetí nesmíme působiti na vnímavou mysl jistými "dojmy," když zároveň duchu nedopřejeme příležitosti k "projevení se." Činnost musí následovati v patách za věděním.

Při výchově tělesné dítek školních třeba působiti na prvním místě na obrazotvornost jejich a tak nudné, monotonní cviky prostné nahraditi tělesnými pobyby, které přímo nutí děcko "zapomenouti sebe." Látky k evičením takovým nalezneme dostatek v programu školním, když obyčejné "pohádky" použijeme co základ k činnosti svalové.

Již samotný předmět "vědy přírodní" (nature study) poskytuje nám bohatou látku k zajímavým pohybům tělesným. Nápodobením plže, housenky, kobylky, motýla, veverky, ptáků a různých zvířat, právě tak jako pohybů stromů, trávy při vanutí větru poskytuje nám široké pole ku konání tělesných pohybů, hodících se právě pro mládež útlého věku. — A není to pouze tělesný pohyb, jenž nápomocen jest nám zde ku konání dobra — my vzbuzujeme v útlé mysli dětské hravým způsobem nové a nové dojmy, nový interes, pěstujeme jejich smysl pozorovací, tiskneme v mysl jejich pravé představy o těch různých zvířatech neb věcech, jež děti s velikou chutí napodobují.

Neb což kdybychom vzali útočiště k povídkám ze života indianského? Není-li hbitý, lehký a při tom smělý pohyb indianského hochy hoden nápodobením?

Učme děti, jak nápodobovati indianské děti běháním proti větru při rozpažení, a získáme tak vydatné cvičení, které napomáhá k šíření hrudníku, hlubokému dýchání, jež pudí mocně krev k rychlejšímu oběhu. Učme je, jak Indian střílí z luku, jak vrhá dřevěné kopí, kámen, jak rychle pohání pomocí vesla své kanoe po hladké hladině vodní. Tak důmyslný učitel může si z této "indianské látky" vypracovati nepřehlednou řadu vydatných cvičení, které vždy prováděny budou se zápallem — jmenovitě postaráme-li se o zbraně, jichž při hrách těch mohou děti používat.

Mnoho látky nalezneme ve světě průmyslovém; silný kovář, bušící mocně v kovadlinu, dřevorubec, jenž svižně dovede vlásti těžkou sekerou, tesař, rolník — ti všichni poskytnou nám přímo nevyčerpatelný zdroj látky cvičební, které opět zanechají v myslí dětské dojmy, z nichž vyvíjí se úcta a láska k práci — láska a úcta k těm, kdo pracují, kdo tvoří.

Vojín, neb středověký rytíř vždy vzbudí v myslí dětské zájem největší — a zde opět nalézáme látky množství přímo nevyčerpatelné. Zde teprv poskytuje se obrazotvornosti dětské to nejširší pole k volnému rozhlédnutí se. Pyšný krok bujného oře, jeho klus neb trysek, vrhání kopí, chytání kruhů na tyto, to vše nalezne u děcka živý zájem. A hry podobné pobádají děti ještě k jiné činnosti tělesné, která s bohatou obrazotvorností jejich jde ruku v ruce a sice, že shotovují si sami kopí, meče, štíty a pod., při čemž svoji bujnou fantasií přivádějí k plné platnosti. — Představování rytířů vzbudí v útlé a vnímavé myslí dětské úctu k síle, obratnosti, odvaze, jemnosti a uhlazenosti: Každé dítě v obrazotvornosti své je princem, prohánějším se na bujném oři, a takovýmto tělocvikem pouze docílíme, že "vyvíjí se děcko celé," neboť vývin těla kráčí zde ruku v ruce s vývojem ducha. Oceňování krásna, porozumění a oceňování hmotné práce musí na děcko působiti tak, že vypěstujeme v něm žádost, aby i ono mohlo jako člen veliké lidské rodiny svůj úkol, svůj díl řádně vykonati. — Pouze taková cvičení tělesná, jimiž vyvíjíme nejen sval, ale i ducha, sílíme vůli, vzbudujeme smysl pro vše co krásného, jsou s to vyhověti potřebám mladé generace.

CO NÁM SCHÁZÍ.

Když vyzvali jsme sokoly, aby veřejně pronesli náhledy své o tom, proč jako jednoty **tělocvičné** nepokračujeme tak, jak bychom mohli v nynější době právem očekávati, byli jsme vedeni jediné tou snahou, rozpoznati chorobu, hlodající na našem tělese a pak pokusiti se vynajíti lék, jenž by chorobu tu ne-li docela vyléčil, aspoň postup její zastavil. Pokusíme se sami na některá slabá, chorobná místa poukázati v naději, že některé ty pokyny naše budou

přijaty s tou upřímností a dobrou vůlí prospěti celku, s jakou jsou podávána.

Jsmo přesvědčeni, že kdybychom věnovali více pozornosti vzdělání evičitelů, vypadalo by to v našich tělocvičnách záhy jináče. Pro důkazy k tomu nemusíme choditi daleko. Sledujme činnost jednoty, která jest tak šťastnou, že má poněkud zkušenějšího evičitele a vidíme hned veliký rozdíl. I kdyby členstva nebylo v tělocvičně tolik, co by ho býti mělo, přece jen počet dorostu obého pohlaví dává tělocvičně takové aspoň částečně ráz ústavu tělocvičného. Píše nám jeden bratr, jenž vždy náležel k našim nejsvědomitějším evičitelům: "... z látky, již jsem v našem kursu evičitelském získal, čerpám po dnes. A již po svém návratu byl rozdíl v cvičení velmi znatelný. Dříve cvičilo u nás sokolek 10 — 16; když jsem se vrátil z kursu a počal evičiti dle návodu nám tam naznačeného, vzrostl počet jejich na 60." — To jest nejpádnejším důkazem, že tam, kde se mládež tělocvičny vzdaluje, nese vinu toho ta okolnost, že nezkušený evičitel není sto přispůsobiti cvičení potřebám evičenců — že jeho cvičební hodiny řízeny jsou dle šablony tělocviku spolkového, tělocvičných hodin členstva — což se mládeži zdejší nikterak nezamlouvá. Jest přece známo, že děvčatům i chlapcům (ba i sokolkám) musíme vyjiti vstříci, bychom je k cvičení upoutali, že musíme do programu cvičebního vřaditi věci, které jim učiní cvičení zábavným, poutavým — a k tomu jest zapotřebí jisté výskolenosti, zkušenosti. A proto opakujeme, že první, oč bychom se zasazovali měli, jest šíření odborných vědomostí mezi našim evičitelstvem. Pokud nezmůžeme se na druhý evičitelský běh, beřme útočiště k častým přednáškám, a hled'me prozatím poučovati a zdokonalovati se navzájem, kde jest více jednot pohromadě.

Dále věříme, že docílono by bylo mnoho dobra, kdyby naši otcové (na prvním místě sokolové) učinili dětem svým navštěvování tělocvičny tak **povinným**, jako navštěvování školy. Víme ze zkušenosti, že u nás navštěvování tělocvičny záleží velice na libovůli děcka. Chce-li dítě tělocvičnou školu navštěvovat, dobrá — nechce-li, nikdo je k tomu nenutí. Víme, jak u nás ochabne hned návštěva při změně evičitele. Navyknu-li si děti na jednoho evičitele, jsou hotovy hned přestat evičit, jakmile se evičitel onen úřadu svého vzdá. — I kdyby po něm nastoupil evičitel lepší, nic to nepomáhá, dlouho musí čekat, než zase tu drobtinu získá a k sobě ji připoutá. Jinak jest u Němců. Tam střídají se evičitelé častěji než u nás, a tělocvičné školy tím ani dost málo neutrpí. I kdyby za dobrým nastoupil evičitel nezkušený, nemá to na návštěvu školy tělocvičné valného vlivu, poněvadž rodiče se o to bedlivě starají, že děti jejich do tělocviku choditi **musí**. Věnujme prozatím trochu pozornosti těmto dvěma věcem a záhy shledáme potěšitelný obrat k lepšímu.

NA PREJ ZASTAVA SLAVE.

Tak tanulo mi na mysli, vida ty nepřehledné davy junáků našich, ty řady dorostu, žactva obého pohlaví a sestry naše sokolky a ohromné ty davy lidu slovanského, jenž přišel, aby v den svátku sokolského v Chicagu v Coliseum, v den všeslovanský vzdal, hold té krásné a šlechtetné práci naší výchovné, věci naší. Sokolstvo chicagské vykonalo čestnou povinnost, vykonalo tolik, že radostí se dmula prsa naše při pohledu i na ty maličké.

Sešli jsme se bratři a sestry bez rozdílu kroje a smýšlení, sblížili se a ve styku a závodu junáků našich dokázali, sež lze vykonati jen při dobré vůli na utvrzení všeho slovanského živlu i v zemi této. Sblíživati lid jednoho původu, utužovati jej a vzdělávati ve všech jeho vrstvách, uzdravěti a posílit ku soutěži životního zápasu vůbec jsou dojista snahy dobré a co hlavního zcela praktické, jež pak zvláště na poli Sokolstva spíše, nežli jinde provéstí se dají. Nás nematou žádné utopie, aniž dáme co na pouhé frázovitě povídání o vzájemnosti slovanské, jež jí ve skutečnosti ani není, ale toho pilně dbáme a dbáti chceme, aby věc sokolská i u nás vlastní vahou a významem svým stala se institucí slovanskou, tím můstkem sblížení se všech synů Slávy, snah pokrokových. Sblíživati se, setkávati se, poznávati se, sdružovati a různé zájmy naše upravovati na vzájem na poli tělesné, rozumové a mravní výchovy jest cíl, k němuž dnes spějeme a den všeslovanský Sokolstva v Chicagu byl toho nejlepším dokladem. Ano, spějeme k novému lepšímu, silnějšímu, zdravému a volnému žití, jako občanů země této, již nezapomínají těch drahých tam doma a chtějí pracovati a zase jen v rušném díle spojovacím vykonati, sež jen se dá, aly v bratrském se předstihu a utkání podán byl průkaz, jaký, krásný jest ten význam idey sokolské, když přes nicotné spory, nedorozumění a různosti malicherné stáli jsme tu a činili se v jednom pevném šiku . . .

A jaká byla podívaná na obrovský průvod náš sokolský, jaká podívaná na ty řady naše v rozsáhlém a lidem do posledního místečka zaplněném Coliseu, lidem, který spolu s námi krácel, s námi jásal a s námi se radoval, dokazuje jen, že má pochopení pro věci velké, že zná své junáky, že na ně může vždycky počítati, že dovede je povzbuditi. A lidu tomu čest i všem těm, kdož z daleka vážili cesty, jen aby v den náš významný mohli býti s námi. Viděli jsme tu hosty z Milwaukee, Wisconsinu, Iowy, Cedar Rapids, Clevelandu, Racine, Omahy, St. Louisu, New Yorku, Pittsburgu a odjinud, ano viděli jsme mnohé přátele a příznivce naše, již od památného dne českého na Kolumbijské výstavě v Chicagu a dále jsme nespátli. Byl den to sbratření úplného a výsledkem svým mravním i hmotným rozhodně přelčil práci naši o výstavě nadzmiňené. České Chicago chtělo, násle doval čin a výsledky jeho jsou nejen skvostné, ale významu dalekosáhlého. Pohostinnost pak našich vůči všem nám hostům byla v pravdě česká a slovanská, tak že okamžiky tam prožité tak snadno z myslí našich nevymizí. Na technickém výboru byli bratři Jaroslav Košař, František Klepal, J. Jiroušek, V. Klaus, A. Doudek, A. Haller a B. Zeman. Hospodářský výbor, jenž také plně ruce měl práce byli bratři: V. Hauser, Jos. Bauer, Fr. Polakovič, Josef Brouk a F. Polenec. Výbor pořádací tvořili bratři Fr. Randák, Cyril Fiala, Fr. Klepal, V. Černý, P. Šustek a A. Bauer. Ústřední Výbor všech zástupců sborů bratři: P. Churaň, starosta, A. Tehlar, náměstek, Fr. Klepal, tajemník a V. Dibelka, pokladní. Výbory konali práci svou s napjetím sil veškerých a za to dík náš jim upřímný — jako uznání evitelům a našim všem!

Vlastní slavnost předcházelo uvítání hostů a bratří i sester z jiných měst a veliký průvod sokolský, jenž pokud bral se ulicemi českými všude hlučně byl pozdravován. Mnohé domy naše byly dekorovány v českých, slovanských i amerických barvách a zelení. Lidu bylo všude plno, samé rozradostněné to davy. Vyšlo se z dvorany Plzenského Sokola

as tak po druhé hodině odpolední. Před průvodem jel na koni br. Melichar a za ním pochodovalo několik praporečnicků prvního oddílu Národní Jednoty Sokolské, hosté ze Cedar Rapids, Omahy, St. Louis, Milwaukee, Racine, Clevelandu atd., pak kráčeli členové jednotlivých sborů místních: Slovanská Lípa, Sokol Chicago, Trubačská a bubenická četa Sokola Plzenského, Sokol Praha, Sokol Čechie a Sokol Tábor. II. oddíl sestával z Česko-Amerického dělnického Sokola, Česko-Amerického Sokola, Sokola Klatovského a Sokola Vlast. III. oddíl: Slovenský Sok. č. 39, Sokol Slavia, Nitraaský Slov. Sokol, 1. Slovenský Sokol. IV. oddíl: hudba, župa Fugner-Tyršova, Sokol Slávský, Sokol Tyrš, Sokol Fugner, Sokol Čech na Křižovatec, Sokol Mělník a Sokol Havlíček. V. oddíl tvořili členové výše uvedených sborů, kteří účastnili se průvodu bez stejnokroje.

Cvičící žactvo až na několik žáků Sokola Chicago neúčastnilo se průvodu. Byla pěkná podívaná na sokolky, jak statečně si vykračují, a tu vyjímala se župa Fugner Tyrš. Také Slovenský Sokol měl pěkný stejnokroj. Obě kapely střídaly se s bubenickou četou Plzenského Sokola a Sokola Chicago a jiných. Průvod ubíral se po Ashland ave. na 18. ulici, po té na Laflin, po Laflin na 19. ulici, po té na Union, po té na Canalport ave., přes most na 18. ulici až na Wabash ave. a do Colisea.

V Coliseum

Tu, nežli ještě průvod došel byla většina sedadel již obsazena a nové a nové proudy lidu přicházely. Záhy celý dům byl vyprodán a za zvuků hudby vedené br. Rubringerem panoval na všech stranách čilý ruch a veselí nad tím, že nejen byla pěkná pohoda, ale výsledek již zaručen. Přítomní cizinci a evitelové američtí, němečtí, francouzští a holandské gymnasty, Italové, Švédové a Švýcaři, a hosté obdivující snahy Čechů schválili je a v úsudcích svých dojista mnohý náhled o nás křivý změnili. Tak ostatně bylo i s výp. městským návladním, panem Sextonem, jenž zastupuje mayora města Dunnea, pravil v řeči své mimo jiné, že mayorovi, jenž měl důležitou poradu za účelem urovnání ohromné stávky právě v proudy se nalézající, nebylo možno se dostaviti. Řečník, v jehož hlase zračilo se veliké pochnutí, vida ty nepřehledné řady naše, české síly, pravil dále, že v prvé řadě zaslouží si pochvaly za zdar veliké této slavnosti české matky, ty, jež dítky směrem k dobru a utužení vychovávajíce, je ku pěstování soustavného tělocviku vedou. „Jak přál by si, aby celá česká veřejnost tu shromážděná mohla hostiti i celou veřejnost americkou a tato jsou přítomna slavnosti, mohla viděti, jak zdárnými občany této země jsou Češi a Slovane vůbec, ti, již sami příklady ve vývoji ducha a těla pozornost budí a přec ještě nepochopení i nepoznání v mnohém zůstávají nepovšimnutí, neznámi. V ten den měl řečník poprvé příležitost zavítati k nám Čechoslovánům, však to co viděl stačí již, aby mnohý jeho názor pozměnilo a o životě našem a práci jiný měl úsudek.“

Nám neimponuje hned tak každé slovo pánů z radnic a p., ale slova tato zdála se být upřímná a to nám stačí. O vlastním pořadu ze stránky technické píše br. Čermák na jiném místě. Tolik však dovolíme si podotknouti, že cvičení společná as 1200 žáků a žákyň bylo perlou dne, perlou tak jasně zářící, abyehom pochopiti museli v čem vlastně záleží cíl náš výchovný. Po skončeném cvičení nastala přestávka a pak veliký koncert a volná zábava.

Také večerní pořad vykazoval skvostná čísla, jenže za nastalého šumu a rozradostnění mnohé ty krásy i mnohemu ušly. A pak budova jest tak ohromných rozměrů a akustiky tak zvláštní, že i při nejlepší vůli orchestru a pěveu na některých místech nebylo mnoho slyšeti a to také platí i o řeči naší. Obětovali jsme se rádi, u vědomí povinnosti na se vzaté, ale skoro jsme příteli P. V. Rovnianskovi záviděli, že nemluvil, nemohla se dostaviti. Na pořadu byla čísla následující: „Vítězný pochod Sokolů“, Jan Dvořáček, orchestr za spoluúčinkování trubačské čety Plz. Sokola. — „William

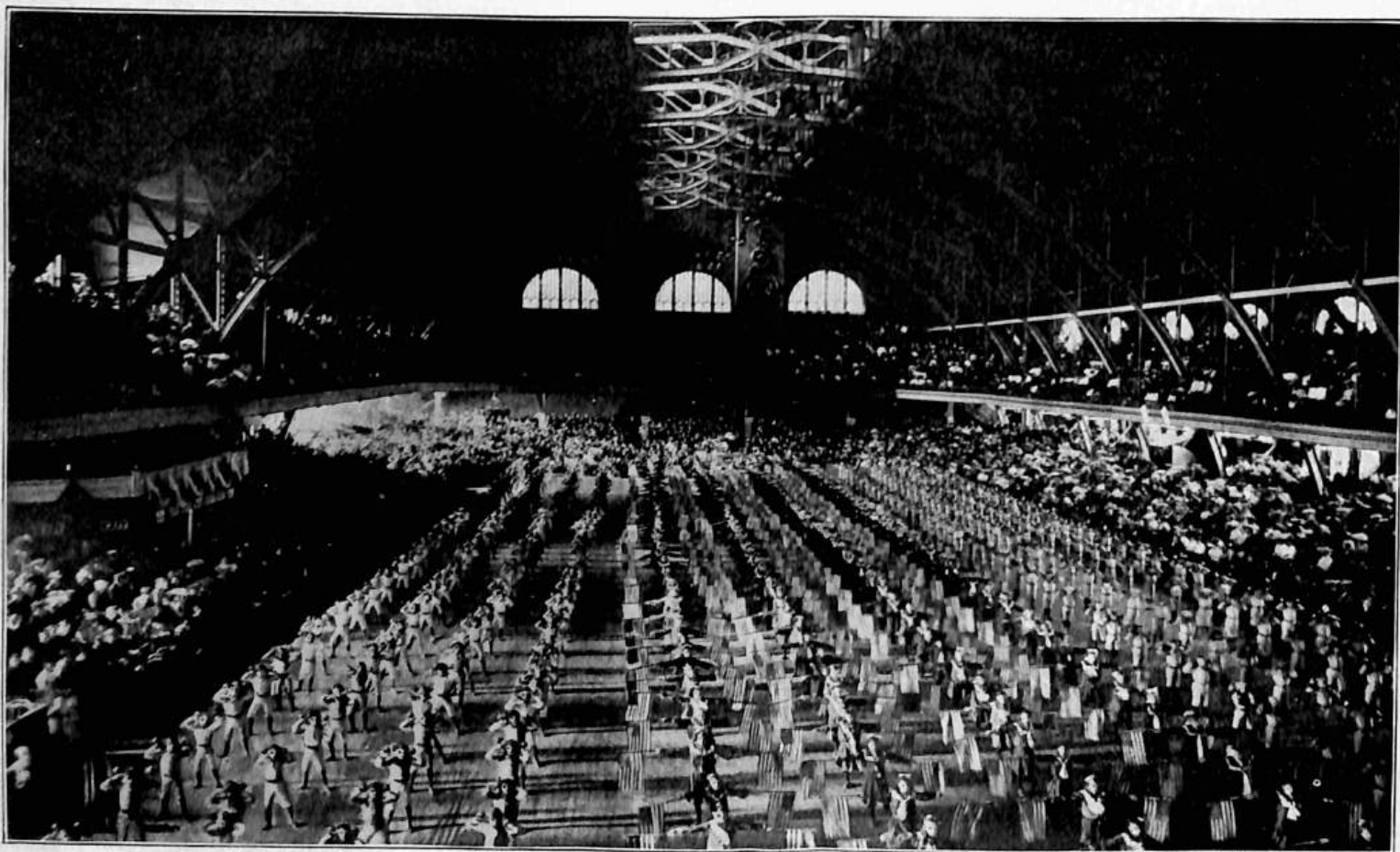
Tell" ouvertura, J. Rosini, orchestr. — "Prodaná nevěsta," Směs, B. Smetana, orchestr. — "Slavnostní zpěv", Fr. Vogner, pro smíšený sbor upravil Jan Kalaš, Česká Ústř. Jednota Pěvecká. — "Venec slovenských piesni", přednesly Slovenské Pěvecké Sbory. — "Věno", mužský sbor, B. Smetana, mužský sbor České Ústřední Jednoty Pěvecké. — Rossini's "Stabat Mater", Inflamatu, upravil M. C. Meyerle, solo pro kornet, Jos. Karlovský s průvodem orchestru. — Fiesen "Všetci sme Slovania", Slovenské Pěvecké Sbory. — Slovenské tance: a) číslo 1, b) číslo 2, A. Dvořák, orchestr. — "Sokolská", Bartoníček, pro smíšený sbor upravil p. Jan Kalaš, Česká Ústř. Jednota Pěvecká. — Směs z opery "Marta", F. V. Flotow, orchestr. — "Naše probuzení", mužský sbor, Dr. L. Procházka, mužský sbor České Ústř. Jednoty Pěvecké. — "Pique Dame", ouvertura, F. Suppé, orchestr.

nadšenou výzvou všem Slovanům v zemi této, aby v nové družice se houfci sokolů, přistoupili s námi k práci a činu opravdovému na lidu našeho záchranu, povznesení a uplatnění na základě rovných a nezkrácených práv každého člověka. A s těmito nadějemi rozcházel jsem se dosti pozdě z místa, jež stalo se svědkem posvátných tužeb našich, a tak jako ono bylo ohromné, necht' i láska naše k věci sokolské s opravdovým pojímáním se bratrstvím na dlouho a dlouho jest mezi námi.

VŠESLOVANSKÝ SOKOLSKÝ DEN V CHICAGU.

Všeslovanský sokolský den v Chicagu, pořádaný dne 30. dubna tvoří jednu z nejkrásnějších kapitol v dějinách Sokolstva česko-amerického vůbec. Vystoupením tímto podán

Cvičení žactva v Coliseum v Chicagu, vedené br. A. Hallerem.]

— "Sokolské písně," Směs J. Hora, orchestr. — "Grand National Fantasie, C. W. Dalbey, orchestr.

Když po řeči naši zahrála hudba as o 80 členech naší hymnu národní, byl takový ples, také nadšení, že hudebníci museli přidat ještě "Hoj Slováci" a lid zpíval s sebou. A tu vystoupily na tribunu slečny Alžběta Huskova a Anna Pipičova. Prvá vztýčila vedle celé řady praporů sokolských sborů českých prapor Nitranského Slovenského Sokola a druhá Chorvatské Slobody. A jak nadšeně lid prapory ty zdravil, jaké byly to důkazy opravdové lásky vzájemné. Ano i jinde jste je viděli, když ti naši hoši zdobili se růžemi a květinami roznášenými sokolkami v úborech slovanských a s nadšením v oku nad úplným zdarem dne.

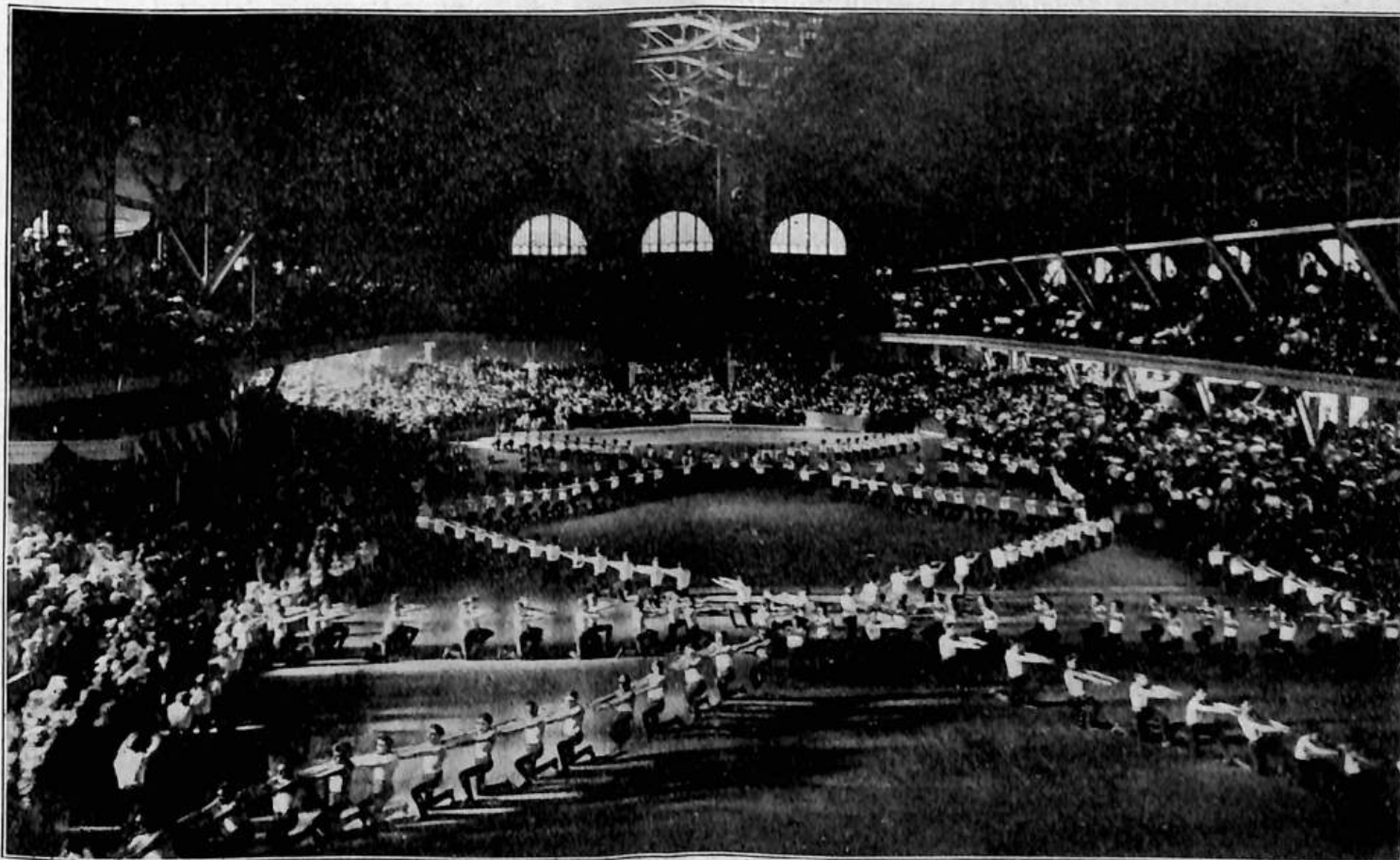
Jaké byly to chvíle sbratření, kéž jen jich jest více v tou žití našem sokolím a nezůstanou-li bez ohlasu, budou dojísta

byl nezvratný důkaz, co zmůže svorná práce — co docíliti lze, když odložíme dětinské, nemístné spory a spojení jedinou myšlénkou, jako mužové mající stejné cíle, stejné snahy, počneme pracovati pod jedním praporem. Na "svůj den" může Sokolstvo právem býti hrdé — a může z něho čerpati též poučení. Neboť český náš lid podal důkaz, že může Sokolstvo naň vždy spoléhati, ale to obecenstvo musí viděti vůli ku konání vážné, opravdové práce. — Máme podati sice pouze referát o části technické — o slavnosti vůbec rozepíše se šířeji br. Jičínský — ale tolik museli jsme říci, bychom dali aspoň částečný projev radosti, jakou cítili jsme nad tak skvělým výsledkem. Sokolové posleze "sešli se u společné mety" — vytrvají u ní při společné práci? Budoucnost nám ukáže!

Již první číslo, cvičení činkami (chlapci) a praporeci

(děvčata) denních tělocvičných škol, řízená cvičitelem Hallerem, rozbouřilo pravé vlny nadšení, které stoupalo s každým číslem až do konce. Za cvičení to zasluhuje br. Haller plné uznání. Ač v sestavách svých byla cvičení jednoduchá, přece jenom vyžadovalo to velikou práci přivésti tolik různého a různě evičeného materiálu v ladný celek. Provedení bylo pěkné a jak z počátku poznamenáno, vyvolalo veliké nadšení. Do podrobného posuzování cvičení pouštět se nebudeme. Br. Haller veden byl při sestavování patrně jedinou snahou, t. j. vzbuditi cvičením dobrý dojem a to se mu podařilo úplně. Rej směrová s obrazei, provedená sokoly a řízená br. Košařem též provázena byla salvami potlesku, ale tu se přece u jednoho bodu jsme nuceni pozastaviti. Pěkné dílo br. Košaře trpělo poněkud přílišnou délkou a tu a tam neúhledným krokem a nepěkným držením těla, žel, že až

čení vyvolalo v tisících diváků bouře pochvaly. Doufáme však, že i br. Haller jako odborník dozná, že když první oddíl zahájen byl výdržovým evičením s předklony, že rozdělením evičení na čtyry části a mezi těmito probrati úklony i záklony s případnými výdržmi, dojem celého evičení by bylo ještě více zvýšilo. Podáme-li ukázkou, jak při evičení kůžely lze evičiti trup ve směru jednom, každý odborník pak přirozeně očekává, že probrány budou pohyby trupu ve všech směrech. — Obtížné, pěkné a ladně sestavené a hladce prováděné kruhy vzbuzovaly poznámky pochvalné i u cizích učitelů, jichž byl přítomen značný počet. — Cvičení prostná sokolů, sestavená a řízená br. Košařem, překvapovala cizí učitele tělocviku svojí složitostí — neb na 8 různých pohybů nebývají oni zvyklími. Cvičení síce bylo velmi pěkně sestaveno, ale máme za to, že by zjednodušení jeho bylo

Rej směrová s obrazei, sokolů v Coliseum, řízením br. J. Košaře.

příliš velkého počtu sokolů. Pěkný, uhlazený, svižný krok, přímé, hrdé držení těla, jest první, co si má člověk v tělocviku osvojiti — a když sokol prohřešuje se na těchto dvou základních věcech, prozrazuje, že tělesná výchova u nás jest jednostrannou, neúplnou. K svalnatým pažím musí se družiti klenutá hrud', nad klenutou hrudí musí se vypínati hrdě vztýčená hlava — toť potom pravý sokol, a kdyby třeba na nářadí nebyl mezi prvními. Pokyn tento patří hlavně našim bratřím evičitelům. Cvičení kůžely (sokolky) řízené opět br. Hallerem, v sestavách svých pro větší massu obtížné, provedeno bylo též vzorně a svědčilo o vzácné pílí, jaká mu byla věnována. Stojé únožné, výpady, odhyby, pokleky, s nimiž evičení bylo spojeno, prováděno bylo uhlazeně, což jest důkazem, že naše sokolky dosti pilně pěstují eviky prostné a mohly by sloužiti za příklad sokolům. I toto evi-

prospělo jeho provedení. Jest známo, že u nás cvičení prostná hříšně se zanedbávají, a když pak sokol prostným nezvyklý, má provésti evičení tak složitá, ký div, že některé pohyby pak neodpovídají představě toho, jenž je pracoval. Však obecenstvo přehlédlo některé malé vybočení z rytmu a bouřlivá pochvala, jaká při odchodu síní zaburácela, byla důkazem, jak naše veřejnost tu čačkou chasu sokolskou chová v lasee. — Jedno číslo věnováno bylo cvičením smíšeným a hrám, při kterém opět br. Haller se svými žáčky provedl některé ozdobné kroky a při evičení na nářadí provedlo družstvo Sokola Slávského vedené br. Zemanem zápas, a družstvo ze Cedar Rapids, vedené evičitelem Jadrníčkem, podalo ukázkou francouzského boxu. Toto bylo novinkou, která vzbudila nemalý zájem a na žádost cizinců byla opakována. Tím bychom byli s referátem o technické části hotovi —

a nyní dovolíme si pronést několik slov o tom, co jsme tam postrádali a co, bude-li se cvičení podobně opakovat, přáli bychom si tam viděti.

Veškerá cvičení — ať pěkně sestavená, dobře provedená — přec jen pro cizí odborníky, jichž dostavil se značný počet, nebyla žádnou novinkou. My víme, že Němci a Američané mají svá cvičení prostná, obyčejně velmi zdařilá — a proto měli bychom toho dbáti, aby naše vystoupení mělo více ráz národní, ráz ryze český, aby cizinci spatřili tam, co jinde neuvidí. Na prvním místě měli bychom znázornit naši vyučovací metodu. Stále píšeme, že chceme zjednotit české methody tělocvičné platnosti, že chceme ukázati její přednosti, ale cizinec k nám zavítavší ji nikdy neuvidí. Pisatel tohoto měl před časem článek v anglickém odborném listě o vyučovací methodě českého tělocviku — a ti cizinci, kdo článek ten četli, po dnes stěžují si, že metodu tu nikde neviděli znázorněnou. Což věnovati jedno číslo programu čtyřem náradím a na nich přesně naši metodu znázorniti? Tím bychom zjednávali jí platnosti, nutili bychom cizince k porovnání, které, jsme jisti, vypadlo by v náš prospěch. — A dále: ve všech cizích tělocvičnách nyní pěstují se různé národní tance — ba někteří učitelé tělocviku tvrdí, že jím nahrazují všechna ostatní jiná cvičení. Při nedávném kongresu učitelů tělocviku, jak noviny psaly, velikou pozornost vzbudily národní tance dánské. Což kdyby naše česká mládež provedla několik těch roztomilých tanců moravských, které se v Čechách nyní tak ujmají — nebyla by to naše národní zvláštnost, která by dodávala našemu vystoupení zvláštní ráz? A — last but not least — což kdyby 32 švarných sokolů a tolik též sokolek zatančilo český národní tanec, Besedu? Jsme jisti, že bychom tím našemu národnímu tanci proklestili cestu do cizích kruhů. Tím by se vystoupení našich sokolů stalo ryze českým a jsme přesvědčeni, neboť mluvíme z vlastní zkušenosti, že pouhé oznámení „národních tanců“ by přivábilo množství cizinců, kteří se o podobné eviky zvláště zajímají. Vzpomeňme si jenom, jaký zájem vzbudil u cizinců rázem onen francouzský box. Proč? poněvadž to byla zvláštnost, jakou hned tak nikde neuvidí. A my máme tolik překrásných věcí, jen po nich sáhnout a vykáhati jim při našem vystoupení místo. Co jinde musí teprv shánět, co musí se učit od jiných, co sami musí si pracně tvořit — my vše máme hotové, jen naučme se to oceňovat! Dcufejme, že v budoucnosti pořadatelsstvo se postará o to, aby vystoupení českého Sokolstva mělo co možno nejvíce ráz český, ráz národní — a pak právem budeme moci říci, že našemu vystoupení se žádné jiné v této metropoli nevyrovná.

Na konec pokládáme za svoji povinnost upozorniti, aby budoucně s větší opatrností proveden byl překlad čísel programu. Na anglickém programu „smíšená cvičení“ přeložena byla jako „compound exercises“. „Compound exercises“ značí v angličtině tolik co u nás „cvičení složitá“ a výbor, jenž měl překlad na starosti, měl asi na mysli „miscellaneous exercises“ (různá). Nám to ovšem nevadilo, ale cizinci vrtěli hlavou, když program oznamoval „compound exercises“ a oni spatřili různosti.

Končíme referát svůj přáním, aby tento sokolský den byl počátkem celé řady dnů podobných, a aby všechny korunovány byly takovým zdarem, jako tento. ě.

„Dvěma věcmi se vyhnouti třeba: bezohlednosti surové a citlivosti přílišné . . . Bratrství nezáleží v tom, neviděti vad, alebrž vytknouti je způsobem bratrským.“
M. Tyrš.

Hnusné obžerství u nás často povznese na stupěň „vlastenecké obětavosti,“ má-li jen z obžerství toho zisk dobrý účel.

ZÁPIS O SCHŮZI PORADNÍ O NÁVRZÍCH KU SVAZU SOKOLSTVA V AMERICE.

Chicago, 1. května.

Po skvělých, nezapomenutelných dnech všeslovanského dne Sokolstva v Chicagu, jenž tolik skvělých dojmů a poučení o nás mnohým přinesl a jenž tolik rozvířil celou širokou veřejnost chicagskou, přinesl nám nová skvělá poznání o našich výsledcích po stránce tělocvičné našich sborů a nezamlčím, že i též mnohé naše osvětlil vady. Slavili jsme tu před celou veřejností sbratření své s mnohými bratry Slovany. Radovali jsme se tomu tak jako oni a dříve nežli radost tato utuchla, již scházejí se členové dotyčeného výboru s druhými bratry ke schůzce v síni Plzenského Sokola k poradě nad jiné důležité, k zahájení prvního jednání o přípravách na vytvoření Svazu všeho Sokolstva českoslovanského v Americe. Mimo mnohé bratry z jiných měst dostavil se též za Chorváty br. Sirovátka i pořadatel našeho listu, jenž záhy však musel odjet. Za N. J. S. byli tu br. Čermák, Churaň a Klepal jako delegáti. Za Župu Fugner-Tyrš: Košar, Rajman a Zeman, za nezrušené z Omahy Rokusek a Brodil. Schůzi zahájil br. Jar. Košar, uvítav delegáty i hosty vřelým proslovem. Poukázal na význam této schůzky a za dojmů nedělního sbratření, žádá delegáty, aby zachovali vážnost této schůze, která má býti úvodem návrhy svými k dalším účinným krokům k uskutečnění Svazu všeho amerického Sokolstva, končil vřelým přáním všeho zdaru práci nejen delegátů, ale všech přítomných bratří, jež pozval ku spoluúčastnění se. Na to zvolení předsedou Aug. Tesař, zapisovatelem K. L. Jadraňček.

Br. Tesař ujal se předsednictví vřelým proslovem a vlastní jednání začalo.

Br. Čermák žádá, aby se ve dnešní schůzi jednalo pouze o dvou různých návrzích, vyšlých z výboru delegátů, jelikož však schůze tato nemůže rozhodovat u věci Svazu a jest jen poradní, aby bylo jednání volné. Br. Košar podává svůj návrh a čte stanovy k tomu účeli pro Svaz jím sestavené: I. Výbor Svazu budiž organisován pod vedením početné silnější N. J. S. s jednací řečí českou. Ostatním organisacím stojícím mimo svaz N. J. S. bud' též zachována ve svém původním zřízení nerozdělená, tvořící v celkovém Svazu zvláštní organisace podléhající jen ve společných otázkách usnesení výboru Svazu, kraj zachován a jen těm ponechána na vůli změna jeho, kde jest 500 členů pro. Výbor Svazu má vydávat zvláštní nový měsíčník, v němž tlumočila by se přání a snahy všech organisací. Jednorozční hromadné všech společné veřejné vystoupení atd.

Br. Čermákovi zdá se býti návrh br. Košara příliš nejistý, obává se, že postaví-li se jakési ústřední těleso z N. J. S., může vzbuditi v krátkém čase nedůvěru ostatních organisací. Radí, aby byl v úvahu vzat návrh jeho, aby se totiž sloučení stalo výhradně po stránce technické, mezi cvičícím členstvem, k vůli výchově dobrých cvičitelů. Za tím účelem dovozuje nutnost zřízení ústřední technické komise, která by měla na zřeteli vzdělávání cvičitelů prostřednictvím sjezdu jednou v roce, pak v uspořádání kursů, a teprve po výsledcích zmíněné akce vzdělávací možno přikročiti k úvaze o založení Svazu br. Košarem navrhovaného.

Br. Tesař ptá se, jsou-li po ruce jaké instrukce v tomto směru od V. V. N. J. S. Br. Čermák odpovídá, že na dopis br. Klepala V. V. vyslovil se příznivě, pro Svaz.

Jedná se o reorganisaci a stanovách. Br. Tesař projevuje přání, aby organisace Svazu stala se pod stanovami N. J. S., vypuštěním článku o kroji i vyslovuje dále souhlas o potřebě zřízení ústředního tělesa technického, ale bojí se, že by bylo finančně slabé a vystaveno tak různým vlivům.

Br. Čermák uvádí, že k vůli zřízení ústředního výboru technického nemusely by se měnit stanovy, a pokud tento výbor bude stávat, má býti úplně neodvislý jak od V. V. N. J. S., tak i ostatních organisací i sborů nesdružených, jež by se přihlásily.

Dále mnohými projeveny jsou pochybnosti o dlouhém trvání technického výboru, jiní myslí, aby se vzal v úvahu návrh na založení Svazu nejen po stránce technické, ale i celkové na způsob organizace České Obce Sokolské.

Br. Čermák hájí svůj návrh a neradí, abychom se ukvapovali, až poznáme výsledky prvních pokusů, pak možno pomýšlet na další. Prozatím nám stačí vědomí, že evičiči členstvo jest nejen silou sborů našich, ale ono bude též vzpruhou k další sdružovací práci. Cvičičimu členstvu nutno dáti více materiálu co do technické části, a pak povzbuzena bude i zvýšená činnost ve sborech.

Br. Buřata vytýká poslednímu sjezdu N. J. S., že rozhodl o kroji ukvapeně, neohlížeje se na případ možného sdružení. Chee, aby dnešní schůzka rozhodla o trvání nynějšího výboru delegátů jednot všech i těch, které se ještě přihlásí i sborů nesdružených i na dále, aspoň pokud jde o sloučení všech sokolů v Chicagu.

Mnozí projevují souhlas i vidí v tom výhodu pro uspořádání společného kursu, jiní zase nesouhlasí z důvodu, že setrváním posavadního výboru přý porušují se stanov NJS.

Br. Haller navrhuje akci za účelem sdružení aspoň českých sokolů, na mnoze dosud rozdrobených. Myslí, že sloučení tomu nevadilo by nic, jedině snad kraj, o němž nebude dlouhého sporu, aniž o rozdílech smýšlení, dnes již pokrokového.

Br. Čermák myslí, že jestli kraj není již překážkou sloučení, že možno sborům dotčeným přistoupiti k N. J. S.

Br. Filip poukazuje na poměr časopisů jednotlivých organizací ku sloučení.

Br. Tesar uvažuje o návrhu br. Hallera a dodává k tomu, že možno z takto sdružených sborů zdejších zříditi zvláštní župu chicagskou.

Br. Košar neradí k tomu a myslí, že k tomu by nedošlo, jelikož jiné venkovní sbory župy Fugner-Tyrš zůstaly by přece jen osamotnělé, nevidí v tom žádný dobrý krok ku předu, výsledek pranepatrný a naopak roztržení bezúčelné.

Br. Košar slevuje se svého návrhu a praví, nebylo-li by možno sloučení provésti aspoň pokud společného vystupování se týče všech sborů slovanských v Americe. K tomu účelu zvolil by se zvláštní výbor, jenž by měl na starosti tyto hromadné slety, pořádání kursu a vydávání zvláštního listu, jako "Věstník" těchto všech organizací tak sloučených.

Br. Jadrníček poukazuje na zvláštní shodu obou prvotně podaných návrhů a dle zápisků poznává, že oba návrhy sešly se podivuhodně u jednoho cíle a výsledek ukazuje nám, co nejvíce tlačí nás, a sice větší, vřelejší kruh bratrskosti toužící po spojení za jediným nám společným cílem a pak nedostatek vzdělání po stránce technické — theoretické našeho evičičiho členstva, ba i evičičelů. Br. Čermákem podaný návrh za účelem vytvoření ústředního tělesa technického, nedá se myslet bez listu "Věstníku", jenž by nutně musel vzdělání evičičelů doplňovat, pokud by to kursy neučinily, i hromadil by více materiálu tělocvičného. Tyto dva návrhy zvláštní shodou se sešly a budou-li vzaty ještě jednou v úvahu, může následovati rozhodný čin.

Schůze na to skončena, a možno říci, že nás dost uspokojila vzhledem k projeveným náhledům i doufáme, že došavádní výbor o delegáty i Amer. Děd. Jednoty rozšířený a sborů jiných přičiní se, aby na pravém místě o návrzích nyní předléhajících se uvažovalo a Svaz, po němž všichni tak toužíme, se uskutečnil.

Na zdar!

K. L. Jadrníček, taj.

ZDRAVICE,

došlé ku Vseslovanskému dni sokolskému v Coliseu, v Chicagu

Pražská Tělocvičná Jednota Sokol: Milí bratři! K významnému okamžiku, kdy spojené šiky slovanské mládeže vstupují pod praporem sokolským na veřejné evičičiště, aby před zrakem ciziny projevíli zdatnost a sílu svoji, jakož i

vyvinutý mysl pro zdravý rozvoj a povznesení tělesné zdatnosti lidu slovanského, přijměte vřelý bratrský pozdrav od mateřské jednoty z domoviny svoji. Nechať počín váš jest vzorem všemu lidu slovanskému k pospolitě práci na povznesení jména i významu Slovanstva. Na zdar! Naprej! Správní výbor pražské tělocvičné Jednoty Sokol. Dr. Urban Jar., jednatel, Dr. Scheiner, starosta.

St. Louis, Mo., 29. dubna. Spojené síly slovanského sdružení Sokolstva amerického stvořtež "Svaz". Na zdar! Župa Střední N. J. S. Fr. Široký, jednatel, Vác. Šedivec, starosta.

New York, 29. dubna. — Slovanská aliance v New Yorku zasílá svoje nejvřelejší přání sokolům v Chicagu shromážděným. Ať žijí! Tomáš Čapek.

Všetei jsme Slovania tam od sniážne Tatry, Rus, Slovak, Dyr, Čech, to su všetei bratry; hej piše nam to Kollar, Šafařík i Mladen, hej Slovanstvo nezniči na tom svete žiaden. A. S. Ambrose.

Jan Havlasa, telegram ze St. Louis. — K slavnosti dnešní posílám pozdrav a myšlénce sokolské vzájemnosti slovanské v Americe volám Na zdar!

Sokol Říp z Allegheny. — Mnoho zdaru ku svazu česko-slovanského Sokolstva v Americe. Kdo Slovan, ten sokol. Na zdar!

Těl. Jed. Sokol v Milwaukee. — Vseslovanskému sokolskému dnu v Chicagu: Jen ku předu, ku předu sokolové, zpátky ni krok. Na zdar!

Jan Fryš z Detroit, Mich. — Sokolové! Jeden prapor, jeden tábor.

Jed. Sokol Slov., New York. — Třikrát hromové Na zdar Vseslovanskému sokolskému dnu. Zalagribám mnoho zdaru a všekým bratrům sokolům iskrný pozdrav.

Sokolky Vlasta ze St. Louis. — Zdárnému výsledku vaší práce sesterské Na zdar!

Těl. Jed. Sokol St. Louis. — Pod mocnou perutí Sokola všemu sokolskému sdružení Na zdar!

Baltimore, Md., 30. dubna. — Nechť vámi zaseté símě na poli všeslovanského sdružení hojného a užitečného přinese ovoce. — Sokol Blesk.

Elizabeth, N. J., 30. dubna. — Sokolstvo zastoupené na sletu zdravíme bratrsky Na zdar! — Sjezd Dělnicko-amerických Sokolů.

New York, 30. dubna 1905. — Vseslovanský Sokolský Den v Chicago, Ill.: Tam u jezera Michigan, v té metropoli české — slétlo se z dálných končin všech Sokolstvo americké. Nuž na Vás bratři hledíme v den tento pro nás svatý — a s Vámi radost sdílíme. Vám pozdrav tento platí. Proved'te svoje poselstvo a svorně v před vždy, bratři, pak — na slovanské Sokolstvo nechť lidstvo patří. — Cvičiči členové T. J. Sokol v New Yorku.

Naznačte nám cestu k cíli všechny naše spojte síly. Vše-stranný zdar všeslovanskému dni Sokolstva amerického. Na zdar! — Výhodní Župa, V. Vaněk, jed.

New York, 30. dubna 1905. — Záře, která u Vás vzešla, po obzoru se roztírá, a Sokolstvo americké zraky své k ní upírá. Ukažte nám pravou cestu k bratrskému sloučení, by jsme došli k cíli tomu, jehož jsme byli vzdáleni. — Ve spojení je vždy síla a v síle pak mohutnost, sbližujeme se proto, bratři, tříštění už bylo dost. — Za Těl. Jed. Sokol v New Yorku, Karel Hrbek, starosta.

Zraky všech národů slovanských obráceny jsou dnes ku městu zahrad, kde učiněn první a snad šťastný krok ku všesokolskému sdružení. Nechť dnešní den zastíní vše, co před tím ve prospěch Sokolstva amerického vykonáno bylo. — Za Vyk. Vyb. N. J. S., Ferda Martyny, starosta.

Člověk se může smát — a smát — a přec za usmívající tou tváří skrývati se může ničema.

Shakespeare.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části věd. pověšné
A. HALLER, 818 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části techn. k

Editors:

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" budtež zasílány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 ctů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zeldstní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla a číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každá přesídlička se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nově odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každá měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

SJEZD JEDNOTY DÉLNICKÝCH AMERICKÝCH SOKOLŮ

Touže dobou, kdy my účastníci byli slavného dne v Coliseu v Chicagu, odbývali bratři naši Jednoty Dělnických Amerických Sokolů v Elizabeth, N. J., svůj sjezd, odkudž i nám do Colisea poslali zdravici. Táž přišla nějakou náhodou později, ale nevalilo, neboť projev sbratření všech nás tu dán byl jiným a vhodným rovněž způsobem na jevo.

Sjezd zahájen byl dne 30. dubna v místnostech Dahmena. Celkem zastoupeno bylo tu dvanácte sborů a sice 49 činovníky, jak následuje: D. A. Sokol z New Yorku 19 delegátů. Dámský odbor D. A. Sokola z N. Y. 6 delegátkami, D. A. Sokol z Astoria 3, D. A. Sokol z Winfield 3, D. A. Sokol z Elizabethport 3, D. A. Sokol z Newarku 3, D. A. Sokol z Passaic 3, D. A. Sokol z West Hoboken 3, D. A. Sokol z Bridgeport, Conn., 3, D. A. Sokol z Baltimore 3. Delegáti D. A. Sokola v New Yorku: E. Moser, E. Hoeke, K. Štván, F. Jahoda, F. Lustig, F. Drda, F. Karda, J. Simon, A. Koňas, F. Klíma, J. Kučera, J. Hrbek, A. Rambousek, V. B. Tůma, F. Aniš, A. Mišička, A. Kubát, J. Major a V. Zikmund a šest delegátek Dámského odboru.

Jednání vyznamenávalo se konáním mužným a co hlavního tím, že bratři naši a sestry i z tohoto tábora souhlasí s námi zcela, abychom po stránce technické tvořili jeden veliký, mohutný Svaz. A tu bude jen na nás všech, abychom dokázali, že ani kroj, ani smýšlení lidí pokrokových nemá nám býti na závadu u věci naší sokolské. Dnes musíme doznati již, že práci společnou mnohé dá se docílit, že vlastně všichni jsouce dělníky, třídním bojem občana amerického ne-

hodným, jen sobě bychom škodili. A proto radujeme se z výsledků sjezdu tohoto a radujeme se i proto, že bratři naši a sestry i v otázce svobodomyšlnosti na určité postavili se stanovisko, tak jako kdysi my, na vzdor všech těch mnohých tichošlápků, kteří ještě ani dnes u nás nepochopili a nemohou pochopiti, proč vlastně prý toho prohlášení našeho na sjezdu a přímého přiznání pravdy, bylo třeba. A takových nemastných a neslaných i mezi námi dosti, i ký tu div, že naše prohlášení zásad svobodomyšlných bratřkům takým proti srsti.

Sjezdu předsedal br. W. B. Tůma, místopředsedou byl br. A. Dekar a tajemníky br. Fr. Klíma ml. a Fr. Růžička.

Úřední orgán jejich "Besídka Sokolská", rozšířena pro tento ročník o čtyry strany a na příští ročník má být zvětšena o celých osm stránek a list tak zdokonalen, aby vyhovoval potřebám technickým a vzdělávací a lepší čítačí látkou vůbec. Pořadatelem ku radosti naší zvolen byl br. Em. V. Voska, jenž vstoupil ve šlépěje br. Stuchlíka (neohroženého obhájece věci) i prokázal se býti přítelem i naším. Také za udaje tyto ze sjezdu mu vděčíme. Výpravčím zvolen br. A. Kubát. Tak bylo v den první sjezdu, kdežto na druhý den mezi jinými dodatky a opravami stanov přijaty byly následující dva články, jež mnohému z našich daly by dojista naskočiti husí kůži při nejmenším:

"A. Každý nově navržený člen ku Jednotě Děln. Amer. Sokola nesmí patřiti ku žádné sektě kostelní a musí se na navrhuje listině zavázat, že se vzdává jakéhokoli přesvědčení náboženského.

B. Žádný sbor k Jednotě Děln. Amer. Sokola patřící nesmí se účastnit pohřbu takového člena, kterému by byly posmrtní obřady kněžskými řízeny, neb do kostela nesen. V pádu, že by pozůstali tak činiti chtěli, nesmí se členové takového sboru pohřbu účastniti, jinak může býti sbor ten z Jednoty Děln. Amer. Sokolů vyloučen."

A nyní pro nás na ten čas k nejdůležitějšímu. Sjezd schválil návrh newyorského sboru a delegáty svými potvrdil přímo, rázně a upřímně dílo naše spojovací a snahy po Svazu i zvolil k dalším poradám výborů společných, sdružených i nesdružených jednot sokolských v Americe vůbec, své delegáty a sice bratry E. V. Vosku, W. B. Tůmu a E. Hoeckeho. Podle toho v jednání o Svazu budou na příště již zastoupeny jednoty tři a z Omahy bratři od jednoty Tyrš č. 1. a jednotlivých sborů jiných. Ted' jen k práci, tuhé sie, ale za to tím záslušnější a opravdu bratrské!

Když byl sjezd přijal článek stanov, že každý nový člen jednoty musí státi se co nejdřív i občanem americkým, při našich na poradních schůzích v záležitosti Svazu a sice:

1. Vydání delegátů na tento sjezd nechť je hrazeno všemi účastněnými sbory na rozpočet dle počtu členů.

2. Stran zastoupení přijato, by D. A. Sokol zastoupen byl 3 zástupci, N. J. Sokol 3, župa Fuegoer a Tyrš 3 zástupci a ostatní nesdružené sbory po 1 zástupci, které dohromady mají míti 3 hlasy v hlasování.

3. Sjezd má býti odbýván v New Yorku, v pádu však, že by vzešlo sborům na sjezdu zastoupeným větší vydání, má Jed. D. A. Sokola přistoupiti k tomu, vyslati své delegáty do Chicaga, jak původně západní Jednoty o to pracují, jelikož budou míti většinu na sjezdu.

4. Delegáti mají podporovati jen takové sdružení, které by čelilo k svobodomyšlnosti a duchu pokrokovému.

Z ÚVAHY STUARTA MILLA.

Vybral a sestavil Jan Borecký.

Každý v tom s námi dojista souhlasí, že se mají lidé v mládí vychovávat a pěstovat tak, aby znali lidské zkušenosti a aby z takto nabytých dovedli pro sebe těžiti nejlépe a čerpati. Jest však předností a výsadou lidské bytosti,

kteřá dosáhla zralosti duševních spůsobností, že ji dle své libosti může používat, a tak prý jen ji náleží vyhledati z dané zkušenosti to, co nejlépe lze přispůsobiti vlastním okolnostem a povaze.

Soudnost, rozeznávatelnost, myslivá činnost, ano i mravní rozhodování vedle pevné vůle cvičí se jedinečně svobodnou volbou. Ten, kdo činí něco ze zvyku, nevyvoluje to, co je nejlepší, činí tak jen proto, že jiní také tak činí. Věříme-li, že i jiní věří, necvičíme vlastních svých sil a schopností duševních, pracujeme a řídíme se podle jiných aneb necháme se řídit, což dle snah rozumového pohlížení na svět není ani lidské a schází mnoho. —

Ten, kdo si dává jiným předepisovati plán k svému žití, nepotřebuje jiné spůsobnosti, než opičí nápodobivosti. Kdo však volí plán svůj sám, používá svých schopností, pravý je člověk. Tomu je třeba pozorovatelnosti k vidění, rozumování a soudnosti k názoru v budoucno, činnosti k shromáždění materiálu, obezřetlosti k rozhodování a když se rozhodne, pevnosti a sebevlády k provedení toho, na čem se rozhodl. Možná, že i bez těchto vlastností uveden by byl člověk na jistou cestu bez úrazu, ale jakou by měl pak cenu jakožto lidská bytost?

Nejen co lidé konají, jest důležité, ale jací lidé konají. Mezi vším, co člověk zdokonaluje a zvelebují, zajisté nejdůležitějším je člověk sám. Lidská přirozenost není jen pouhý stroj, sestavený dle jistého vzorku, jenž má vykonávat ustanovenou práci, ale je strom, jenž se má rozvíjeti na všech stranách, dle náklonnosti vnitřních sil, které pak činí z ní živoucí věc. Jest žádoucí, aby lidé používali vlastního svého rozumu, nežli naprosto slepě následovati a přidržovati se zvyků a obyčejů. Svůj rozum má míti každý.

Praví-li se o osobě, že žádosti a city její jsou silnější a rozmanitější nežli u jiné, neznamena to nic jiného, než že je v ní více vlastního a mohutnějšího materiálu přirozenosti lidské, a že je schopna snad více zlého, ale zajisté také více dobrého. Silné pobídky a projevy jsou jiným slovem energie. Energie možno zneužiti k zlému, ale z energické a rušné povahy lze dobytí vždy více dobrého, nežli z ospalé a lenivé. —

Osoba, která má žádosti a pobídky své vlastní, jakožto výraz vlastní přirozenosti, již vzdělala s úmysly šlechtnými a poctivými a uspořádala si sama, nazývá se charakterem. Kdo nemá vlastních žádostí, snah a pobídek, nemá charakter, jako parní stroj ho nemá. Jsou-li pobídky vlastní silné a pod vládou pevné vůle, objevuje se nám tu charakter energický. —

Kdo myslí, že osobních žádostí a pobídek nemělo by se povzbuzovati k vývoji, ten též dojísta toho je náhledu, že společnost silných povah nepotřebuje, a že vyšší všeobecný průměr energie není žádoucím. Za naší doby hrozí společnosti nebezpečí v nedostatku energických povah. Duch sklání se pode jho, co lidé konají jen pro svou potěchu, drží se napodobování, libují si jen v hromadném jednání zvláštního vkusu, výstřednosti v chování se varují jako zločinův, až nesledující vlastní své přirozenosti pozbývají přirozenosti veškeré. Lidská jich spůsobnost vadne, krní, stávají se neschopnými silných pobídek a nespůsobilými míti své vlastní mínění, náhledy a názory s vlastními city. Jest takovýto stav lidské přirozenosti žádoucí? Mnozí ovšem se domnívají, že takto zkomolená a zmrzačená přirozenost lidská je právě takovou, jakou ji ten neznámý tvůrce míti chtěl.

Co jest v člověku individuálního, vlahá náklonnost a pobídka, všeho toho, nikoliv stíráním a zdržováním, ale brž vzděláváním jeho zvláštností a rozvíjením jich v mezích, jež tvoří zájmy a práva jeho spolubližných, sušlečtuje se lidská přirozenost a stává se krásným předmětem našeho nazírání. A jako díla nesou na sobě známky toho, kdo je vykonal, tak lidský život se obohacuje, pestří a vzpružuje, ježto poskytuje více látky k povznešeným myšlénkám i citům a upevňuje svazky, vízíci jednotlivce k celku, jenž se stává hodnější

ším, abychom k němu přináleželi. Tak každá osobnost stává se k rozvinutí vlastní uvědomělosti i sama sobě cennější. — Kolem takové bytosti sbíhá se větší mohutnost a spůsobnost zdatného života, a je-li více života v jednotkách, je ho i více v tom kterém celku a množství, jež se z nich skládají.

Býti drženu přísným řádem spravedlnosti na úzdě ku prospěchu jiných, pěstuje v nás cit i spůsobnost pro dobro společné. Avšak omezování ve věcech netýkajících se dobra jiných, z pouhé nelibosti, nepřináší nic výhodného krom toho, že snad se tuží síla vzdorováním nemilému nátlaku, a nečiní-li se ani toho, tož otupuje se celá přirozenost. Aby slušně vyhovělo se přirozenosti každého, je třeba, aby rozličné osoby mohly vésti rozličné spůsoby života.

Je vždy třeba lidí spůsobilých, aby objevovali nové pravdy, aneb poukazovali na pravdy, jež kdysi pravdami byly, ale více nejsou; zaváděli nové spůsoby a stavěli příklad osvědčenějšího jednání, vytříbenějšího vkusu a zdravého smyslu v politickém životě lidském.

Tomu může odporovati snad jen ten, kdo se domýšlí, že svět již oetnul se na nejvyšším stupni dokonalosti ve všech směrech a ve veškerém konání.

Pravda jest ovšem, že jen nečetné osoby jsou schopny prokazovati světu dobrodiní onoho druhu, ale právě ty jsou nutností jako soli chlebu a bez nich by se lidský život podobal stojaté a v nečinnosti hniající vodě. Ony nejen zavádějí dobré, nové věci, jichž třeba druhdy nebylo, ale ony vzbuzují nový život i v těch, které již byly a stávají od dávna. Ti, kteří se příliš drží starých zvyků a obyčejů, neví mnohdy ani proč se jich přidržují a zdaliž nejednají jako nemá tvář a nikoli jako lidské bytosti? Jest důležité poskytnouti volné dráhy i neobyčejným věcem, aby časem zjeveno bylo, které by hodily se nám, aby staly se i vhodnými a obyčejem. Rozhodné osoby duševní převahy mají právo zaříditi si život svůj dle vlastního spůsobu. Není příčiny, proč by všechny lidské bytosti žily a musely žít dle jednoho aneb jistého počtu vzorů. Má-li která osoba dostatečného, zdravého smyslu a zkušenosti zařizování si svého životního bytí po svém spůsobu, jest to nejlepší, nikoli proto že by sám o sobě byl nejlepším, ale proto, že je to vlastní její spůsob. Lidské bytosti nejsou ovce, a ani ty nejsou si úplně podobny.

Nikde, krom v klášterích není rozmanitost vkusu zcela vyloučena: Smíme-li se komu líbiti, aneb nelíbiti, líbí-li se někomu veslování, kouření, hudba a tělocvik, karty, studie, protože je mnoho i těch, kterým se tyto věci nelíbí, není tím ještě podán důkaz, že to či ono potlačeno býti má. Ale muž a ještě více žena, když nejednají jako jiní, jsou vydáni horším pomluvám, nežli kdyby se byli dopustili nějakého hrozného mravního přestupku.

Karakteristika přítomného veřejného mínění je ku podivu nesnášenlivou ke každému důraznějšímu vlastnímu pokrokovému náhledu. Průměr lidu je prostřední co do vzdělanosti a rozumnosti i co do náklonnosti. Není tu žel ani vkusu ani žádostí dosti silných, jež by jich ponoukaly jednati jinak, mimo vlastní zvyk, obyčej, a proto nemohou porozuměti těm, již mají a cítí v sobě tvůrčí sílu, a na ty pak hledí jako na nesnášenlivce a přemrštěnce. Co pak pod rouškou snášenlivosti se i u nás děje a co pod ní bezcharakternosti, klamu a šalby plné ziskuchtivosti!

Za našich dnů započalo hnutí a vykonalo mnoho co se týče zvýšení jakés pravidelnosti v chování a držení na úzdě přílišnosti, mimo to účinkuje i na směr lidumilný, jemuž nejvážnějším polem činnosti jest, mravní i duševní zdokonalování bližních vůbec. Tyto snahy naší doby nabádají společnost více, než kdy jindy k přemýšlení, ale také k předpisování pravidel chování a k donucování každého, aby se přispůbil dle jisté a uznané míry, jež vyžaduje mnohdy zjevně či mlčky, aby nikdo nežádal něčeho příliš.

Takovéto působnosti ideálem a snahou jest, potírati, zdržovati a svíratí neobyčejnost, ničiti energičnost vynika-

jící přirozenosti lidské a ve vývoji jejím ztláčovati jako nohu čínské ženy.

Místo toho, aby mohutná a utužená energie vedena byla bystrým rozumem a silné city byly pod vládou vědomé vůle, pěstují se city chabé a slabé energie, které mohou snadno poutány býti bez jakékoli síly vůle, aneb rozumu. Již nyní povahy energetické v rozměrech velkých patří jen tradici, minulosti a i u nás zřídka kde se jeví.

V této zemi energie nachází pole své činnosti jen ještě v obchodu. Na ten se vynakládá opravdu velmi mnoho. Energie, která zbývá po obchodě, vynakládá se na zamilované, rozličné libůstky, někdy třeba užitečné, ano lidumilné, ale přece jen libůstky nepatrných rozměrů.

Jsouce jednotlivé a osobivě nepatrnými, nevelkými, dosahujeme velkých věcí obvyklým u nás se spolčováním: S tím pak jsou naši mravokárci a náboženští lidumilové úplně spokojeni. Naše republikánská vláda jako jinde monarchistická jest despotií obyčejnou jako všude, a stále překážkou lidského pokroku: neboť nachází se ustavičně v odporu s náladou, která směřuje stále k něčemu lepšímu, s náladou, která jmenuje se dle okolností, buď duchem svobody, pokroku, aneb zdokonalování.

Nevyčerpatelným a nehnoucím pramenem zdokonalování jest naprostá svoboda. Obyčej vyžaduje sice stejnosti, ale nevylučuje změny. Pokračujeme a měníme se zároveň, činíme neustále nové vynálezy ve věcech mechanických a držíme se jich, pokud se nevyskytnou dokonalejší. Proč stále lpěti na starých zvycích a obyčejích? Bud' me si vlastními, důslednými, věnujme více snahy a síly rozvoji svobody duchovní i hmotné, přičiňme se, aby té úmorné přítěže všeho pokroku a zdokonalování "chudoby a bídy" ze společnosti lidské spíše a stále ubývalo, nežli se rozmáhalo a tím jen vykonáme svou lidskou povinnost.

Nemáme dostatek silných, smělých, energických, pevných charakterů, vyvodit a připravit všeliké i politické změny, proto musí býti vychovány. K tomu nejlíp a nejvíce přispívá odchování mládeže. Působí tak k tomu i prostředky spojovací, neboť obyvatelé nejvzdálenějších končin vstupují v osobní styky a změna, která se udá na jednom konci, pocituje se brzo i na druhém. Vzrůst a rozmáhání se obchodu a průmyslu také k prospěchu celků směřuje, neboť šíří výhody, pohodlí a připouští všechno lidstvo k závodění, čímž snaha po vyniknutí, nenáleží již jen třídě jedné, ale lidem všem. Pokusy zastaviti pokrok lidstva k zdokonalování, k lepšímu, zřídka jen potkaly se s úspěchem.

Byli to však mužové jiného rázu kteří přivodili pokrok a učinili naši zemi tím, čím byla, a bude třeba lidí jiného rázu, aby zachránili ji před rozkladem a chystaným již úpadkem.

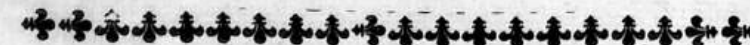
VYZVÁNÍ.

Na minulém sjezdu Nár. Jed. Sokolské usneseno, aby sokolské sbory přičiňovaly se o zakládání samostatných sborů Sokolek, jež by ku Nár. Jed. Sokolské přistupovaly, a při kterých jednotách jsou sbory Sokolek jako odbory, aby rovněž dotyčné jednoty toho dbaly, by tyto odbory členy Nár. Jed. Sokolské se staly. Ač již dva roky téměř od sjezdu uplynuly, dosud v ohledu tom pramálo vykonáno, i vyzýváme všechny jednoty, které v tomto směru dosud ničeho nepodnikly, aby svou povinnost plnily.

Doufajíce, že co zameškáno, nyní zvýšeným úsilím nahrazeno bude, znamenáme s bratrským "Na zdar!"

Výkonný výbor N. J. S.

V New Yorku, dne 1. května 1905.

NĚCO O ÚSPORĚ ČASU.

Večer kladl dlouhé stíny. Na terase, kterou obepínala divoká réva rudnoucí prvním podzimkem, seděla skupina mladých žen, studentek a lékařek.

Vyprávěly zkušenosti ze své praxe, své radosti a žaly. Jedna z nich poslouchala tiše, hlavu opřenou o houpací židli. Její oči hleděly upřeně do dálky, kde jezero omývalo podlouhlé náspy. — Poslouchala, poslouchala a v duši pracovala na svých zásadách.

Pak sebou zvolna hnula, obrátila se k své družce, která s trpkým přízvukem naříkala na nevědomost lidu, na jeho pověrčivost — a tichým hlasem jakoby myslela nahlas, pravila:

"Ty Kláro naříkáš na nevědomost a hrubost — ty děti temnoty! Já již nenaříkám. Když vůz se zastaví pod vrchem a koně marně napínají své svaly, by jim hnuly, tu nejlépe přiložit rameno a pomoci, nepomůže-li to, pak nezbývá než jíti a hledati přípeř — to je nejlepší způsob, a jím se uspoří mnoho vzdechů a ještě více času. A vím, že naše práce často vázne před strmými kopeci pověry. Tma a špína v mnohých rodinách!" — a Myriam těsněji ovinula se měkkým, vlněným šálem a její oči upjatěji sledovaly světlo ve věži na náspu. — "To vím také tma a špína kolem a snad i v duších. Ale tu jako žena a lékařka můžeš získati průchod světlu, čistotě. Ta děvčata v továrnách tak mi leží na srdci! Co mají! Tu práci, věčnou práci a pak tanec, a co více? — Ale již zase jedním proti svému pravidlu: naříkám!"

Družky poslouchaly, vítr ševalil révou. Světlovlasá, plné postavy lékařka prohodila:

"A jaký vlastně cíl, kam, k čemu?" otázka byla trpce hozena a nikdo se jí nechápal.

Myriam s váháním přerušila ticho: "Což není přístavu? Není klidu? — Pamatuješ na starého prof. V.? Ted' vím, jaká červená nit táhla se jeho odbornou prací! Život svůj si tak snažil zařídit, aby jím co nejvíce prospěl Pokroku" — a ještě s větším váháním dodala: "Pokroku všehomíra. Proto spořil silou, spořil časem."

"No ano ty zde něco říkáš o úspore času. Ale prosím tě, jak dáš tuhle filosofii svým pacientům? Abys do nich mluvila věčně! Nemůžeš jim dokázat, že jako dvakrát dvě jsou čtyři, tak je jisto, že přejede-li se, bude jim nevoľno, a případně bude je bolet hlava a pak ztratí den, který padne do věčnosti, nevrátí se. Já vskutku nevím, co s tím?" namítala světlovlasá lékařka.

"Já sama nevím," řekla Myriam, vstaly a opřely se o zábradlí. — "Kolik bychom získaly síly, které tolik potřebujeme, kdyby všechno naše jednání k tomu jasnému krystalovému cíli směřovalo, totiž k pokroku nás všech! A jedná se vlastně jen o to pochopit, oč jde. Mně svět se změnil, když jsem pochopila, jakou tvůrčí sílu můžeme nabýti. A o vědomí probouzet ušlechtilé síly nám lékařkám přece jde! A i jednoduchý člověk může k tomu vědomí přijít. Onehdy jsem měla případ — chudáka matku s dvěma dětmi, jedno již zemřelo. A viděti její pokoj ted' a dříve! Dříve na všechno byla odpověď: "Nemám času" — a ted' je času dosti! Okna otevřená, vymeteno, za to ale ne tolik klepů se sousedkami. Ta žena poznala, jak se život změní úsporou času a síly, a poznala cestu, jakou té úspory dojíti. Její dítě má ted' tu nezbytnou osobní čistotu, hraje si na čerstvém vzduchu, eviž tělo. Dostává rozumnější stravu, ne věčnou kávu! Ale já mluvím, mluvím a zatím vše možno říci jednou větou. Světlo, vzduch, pohyb jest cesta, která vede k úspore síly, tudíž i času. A nemyslíš, Kláro, že úspora síly a času urychlí pokrok nás všech? A není to cíl?"

Myriam seskočila se zábradlí, vešla dovnitř a rozžehla světlo, její hosté ji zvolna následovali.

Alice Masarykova.

SPOLEČNÁ CVIČENÍ

ku slavnostem Severo-amer. Turnerbundu, v Indianapolis, Ind., 21. až 25. června 1905.

Pro spolky 1. a 3. třídy stanoveny jsou cvičení s činkami dřevěnými od 1½ do 2 liber těžkými. Pro spolky 2. a 4. třídy určeny jsou cvičení s tyčemi. Délka všech postojů kroč-ných jest od 22 do 24 palců, od paty k patě měříce. Délka výpadů o 10 palců se zvětšuje.

Cvičení s činkami.

Základní postavení: stoj spatný, připažit.

Ruch: mírný (udáván jest v počtu dob středních).

Skupina první.

Sestava I.

- 1—2 Stoj předkročný v levo.
Přepažit. (Obraz 1.)
- 3—4 Výpad v levo před.
Upažit. (Obraz 2.)
- 5—6 Odhyb v pravo.
Vzpažit, oblouky spodními. (Obraz 3.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava II.

- 1—2 Stoj úkročný v levo.
Upažit. (Obraz 4.)
- 3—4 Výpad v levo stranou.
Kruhy zevnitř levou vzpažit zevnitř, pravou odpažit (Obraz 5.)
- 5—6 Úhyb v pravo.
Levou odpažit obloukem dovnitř, pravou skrčit upaž-mo. (Obraz 6.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava III.

- 1—2 Stoj zákročný v levo.
Páze skrčit upažmo. (Obraz 7.)
- 3—4 Výpad v levo v zad.
Vzpažit, kruhy zevnitř. (Obraz 8.)
- 5—6 Předhyb v pravo.
Odpažit, oblouky dovnitř. (Obraz 9.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava IV.

- 1—2 Stoj předkročný v levo zevnitř.
Upažit na pravo. (Obraz 10.)
- 3—4 Výpad v levo v před zevnitř.
Přepažit vzhůru, oblouky spodními — trup otočit na levo v příč. (Obraz 11.)
- 5—6 Odhyb v pravo.
Levou kryt vrchní, pravou zapažit. (Obraz 12.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Skupina druhá.

Sestava I.

- 1—2 Výpad v levo v před.
Upažit. (Obraz 13.)
- 3—4 Poklek v pravo.
Levou kryt vrchní, pravou zapažit. (Obraz 14.)
- 5—6 Vztyk, ve stoj zákročný v levo.
Levou zapažit, pravou předpažit vzhůru. (Obraz 15.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava II.

- 1—2 Výpad v levo stranou.
Levou skrčit upažmo, pravou zapažit dovnitř — páze v loktu ohnuté. (Obraz 16.)
- 3—4 Úhyb v pravo.
Levou mrštit do odpažení, pravou vzpažit zevnitř. (Obraz 17.)
- 5—6 Půl obrat v levo, předhyb v pravo.
Levou zapažit, pravou předpažit vzhůru obloukem spodním. (Obraz 18.)
- 7—8 Základní postavení (půlobratem v pravo).
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava III.

- 1—2 Výpad v levo v zad.
Zapažit. (Obraz 19.)
- 3—4 Předhyb v pravo.
Předpažit vzhůru, páze prochází připažením. (Obraz 20.)
- 5—6 Odhyb v levo.
Upažit a záklon. (Obraz 21.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava IV.

- 1—2 Dřep.
Přepažit. (Obraz 22.)
- 3—4 Podpor ležmo za rukama. (Obraz 23.)
- 5—6 Podpor v dřepu zánožmo v pravo (levá noha mezi ru-ce). Levou předpažit, pravá na zemi. (Obraz 24.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Cvičení s tyčemi.

Tyče železné, 42 palců dlouhé a 5 liber těžké.

Základní postavení: stoj spatný, tyč čelně, dole rovně.

Skupina první.

Sestava I.

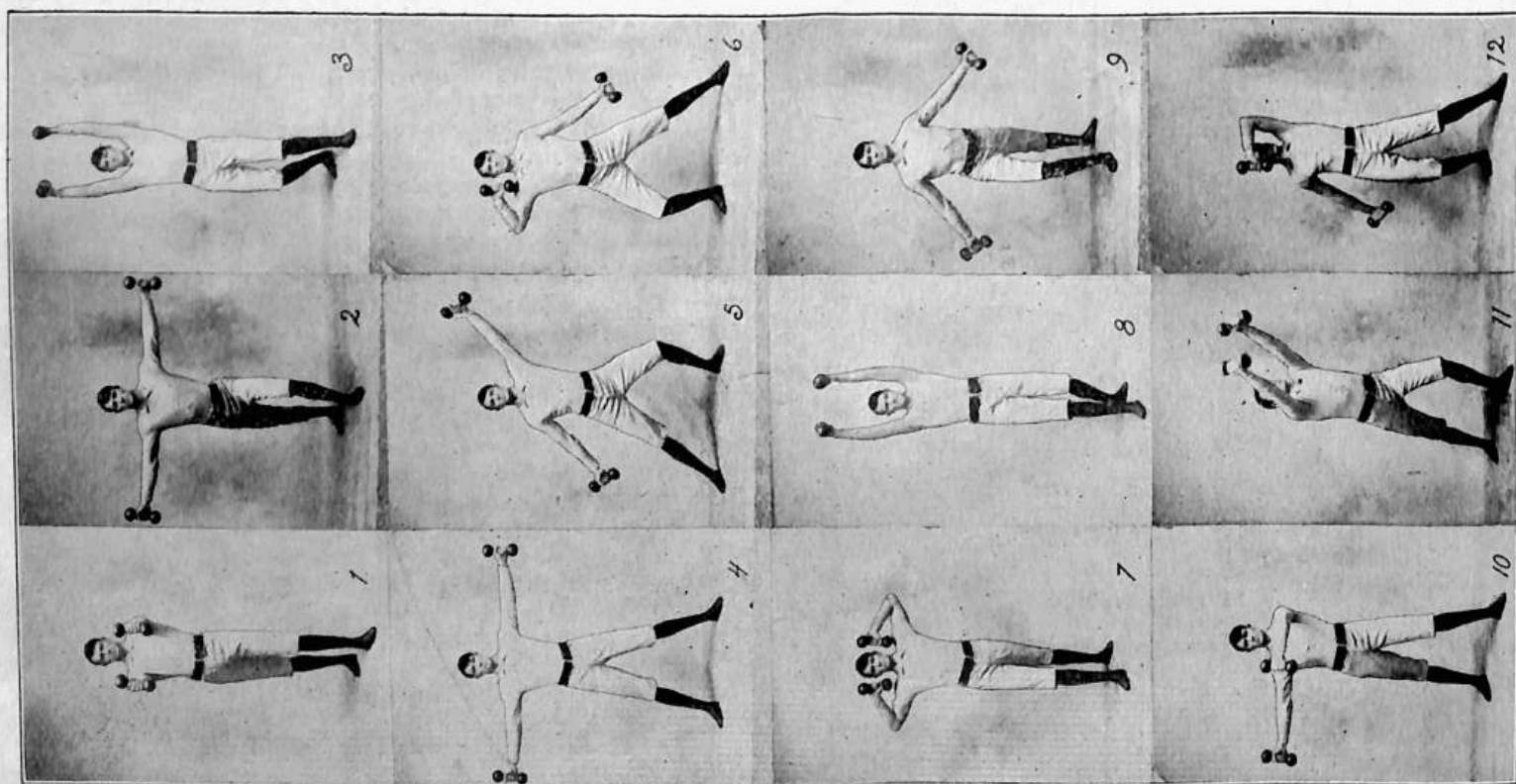
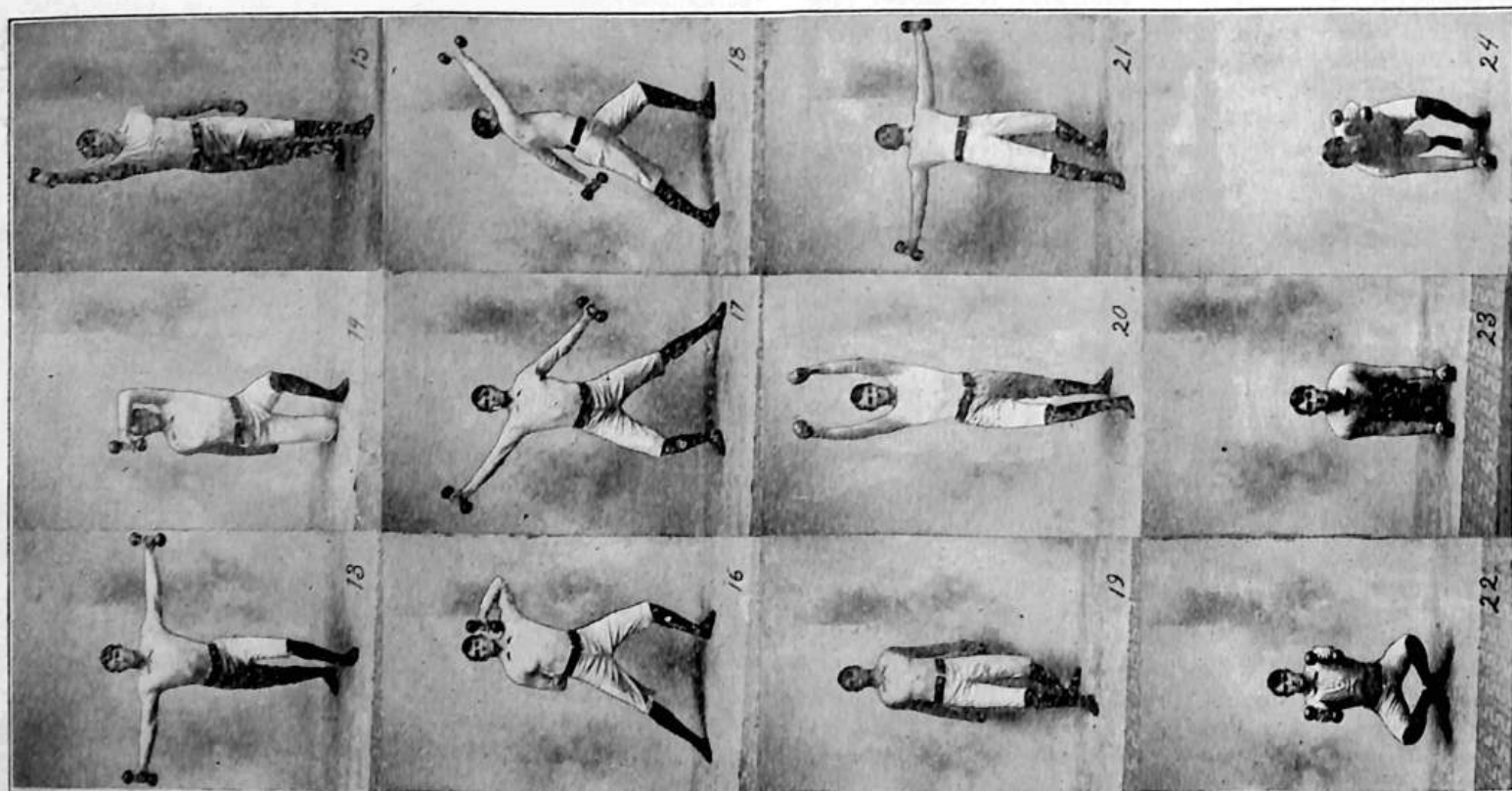
- 1—2 Stoj předkročný v levo.
Tyč před písa, kolmo, pravá nad levou. (Obraz 1.)
- 3—4 Výpad v levo v před.
Tyč čelně vzhůru rovně. (Obraz 2.)
- 5—6 Odhyb v pravo.
Tyč bočně, k pravému rameni šikmo v pravo v zad. (Obraz 3. ze strany.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

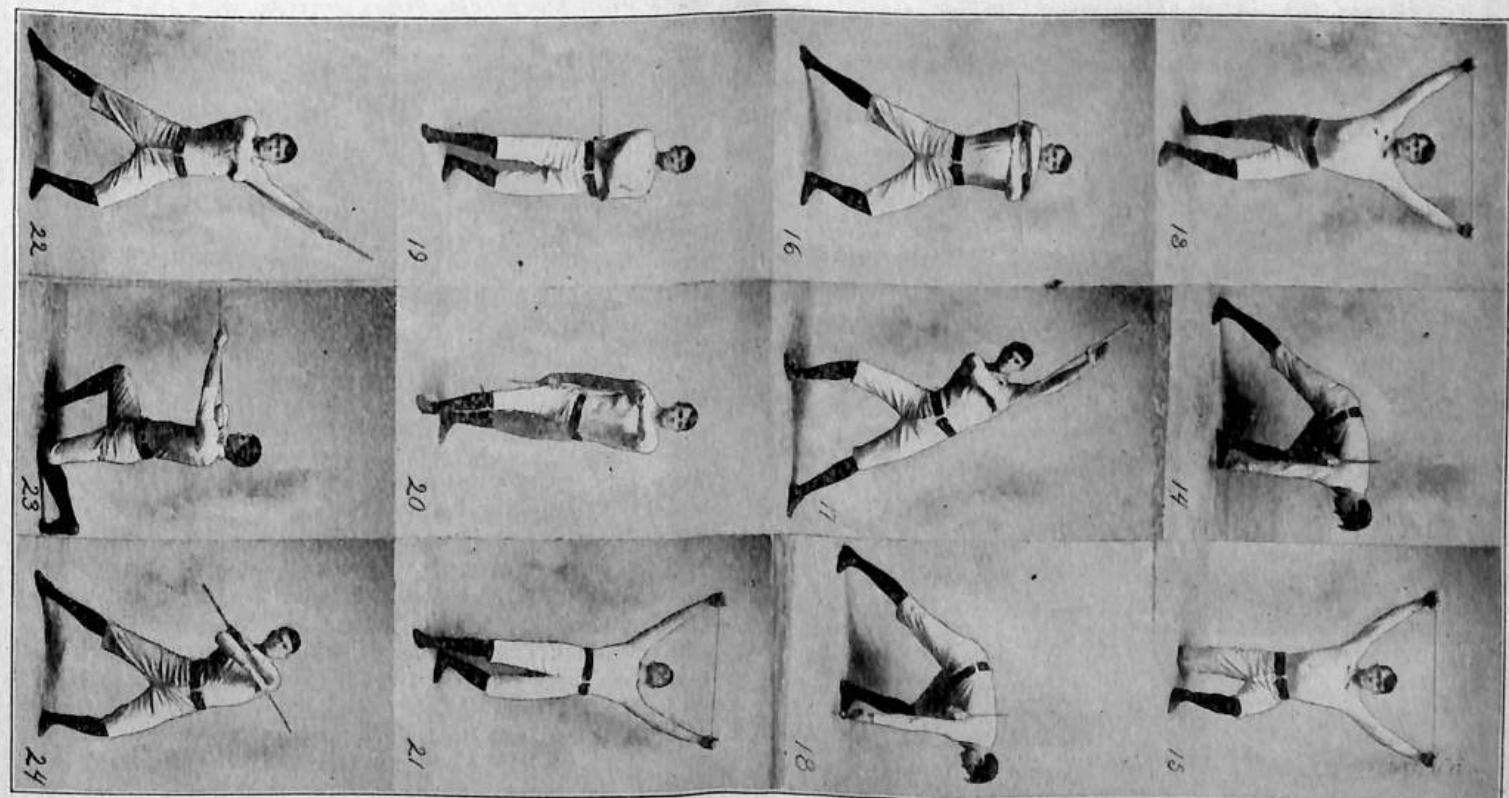
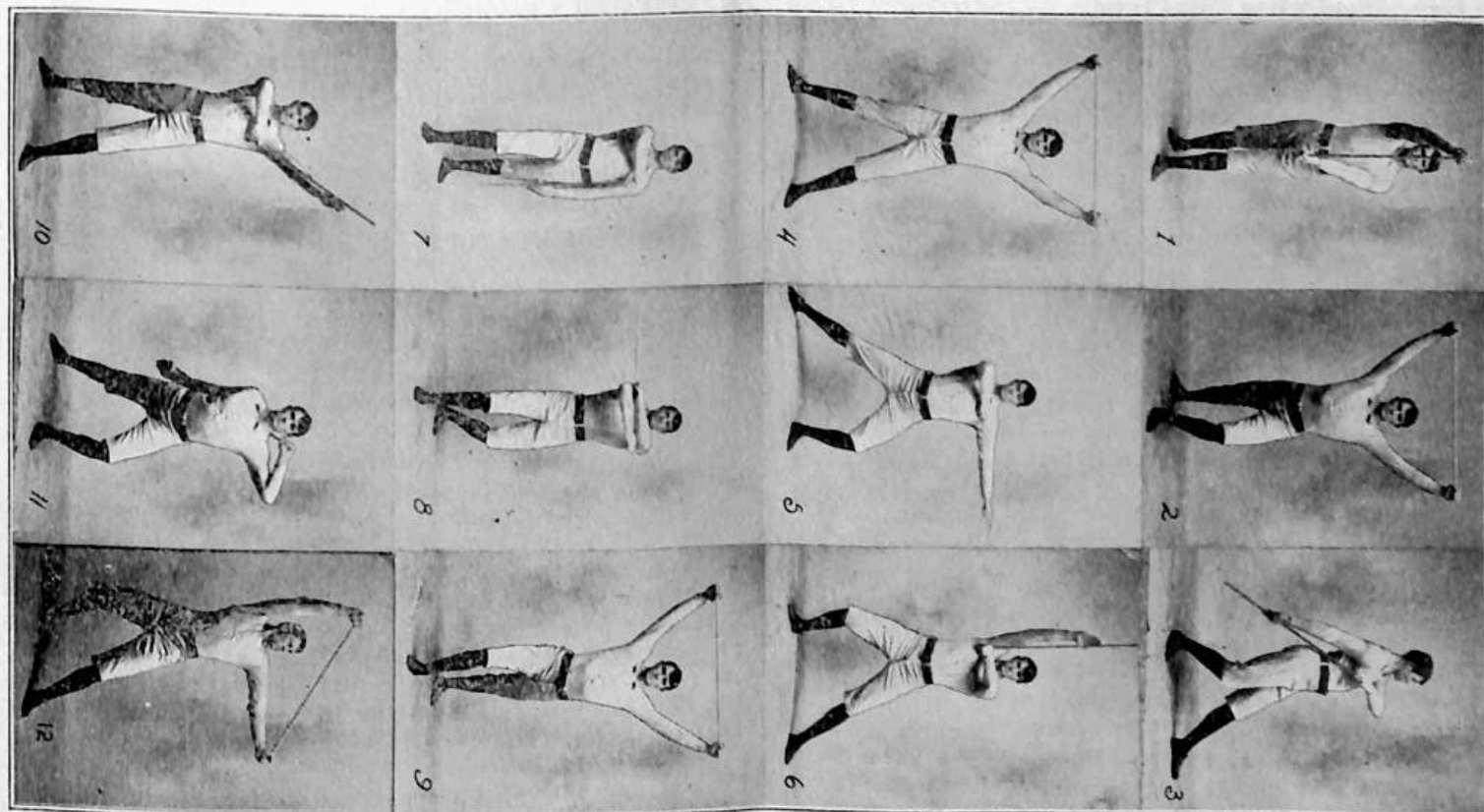
Sestava II.

- 1—2 Stoj úkročný v levo.
Tyč čelně, vzhůru rovně. (Obraz 4.)
- 3—4 Výpad v levo stranou.
Tyč čelně, k levému rameni rovně v levo stranou, obloukem spodním. (Obraz 5.)
- 5—6 Úhyb v pravo.
Tyč k pravému rameni, kolmo v pravo vzhůru, obloukem spodním. (Obraz 6.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava III.

- 1—2 Stoj zákročný v levo.
Tyč k levému rameni, kolmo v levo dolů. (Obraz 7.)
- 3—4 Výpad v levo v zad.
Tyč čelně, na prsa rovně, převrácením levé nad pravou. (Obraz 8.)
- 5—6 Předhyb v pravo.
Tyč čelně, vzhůru rovně, obloukem spodním. (Obraz 9.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava IV.

- 1—2 Stoj předkročný v levo zevnitř.
Tyč příčně, k levému rameni strmě v levo v před.
(Obraz 10.)
- 3—4 Výpad v levo v před zevnitř.
Tyč zadně, za hlavu šikmo v pravo stranou, obloukem
spodním. (Obraz 11.)
- 5—6 Odhyb v pravo.
Tyč čelně, nad hlavou, šikmě v levo stranou, hlavu
otočit v levo. (Obraz 12.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Skupina druhá.

Sestava I.

- 1—2 Výpad v levo v před.
Tyč čelně, vzhůru rovně. (Obraz 13.)
- 3—4 Tyč bočně, pod pravé rameno rovně v pravo v před.
Předklon. (Obraz 14. ze strany.)
- 5—6 Vzpřím a poklek v pravo.
Tyč čelně, vzhůru rovně. (Obraz 15.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava II.

- 1—2 Výpad v levo stranou.
Tyč čelně, na prsa rovně, pravá nad levou. (Obraz 16.)
- 3—4 Úhyb v pravo.
Tyč k levému rameni, kolmo v levo vzhůru.
Úklon na pravo. (Obraz 17.)
- 5—6 Půl obrat v levo, předhyb v levo.
Tyč bočně, pod pravé rameno, rovně v pravo v před.
Předklon. (Obraz 18. ze strany.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava III.

- 1—2 Výpad v levo v zad.
Tyč zadně, za levý bok, rovně v pravo dovnitř.
(Obraz 19.)
- 3—4 Předhyb v pravo.
Tyč bočně, k pravému rameni, šikmě v pravo v zad.
(Obraz 20.)
- 5—6 Odhyb v levo.
Tyč čelně, vzhůru rovně, obloukem spodním.
Záklon. (Obraz 21.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

Sestava IV.

- 1—2 Výpad v levo v před zevnitř.
Tyč příčně, k levému rameni strmě v levo v před.
(Obraz 22.)
- 3—4 Půl obrat v pravo, poklek v levo.
Tyč bočně, na levé rameno rovně v levo v před oblou-
kem spodním.
(Obraz 23.)
- 5—6 Vztyk, půl obrat v levo, úhyb v levo.
Tyč čelně, na prsa rovně, převrácením levá nad pra-
vou. Úklon na pravo. (Obraz 24.)
- 7—8 Základní postavení.
Doby: 9—16 opáčně, 17—32 celé opakovat.

CVIČENÍ S TYČEMI.

Ku státním závodům župy Východní, 3. a 4. září r. 1905.

Základní postavení: stoj spatný, tyč čelně, rovně dolu.
Ruch mírný.
Časomíra: 1, 2, 3, 4.

Oddíl I.

1. Tyč čelně, k levému rameni, rovně v levo stranou.
Stoj předkročný v pravo.
2. Tyč před prsa kolmo, pravá nad levou.
Půl obrat v pravo (o levé patě).
Stoj úkročný v pravo.
3. Tyč čelně, rovně vzhůru.
Půl obrat v pravo (o levé patě).
Stoj zánožný v pravo.
4. Základní postavení.
Do základního postavení přijdeme jsouce obráceni čelem
v zad. Přistí čtyry doby opakujem to samé a v postavení
čelem v před přijdeme, pak celé cvičení podobně v levo pro-
vedeme.

Oddíl II.

1. Tyč čelně, před prsa rovně.
Stoj zákročný v pravo.
2. Tyč k levému rameni, kolmo v levo vzhůru.
Půl obrat v pravo.
Výpad v pravo stranou.
3. Tyč bočně, na pravé rameno rovně v pravo v před.
Půl obrat v pravo.
Poklek v levo.
4. Vztyk a základní postavení.

Oddíl III.

1. Tyč čelně, před prsa rovně.
Únik v pravo.
2. Tyč bočně, na hlavu rovně levo v před. (Pr. ruka hře-
tem na hlavě spočívá.)
Půl obrat v pravo.
Stoj předkročný v pravo.
3. Tyč čelně, vzhůru, šikmo v pravo stranou.
Půl obrat v pravo (o levé patě).
Výpad v pravo stranou.
4. Základní postavení.
Na dobu první tyč při pažích napnutých o stehno jest
opřená.

Oddíl IV.

1. Tyč bočně, k levému rameni šikmo v levo v zad.
Půl obrat v pravo (o levé patě).
Stoj zákročný v pravo.
2. Tyč bočně, k pravému rameni strmě v pravo v před.
Půl obrat v pravo.
Výpad v pravo v před.
3. Tyč čelně, na hlavu rovně.
Dřep (přisunem pr. nohy).
4. Vztyk a základní postavení.

"DOBRÉ CHUTNÁNÍ!"

Před nějakým časem uveřejnil br. Rudiš-Jičínský v "So-
kole" článek "Proč jíme" — a tu nebude na škodu, když
povíme čtenářům listu našeho také, co všechno jíme. Ame-
rika známa jest jako zem "patentních léků" neb v žádné
jiné zemi není dovoleno takové "patentní otravování" lidí
ve velkém, jako ve svobodné Americe — a nyní zmohli jsme
se k tomu ještě na ten málo-záviděný titul jako "zem falšo-
vaných potravin." A jest to téměř přímo neuvěřitelné, co
všechno žaludek svobodného Američana dovede ztrávit —
a když si falšovanými potravinami zkažený žaludek pak na-
pravuje "patentními léky" všelijakými zázračnými "hoř-
kými", kýž div, že k těm dvěma shora uvedeným titulům
"zem patentních léků", "zem falšovaných potravin" řadí
se důstojně titul třetí a sice "vlast nezázivnosti".

Falšované potraviny byly sem až do r. 1893 dováženy
z Evropy — ale v roce udaném byl přijat přísný zákon, za
povídající jejich dovoz. Byla to snad péče o zdraví ame-

rického lidu, která se o přijetí zákona toho postarala? Nikoliv — podnikaví továrníci američtí postřehli v tom nevyčerpatelný zdroj bohatých důchodů — a proto snažili se o to, aby evropské traviče z amerického trhu vypudili, tak aby měli na otravování lidu zdejšího výsadu. A podařilo se jim to znamenitě. Evropští traviči byli vypuzeni a od té doby falšování potravin dospělo v Americe na takový stupeň „umění“, že snad není jediného odpadku, který by vyrábětel neověděl opět v něco delikátního „zpracovat“ a vykážati tomu místo na americké tabuli.

Jistý americký vyrábětel různých „zavařenin“ vyslovil se před vládní „potravní komisí“ v ten smysl, že kdyby byl donucen k tomu, dodávati do trhu výrobky pravé, nefalšované, utrpěl by ztrátu \$10.000 za jediný měsíc — a nikdo nemůže na něm žádati, aby zdraví lidu amerického obětoval ročně \$120.000. Jest vypočítáno, že falšování potravin v Americe vynese továrníkům za jediný rok čistého užitku \$575.000.000!

Jak s hora bylo již poznamenáno, „umění“ falšování potravin dostoupilo takové výše dokonalosti, že nic více nepřijde na zmar co dnes kuchařka vyhodí jako věc nepotřebnou, to se opatrně sebere a za krátký čas lučebně upravené vračí se to opět na její tabuli — ovšem že pod zcela jiným jménem. Jeden „vepřový král“ v Chicagu vyjádřil se vtipně, že v jatkách chicagských ze zabitého vepře nepřijde na zmar nic vyjma vřískotu zabitého zvířete — a kdož ví, zdali v krátké době pronikavého vřískotu toho nebude vyuzítováno jako nějaké hnačí síly, neboť Amerika jest zemí, kde nemožné věci stávají se možnými. A tak jako ze zabitého vepře jen ten vřískot zůstává nezužitkován — tak v různých nakládnárnách ovoce neunikne podnikavým továrníkům nic, nežli — zápach. Vše ostatní se „zpracuje“, prodá a sní. —

Při nakládání čili preservování ovoce nutno napřed toto zbaviti slupek, ohrýzků, nahnilých částí — i s červy — ale mýlil by se ten, kdo by měl za to, že se ty slupky, ohryzky shnilé části plné červů vyhodí. Ten by neznal ještě dobře podnikavost našich továrníků. To vše vhodí se do kádě, tam svaří se na hustou kaši, a z této kaše umělé ruce uhnětou různá ovoce, jimž se dodá lučebním procesem barva i příchut' — a pak málo kdo tuší, když si na těchto „preservatinách“ pochutnává, že jest to původně smíšenina špinavých slupek, ohryzků, shnilých částí ovoce a — s odpuštěním červů! Z této kaše vyrábí se spousty „jablkových“, „rybízkových“, „švestkových“ a všelijakých jiných povidel. Látka jest sice ve všech stejná — hniloba, špína a červy — ale americký lučebník dovede tomu dodati barvu a příchut' dle potřeby — a americký lid to v restauračních pájích všechno sní. —

Že maso ze zdechklých zvířat neb na rychle zabitých, aby předešlo se zcepenění — jak z kusů hovězích tak i starých koní předkládáno jest na stolech „svobodných lunů“ jako „roast beef“, „beef stew“ a pod., jest už dávno známo. Že z kopyt koní a dobytka hovězího vyrábí se kliš a arabská guma (mucilage), jest též známo, ale že by se té lepkavé, odporné hmoty používalo jako přísady do želatýny a různých povidel, to bude pro mnohou naši kuchařku asi posud novinkou — ale jest tomu tak. Dr. Leon S. Waters, odborník lučební, udal nedávno, že plíce z vepřů, když nemohly být na nic jiného použity, vysuší se důkladně, vypečou, rozemelou, smíchají se s cikorkovou moučkou a prodávají se pak v trhu jako — mletá káva, nebo kávová „essence!“ Staré kosti, v uličkách ze smetí vybrané, semelou se a mícháry jsou s moukou — ale slyšme dále! — i staré boty prý se důkladně vysuší, rozemelou na prášek a vračí se do laciných restaurací chemicky upravené jako — mletá káva!

Čtenář se nad tím asi pozastaví, zavrtí nedůvěřivě hlavou a řekne, že něco takového jest holou nemožností. Ale lučba dnes dovede konati pravé zázraky a článek tento jest vyňat ze zprávy odborníka Paula Pierce, jenž byl vrech-

ním řiditelem „potravního oddělení“ na světové výstavě v St. Louisu a zajisté neodvážil by se na veřejnost s tvrzením, které by pánům továrníkům nemohl dokázat. Až posud se proti jeho udání ani jediný továrník neozval — asi z obavy, aby se o těch věcech příliš veřejně nemluvalo — neboť by pak mohli vyjít na světlo věci ještě zajímavější.

A čím to jest, že v této zemi blahobytu podobné výrobky nalézají takového odbytu? Hlavní vinu nese pohodlnost četných žen, které nerady tráví v kuchyni mnoho času. Vědí, že všechny možné „lahůdky“ mohou koupiti laciněji, nežli by je samy mohly připravit — a k čemu se s vařením neb pečením mořit, když se vše dostane hotové a tabule může býti v půl hodině upravena? Moderní ženě nedostává se pro samé kluby, spolky, soukromé dýchánky a pod. času na to, aby upravovala sama pro muže a děti potraviny — a pak toho není ani třeba! v blízké grocerii dostane se vše a lacině — a když za nějaký čas dostaví se následky požívání těchto „lahůdek“ — jest po ruce celá řada „patentních léků“ — a tak podvodní vyrábětelé bohatnou na účet zdraví lidu.

O PRVĚ POMOCI RANĚNÝM.

ÚSTROJE ZAŽÍVACÍ. — Ústroje zažívací, jež skládají se u člověka z dutiny ústní, hltanu a jícnu, žaludku, střeva tenkého a tlustého, jater a slinnice břišní, tvoří abychom tak děli jednu velikou a nepravidelnou rouru, kterou potrava do těla lidského se posílá. Táž musí proniknouti, aby svému úkolu dostála v částě výše jmenované, tak aby spotřebované a vymíšené látky tělesné nahradila a nové látky k výživě nutné do organismu lidského přivedla.

Žaludek. — Nežli potrava přijde do žaludku musí se v dutině ústní náležitě rozžvýkat i rozmělniti, rozkousati, načež nastavším vyměšování slin ze žláz příslušných, podčelistních a podjazykových, rozkládá se potrava již částečně zde. Z toho patrně, že vlastní trávení počíná již v ústech a snadno se dovodí, proč máme míti nejen zdravé, ale i čisté zuby a čisté dásně. Potrava náležitě rozmělněná jde dále podél mandlí do hltanu a jícnu a odtud již přímo do žaludku. Jícen nalézá se za průdušnicí, otvor této nalézá se před otvorem jícnu a tu snadno se může stát, že potrava někdy vnikne do otvoru nepravého na vzdor chrupavkovitého příklopu, který v zadu na jazyk přiléhá a při polykání se na otvor průdušnice položí. Takovéto chybné polknutí přivodí zakašlání a část potravy uvízní se, vyhodí. Jestli ale zakuckání nenásleduje, jestli potrava v nepravém hrdle uvázla, mohou následky být všeliké. Jak důležité tedy míti se na pozoru, zejména jestli koušeme gumu, aneb žvýkáme tabák při evičení. Pochopujete? Žaludek jest nejrozšířenější částí roury zažívacího ústrojí a ústí v něm jícen pod bránicí. Jest to vak v dutině břišní od levé ku pravé straně téměř na přímě uložený, tedy pod plícemi a srdcem se nalézající. Jeho větší konec jest po pravé straně, pod žebry, kdežto menší konec jde v pravo. Když jest mírně naplněn, jest asi dvanácte palečů zdělí a čtyry vysoký a snese asi tři pinty u člověka dorostlého. Výhod do střeva tenkého zve se vrátník. Stěny žaludku, jakž víme, jsou svalnaté a vykonávají neustále, jakž se popisuje, pohyby červovité ve směru od východu k východu. Zevně jest žaludek pokryt pobřišnicí, uvnitř ale jest vystlán sliznicí, ve kteréž sídlí žlázy slizné a syřidlové.

Každou práci a pohybem tělesným i mysle ubývá součástek těla lidského, neboť se stravují a musí se zase nahraditi, jinak tělo slábne a hubení. Není-li výživa těla lidského dostatečnou, ubývá napřed částí svalové, která masem se jmenuje a tuk. Potrava má obsahovati veškeré ty látky, ze kterých tělo lidské složeno jest. Z toho dojista vysvítá nejlépe, jak důležité jest správné trávení a jaký důležitý úkol má náš žaludek. Pokažte si žaludek a sami záhy přesvědčíte se o pravdě těchto slov zcela.

Žlázy slizné vyměšují hustý sliz, kdežto žlázy syřidlové vyměšují čirou kyselou šťávu žaludeční, která z vody, kyseliny solné, ze soli kuchyňské a ústrojně sloučeniny pepsin zvané, se skládá. Sliz pokrývá stěny žaludeční a sousta potravy obaluje a jich pohyb v žaludku a ve střevě napomáhá. Vlivem slin potrava se rozkládá již v ústech v dextrin a cukr, totiž látky škrobovitě, kdežto v žaludku pepsin přeměňuje nerozpustné bílkoviny v rozpustné a činí je spůsobilými ku přijetí do oběhu krevního. Vlivem slizu a šťávy žaludeční mění se potrava v hustou, šedou kaši, kterou pak zoveme ztráveninou.

Střevo tenké. — Jakmile žaludek červovitými pohyby ztráveninu připravil ve slizu a šťávě, čili kyselině žaludeční hned těmitěž pohyby tlačí ji do tak zvaného střeva tenkého, části to další oné dlouhé roury ústroje zažívacího. Toto jest až pětkrát delší těla lidského, v četných záhybech v dutině břišní uložené. Také ve střevách stěny jejich kryje sliznice, kdežto na povrchu nalézá se řasnatý záhyb pobřišnice, kterému říkáme okruží. Jako v žaludku i zde jsou žlázy střevní, jež vylučují šťávu podobnou oné žaludeční. Také jest tu pohyb stěn a vlivem téhož a šťáv vyměšovaných mění se strávenina v zažítinu, kapalinu to mlékovitou, obsahující látky výživné již tak upravené, aby ve krev přejíti mohly. Toto přecházení do krve děje se dvojím spůsobem a sice přímo vlásečnicemi, aneb nepřímým střebavkami.

Na zažítinu mimo šťávy střevní působí i žluč, která se žlučového váčku po pravé straně nad játry vychází, jakož i šťáva, kterou vyměšuje sliznice a žláza okružní nalézající se v levo pod žaludkem. Různé tyto šťávy působí na rozdílné druhy potravy pouze a každá zvlášť. Když pak potrava náležitě byla připravena, ztrávena, cévy, které ve sliznici střeva síťovitě se rozvětvují, stěnami svými zažítinu přijímají, vlastně jen jistou její část, kdežto střebavky slepými rourkami v rozmanitých vyvýšeninách sliznice střeva tenkého, střebají zažítinu. Ony vyvýšeniny zoveme klky. V okruží spojí se silnější cévy mizní a přechází posléze v mizovod hrudní, silnější to rouru, která dutinou prsní se táhne, pak před jícenem vystupuje a do levé žíly podklíční ve výšce jejího spojení se žílou hrdelní (jugular) se vylévá. Cévy mizní poloviny hrudní pravé strany, jakož i oné pravé strany krku a hlavy a pravé hoření končetiny tvoří mizovod hrudní strany pravé, který do bezejmenné žíly (innominata) pravé strany ústí. Střevo tenké dělíme na dvanáctník, lačník a kyčelník.

Střevo tlusté. — V pravé jamce kyčelní přechází tenké střevo ve střevo tlusté, které po větším průměru a laločnatém povrchu lehce od tenkého střeva rozeznáti možno. Tam kde střevo tenké ve střevo tlusté přechází, nalézá se svislý vak, střevo slepé, z kterého vybíhá tenký, někdy dosti dlouhý přívěšek červovitý — apendix. Zde povstává tedy zánět vážného druhu, který mnohdy vede k obávané operaci, jakž často slyšíme, zánět, který bolestí u středu břicha na čáře vedené od pupku v pravo ku středu kyčelní kosti, se prozrazuje prvně. Poslední část střeva jmenuje se konečník, jenž končí řití, jež dvěma kruhovitými svaly opatřena jest. Sliznice tlustého střeva nemá žádných klků, jsou to pouze žlásky míškovité, jež vyměšují sliz. Tu se také začíná ukončují, střebání obmezuje se pouze na vodu, tak že zbude jakožto obsah odpadek, trus, který při stolici tělo opouští. Pravidelnost tohoto opouštění, nezdržování, a všeliký nemístný stud v tom ohledu jsou věci náramně důležité. Červovité pohyby tlustého střeva jsou pomalé.

Játra. — K vyluhování potravy vlastně ztráveniny přispívají nemálo ještě dva důležité ústroje odměšovací a sice játra se svou žlučí a slinnice břišní. Játra jsou pevným, červeno-hnědým ústrojem, jenž váží as tři až čtyři libry a nalézá se v dutině břišní, pod plícemi, oddělen jsa od nich bránicí. Větší část jejich čili této hrubozrnité žlázy, nalézá se po pravé straně těla, pod pravým obloukem žeberním a k bránici velkým svazem připevněná. Nepatrná jen část jde ku straně

levé. V rozměru jsou játra as od deseti do dvanácti palců od jednoho konce k druhému, šest až sedm palců z předu v zad a jsou asi tři palce tlusté v části nejsilnější. Játra vyměšují z tmavočervené krve, kterou jim vrátnice přivádí, žluč. Vlasečnice, jímž vrátnice (Portal vein) v játrech končí, opřádají buňky jaterní a žluč těmito buňkami odměšovaná svádí se tenkými cévkami žlučovými do společného žlučovodu. Tento pak dělí se ve žlučovod jaterní, kterými se žluč přímo do dvanáctníku vlévá a žlučovod měchulinkový, jímž žluč ve váček žlučový se shromažďuje a dle potřeby do dvanáctníku plyne. Žluč je kapalina barvy žluté, nazelenalé aneb hnědé. Táž mění tuky v mlékovitou kapalinu a činí je ku střebání spůsobilými.

Slinnice břišní. — Čili žláza okružní přiléhá ku zadní ploše žaludku a vyměšuje slinu břišní, která do dvanáctníku se vlévá a svým složením i účinkem slině ústní se podobá, ač účinek její jest daleko silnější, protože lučebně přeměňuje i bílkoviny a působí na tuky, jež mění v mléčninu a pomocí vody v glycerin a masné kyseliny se rozštěpuje, kdežto přijetím sodíku za šťávy a tekutiny střevní v mýdla se přeměňují a ku střebání spůsobilými se stávají.

Ledviny. — Ledviny jsou hnědo-červené žlázy tvaru bobovitého, které v dutině břišní před druhým a třetím bederním obratlem na zadní straně po obou stranách páteře jsou uloženy a dvěma rourami, močovody zvanými s měchýřem močovým souvisí, který v malé pánvi před konečníkem uložena jest. Ledviny jsou asi čtyři palce zdélí, dva tlusté a váží asi pět uncí každá. Tyto žlázy vyměšují moč.

Kůže. — Jako ledviny tak i kůže má velikou důležitost při vyměšování látek z těla spotřebovaných, tvořící hebkou pokrývku těla celého a podporována jsouc podkožním tukem. Kůže jest špatným vodičem tepla a pečuje takto o zachování teploty tělesné, chrání tělo před citlivou ztrátou tepelnou. Kůže jest hlavním sídlem hmatu i chová v sobě potní žlázy, které během 24 hodin asi stejné množství vody vylučují jako ledviny, asi 35 uncí, potom a odpařováním. V oné vodě obsaženy jsou i zpotřebované látky, jmenovitě soli, látky organické a neutrální tuky. Z toho vysvítá, jak důležitý jest úkol všech orgánů vyměšovacích a kůže zvláště a jak nebezpečné pochody vyměšovací zadržovati, jak důležitá péče o kůži umýváním a koupelí. Tím končíme stručný nástin tělovědy, abychom v číslech příštích, dle pramenů nejlepších a nejnovějších přikročili ku vlastní prvé pomoci při úrazech a nehodách, jakž nám vědětí třeba.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídky domácí.

— Nikomu snad ani nenapadne, aby tak ob čas podíval se i na ten náš adresář N. J. S. a přec jeví se tu od měsíce k měsíci tak vážné změny, ba jsou tu nové sbory sokolek a sbory vůbec. Přibývá nás a půjde-li takto dále, snad přece jen ta práce naše a V. V. nebude nadarmo, práce, již podjali jsme se tam i zde s vroucností a upřímností sokolů. V posledním čísle najdete již sbor v Patterson, N. Y. a sbor T. J. S. Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb. s námi a tak od čísla k číslu vyskytují se jména sborů nových. A nemyslí sbory, jež druhdy byly s námi a dnes jsou mimo kruh N. J. S., že skoro byl již čas, aby přišly zpět, nežli je zahanbí ty jednoty, které kdysi platily za jednoty z "trucu" založené? Jsou to zejména sbory v Milwaukee a v Racine, jež dnes, kdy u nás mluví a jedná se o Svaz chybět by neměly, ať již stížnosti jejich byly — pravíme byly, druhu jakéhokoliv. Dnes zájem celku nám posvátnější, nežli vrtochy a spory jednotlivců, jako libůstky těch, kdož myslí, že bez nich nic kloudnějšího mezi námi se odbývat nemůže. Víťame sbory jmenované a těšíme se na zprávy z kruhů jejich nejlepší.

— Minule zmínili jsme se o bazár, který v Chicagu ve prospěch útulny a sirotčince se pořádá. Výsledek jest sice

slušný, avšak daleko není takovým, jakž věc šlechtná dojista, by si zasluhovala.

— Všude, kde sbory naše jsou a řády Č. S. P. S., měla by mezi nimi panovati shoda úplná, již k vůli tomu, že obě organizace jsou rázu svobodomyšlného, třeba mnozí bratřkové pod rouškou snášelnosti jinak povídají a usilují. Z řad našich zdravých a utužených členstva nejvíce řády Č. S. P. S. mají k očekávání a tu projevy a styky vzájemné, jakž o dnu všeslovanském v Chicagu jsme viděli a přátelství vůči veškerému Sokolstvu na jevo dané, doufejme, že jen dobré ponese ovoce.

— Děť Amer. Sokol v New Yorku pořádal slavnost svého máje v Národní budově. Řečnilo se, deklamovalo, pěl o všem i tančilo.

— V "Denním Hlasateli" čteme: Za velikého účastenství Sokolstva zdejšího a nejbližšího obecního oslavil Sokol Slávský jubileum 15letého svého trvání. Česko-Slovanská Americká síň na 18. ul. sotva mohla pojmouti všechny, kteří přišli, aby se sokoliky Slávskými se radovali, je k další zdárné působnosti povzbudili a pomocí všech upřímných

důstojné spolkové síně, se usnesl, že dojde-li se vskutku žádoucího cíle T. J. S. Sokol Mladočech jest volna po nestranném a společném dohodnutí veškerý svůj majetek prostý veškerých dlužních závazků do podniku toho vložiti.

— Veřejné cvičení pořádané T. J. S. Tábor v Caledonii, Wis., zdařilo se úplně. Cvičení na hrazdě a bradlech zvláště se líbila. Návštěva byla slušná a cvičitelé k výsledku práce jeho dlužno jen blahopřáti.

— V neděli, dne 21. t. m., bude slavnostně uvedena T. J. Sokol East St. Louis k N. J. S. Kolik ještě osad českých, kde sboru sokolského není! Každý z nás měl by se přičiniti a ve směru tom pracovati.

— Po sjezdu Sokolstva slovenského začíná se všude jevití ruch a bratři naši Slováci zakládají nové sbory. Minule založen byl na příklad i sbor v Pittsburgu, ač druhý jest v Alleghany. Zajímavé jest pro nás, že organizace prohlásila se na sjezdu za jednotu občanskou a list její, že musí být beznáboženský. U Slováků již to znamená patrný pokrok.

— V South Omaze T. J. S. zakoupila pro veřejnou knihovnu tamní "Dějiny Čech" v anglickém překladu. T. J.

Činovníci Tělocvičné Slovenské Jednoty Sokola.

Výbor Výkonný.

Čechů je ujistili. Program slavnostní zahájen byl průvodem, který vzbuzoval v ulicích naší Plzně všeobecnou pozornost. Statné postavy sokolské znamenitě se vyjímaly v malebném kroji "českém," kterého drží se župa Huegner-Tyršova, jejíž nejsilnější větví Sokol Slávský jest. Její členstvo také po většině průvod skládalo. V síni byly promluveny tři řeči a sice zahajovací starostou A. Doležalem, vítací náčelníkem Jar. Košařem a slavnostní řeč sok. Jos. Buňatou.

— Skoro v každém sboru menších měst, kde není příležitosti k naučení se angličtině na školách veřejných, večerních a pod., měli by ti bratři, aneb sestry vyučování schopní rozhodně se věci uchopiti a učiti, zejména ty členy a dorost, který nedávno z vlasti přijel a k nám záhy se hlásí. Spůsobem tím bychom jim jen pomohli v tělocvičném i pro život praktický a pomoc taká snadno se nezapomíná.

— Ve "Slavii" čteme: Sbor Těl. Jed. Sok. Mladočech ve své mimořádné schůzi 23. t. m. odbývané za příčinou udělení vhodných pokynů svým zástupcům k společnému jednání se zástupci českých svobodomyšlných sborů racionálních za účelem utvoření pevného a svorného svazu a stavby

Tyrš, Cedar Rapids, darovala knihovnu svou, čítající mnoho svazků a děl vybraných místnímu sboru Čtenářskému, ač původně usneseno bylo umístiti knihy ve veřejné knihovně a dáti tak prvý podnět k zařízení českého oddělení tamtéž. Proč se tak nestalo nevíme a jen se divíme.

— V měsíci červenci odbývají se budou veliké závody Župy Severo-Východní a sice v Detroit, Mich. Náčelník br. Fryš a bratři Jos. Štíbr a A. Pánka již nyní pilně pracují, aby Sokolstvo ukázalo se tu v síle plné. Pořady jsou vypracovány co nejlépe a ve cvičiřnách dotyčných sborů panuje ruch. Bratři naši a sestry clevelandské chystají se ku společné vyjízdě do Detroit v tu dobu a také lorainští tu budou v plném počtu. Doufáme, že dostane se nám záhy podrobností z kruhů povolaných i těšíme se, že bratři a sestry oné Župy dokážou znovu, seč dobrá naše věc společná.

— Podp. Sokol Tyrš č. 2. v South Omaze bude opět cvičiti a sice má již dvě družstva. Nebylo by záhodno, aby jak na jiném místě se zmínujeme spojily se sbory, jak omažské tak south-omažské na prospěch vzájemný? Kdo prvý u věci se přičiní? Staré sváry a spory již dnes více neplatí, platiti

by neměly, když síla celku se zřetele se nepouští a všude snahy spojovací blahodárné jeví účinky.

— V St. Louisu zcela vážně se mluví o tom prodati Sokolnu, dnes již nikterak nevyhovující a přesídliti se do Národní síně a učiniti tam středisko živlu svobodomyšlného vůbec. Myšlenka opravdu dobrá a v St. Louis důležitosti nemalé. Tím rázem spory by se odstranily, neshody dosavadní mijely a výsledky práce společné musely by být daleko lepší nynějšího sil třístění. Bratři naši činem tím jen dokázali by, že opravdu jsou sokolové, jimž blaho celku na srdci leží více, nežli mnohé choutky osobní mnohých. Práci té přejem jen zdar úplný.

— Na jiném místě přinášíme obraz činovníků Tělocvičné Slovenské Jednoty Sokola z minulého sjezdu jejich, o němž psali jsme v čísle minulém. Bratři naši slovenští chtějí se tělocviku věnovati upřímně i žádají naši pomoci, již do jista se jim rádo dostane. List jejich vyjde první číslo v měsíci červnu.

— Veslařských závodů na řece Harlem v New Yorku v den věnění hrobů účastní se též první český veslařský klub několika loděmi: cvičitelský sbor odbývá časté schůze a organizuje čtyři do závodů. Do konce měsíce května bude snad nová loděnice českého veslařského klubu dohotovena a české závodní čtyři budou míti pak veškeré pohodlí v novém klubovním domě.

— T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol jest až dosud druhým sborem, pokud víme, který povšiml si v listě našem uveřejněné prosby bratří našich z Čech, v které o neštěstí br. Šafránka a pozůstalé rodině jeho v Nové Kdýni se píše. Němečtí výtržníci bratra zranili tak, že ranám svým podlehl, háje majetek sokolský. Sokolové u nás vybrali as 27 korun a poslali na místo určení, když před tím stali se i slušným obnosem podílíky na "Českém Domě" ve Vídni. Sbor sám jest chudíček, však členové jeho zdají se míti srdce na pravém místě.

— Dne 23. dubna měl sbor slovenský T. S. J. Sokol veliké veřejné cvičení a sice ve Slovanské Lípě v Chicagu. Cvičitel Poláček dokázal, co lze v době poměrně krátké docílit. Řečník toho večera br. F. Polakovič vysvětlil cíle naše společné a hoši se pak tužili před tváří hojně shromážděných krajin i mnohých našich.

— Bratři naši ve Wilson, Kans., pořádají dnes a zítra veliký bazar ve prospěch Národní síně tamtéž. Kdo zná ty chochy tamní, jako my, bude jim jen ku zdaru úplnému blahopřát. Náš br. Palda pozván byl za slavnostního řečníka i jsme jisti, že právě on hošům našim ve Wilson přinese co nejvíce povzbuzení a posily mravní.

— V sobotu večer, dne 29. dubna odbývaly se výroční závody Y. M. C. A. v místnostech S. Regiment Armory v New Yorku, na nichž se podílel též sokol F. Lier, mladší, a obdržel II. cenu na bradlech v podobě stříbrného odznaku.

— Vseslovanského dne sokolského v Chicagu účastnily se a spoluevičily sokolky ze St. Louis, sestry M. Tesařova, Stella Tesařova, Kateřina Trískova, Kar. Trískova, Růž. Srnkova, Frant. Smolíkova a Anna Hrubá; dále sokolové ze Cedar Rapids, již provedli francouzský zápas s úspěchem rozhodným, vedením cvičitele svého br. K. L. Jadrníčka a sice Fr. Filip, náčelník, R. Hůrka, Karel Ješina, Karel Novák, Václav Hruška, Ad. Průcha, Emil Kohout a F. Grubhofer. Byli tu bratři z Milwaukee A. Záhořík, ze St. Louis: Aug. Tesař, cvičitel, Wm. Šedivec, starosta střední župy, Louis Novák, Ed. Šedivec, Wm. Krejčí, Fr. Wolf, Fr. Loefelman, M. G. Šinko, C. Sádlo, F. Sádlo, Václav Zavadil, Fr. Prokop, Ed. Heil, Mat. Paník, dr. J. B. Wiesner a dr. T. B. Wiesner; dále sestry Anna Chabrová a M. Mayerová. Z Omahy: Za Sokol Tyrš br. Rokůsek a Brodíl. Za T. J. Sokol br. Křeček a Procházka. Z Manitowoc br. Dušek z Mělníka, Wis. přijeli br. Miroslav Dušek, Adolf Podralský, Josef Hulec, Václav Svo-

boda, Jan Řezbi, Em. Fuerst, Bed. Šimůnek a Václav Nejedlý. Ze Cedar Rapids, Iowa: J. J. Hrbek, J. Kostečka, Em. Dvořák, M. V. Houser, Emil Dvořák a Jos. J. Hájek. Dále pořadatel t. l. a choť, dr. V. O. Hašek, dr. A. M. Hašek, dr. F. V. Hašek, Ond. Hašek, F. V. Slapnička, sestra G. Vondráčková a M. Engelthalová. Za Sokol v Elly, Iowa, přijel br. Quido Novotný. Z Clevelandu přijeli bratři Jos. Štýbr a Vojt. Charvát. Z New Yorku br. Ant. Veselý. Dále z Omahy red. "Osvěty" br. F. Kuták.

— Kolega novinářský a pracovník pilný Jos. K. Mazač, redaktor "Domácnosti" zemřel dne 28. dubna v Chicagu. Týž pracoval u mnohých listů českých a také v zemi této působil za stolky redakčními břítkým perem svým na mnoha místech. Po tuhém zápase životním klid, naprostý klid . . .

— Dělnický svátek oslaven byl téměř ve všech větších městech a organizace dělnické, české tu i onde na oslavě živého braly podíl, jako na důkaz, že vědomy si jsou povinností svých vůči jiným a bratřím svým rukou mozolných.

— Husova tryzna měla by letos uspořádána býti ve všech sborech našich, jako na důkaz, jak dovedeme si vážit muže, jenž za pravdu svou dovedl i zemřít a lid český byl tak miloval, pivý záblesk novověké dav osvěty. Až dosud ani jeden, jedinký sbor neposlal nám, anebo V. V. material oslav Husových pro Husův domek v Husinci, jakž v listě tomto bylo dávno již uveřejněno. Proč to?

— Naši bratři clevelandští ztratili minule dva bratry již byli vždy nejen činnými, ale sokoly upřímnými. Sokol Čech doprovodil ku hrobu br. F. Cibulku a sbor Česko-Zábavní br. Rudolfa Kopeckého. Budiž jim oběma bratřím zesnulým vděčná vzpomínka.

— V posledním čísle "Orgánu Bratrstva," v Milwaukee, Wis., vycházejícího, nalézá se projev blahopřejný ku všeslovanskému sokolskému dnu v Chicagu a sice podepsaný Hlavní Úřadovnou Č. S. P. S., jako na důkaz, že bratři práce sokolské si váží. Stojí tu slova následující:

"Nechť Sokolstvo na půdě svobodné Ameriky stává se den ze dne svobodomyšlnějším, důslednějším ve svých snahách, směřujících k vybavení Čechů z předsudků a pověr vštěpovaných po dlouhá staletí ujaření duševního, aby tak se stalo pevnou, nerozbornou hrází proti veškerému zpátečnictvu ať v životě hmotném neb duševním. Nechť v zdravém těle sídlí zdravý duch! Zdravý duch nechť jest zdrojem nových vznětů a snah k společnému účeli — sbratření všeobecného!"

Projev ozdoben jest podobiznou Tyršovou, jakž nakreslil ji své doby br. náš upřímný, zastance myšlenky velikého Svazu sokolského, br. Košar v Chicagu.

— "Česká Stráž" v Chicagu koná práci opravdovou na lidu našeho povznesení, jakž měli jsme již nejednou příležitost dokázati, a tak také stalo se o večírku, který minule v Thalia pořádala. Přítel J. J. Král vylíčil účel "České Stráže," paní Mudrochová zapěla za doprovodu manžela svého, virtuosa na housle a slečna dr. Alice Masarykova mluvila o zřizování malých parků v hustě obydlených českých čtvrtích. Chorvatsky mluvil redaktor H. Sirovatka, jehož řeč u výtahu jsme čtli a musíme jen pochváliti, bylať nejen upřímnou, ale šla od srdce k srdci a volným duchem. Virtuosa na basu V. Jiskra koncertoval a Otto Fuerst nabádal ku zlepšení našich svobodomyšlných škol.

— Byl památný den založení prvního sboru sokolského ve Spojených Státech, jakž důstojně jen oslavil jej sbor náš v St. Louisu. Čtyřicet let práce. Před čtyřiceti lety jen několik nadšených junáků a dnes celé pluky sokolské v Americe. Vzpomínka taková maně vede vás k těm výsledkům práce i tážete se pouze jsou-li dostatečné, jsou-li opravdové? Snad ne z úplna, však vůle byla i pracovalo se s pílí nevšední a zcela nezištně a to prozatím stačí. O vlastní oslavě čteme v "St. Louiských Listech: "40letá slavnost zdejšího

Sokola byla velikou manifestací celé naší osady. Sokolna již dávno nechovala tolik našineců jako tentokrát. Sín byla naplněna do posledního místečka. Jako hosté dostavily se deputace a cvičiči čtyř německých turnerských spolků a švýcarských. Bohatý program byl následující: Odpoledne: Zahájení slavnosti starostem sboru Fr. J. Burianem, Sokolský pochod kapela Sokola, Slavnostní řeč měl br. K. Milčie, cvičení s tyčemi žáci, cvičení s oblouky žákyně menší, cvičení s kůžely žáci menší, Báseň „Jsme národ chudý“ br. Frant. Vůch, cvičení prostná čekanci, cvičení s činkami a ozdobných kroků žákyně větší. — Večer: Oddíl 1.: Směs národních písní hudba, cvičení ozdobných kroků s činkami žákyně, Skupiny o 24 členech členové West Saint Louis Turn Vereinu. Kůň na šíř členové South St. Louis Turn Vereinu, cvičení na bradlech členové South-western Turn Vereinu, cvičení s kůžely sokolky Vlasta, cvičení na bradlech členové švýcarských turnerů. — Oddíl 2.: Hudba kapela, cvičení s tyčemi členové Sokola Mt. Pleasant, cvičení na bradlech členové Social Turn Vereinu, cvičení na hrazdě členové St. Louis Turn Vereinu, cvičení na hrazdě členové Concordia Turn Vereinu, cvičení skupinová na koni na šíř II. družstvo Sokola, cvičení na hrazdě I. družstvo Sokola. Jednotlivé výkony družstev byly přesné a veřejné cvičení tělocvičné budilo všeobecnou pozornost. Cvičitel Sokola br. A. Tesař opět dokázal, že naši sokolové, cvičenci a žáci mohou se čestně postaviti německým a že jest hybnou silou a duší naší milé jednoty sokolské. Za velikou práci jeho zasluhuje všeobecného uznání.

Věci české a slovanské.

— Nově založený časopis „Tělocvičný Ruch“, orgán Svazu dělnických jednot česko-slovanských, neztrácuje myšlenku sokolskou samu o sobě, ale praví mezi jiným, že přý dnešní Sokolstvo opustilo a zradilo zásady svých zakladatelů: rovnost, volnost a bratrství. Nu, tak zle snad ještě nebude i pochybujeme, že tělocviku stanovisko národní a rozvoji jeho uškoditi může, tak jako smýšlení sociální nebude mu na závalu tam, kde o celky, když se jedná, všichni bez rozdílu se sejdou a netřídí.

— Dr. Jiří Guth ve vydané knize „Moje prázdniny v Americe“ píše o Olympických hrách na výstavě v St. Louis pořádaných a lituje, že mezi všemi těmi v míru zápasícími národy nebylo krajana, který by byl přý dokázal, že také česká, svalová síla za něco stojí. V tom se ale pisatel, jak víme, hodně mylí, neboť tam i naši byli a vyznamenali se mnozí, jakž sdělili jsme v listě tomto své doby.

— V Praze, jakž „Věstník“ sděluje, sestoupil se zvláštní výbor, v němž má i Č. O. S. svého zástupce, který si vzal za úkol zřízení a vydržování zvláštní, trvalé a lidové síně v levém křídle průmyslového paláce na výstavišti v Král. Oboře. Otázka Sokolského domu v Praze znovu ošla se na pořadu. Dům byl by pravým „dostaveníčkem sokolským“, asi na způsob našich klubů, domovem Č. O. S.

— Sokolská Župa dolnorakouská pořádá veliké jubilejní veřejné cvičení, dne 11. června ve Vídni.

— Letošní cvičitelský kurs Č. O. S. v Praze byl četný navštěvován a několik bratří posluchačů přijme místa na Rusi na různých ústavech a školách. Okolnost tato padá na váhu a jest dojista významna.

— Český spolek Sokol v Rize se ustavil a máje u středu svém našinec upřímný, jako br. F. K. Šnepp, dojde jistě mety křížené i na chladné Rusi.

— Laskavostí br. F. K. Šneppa dostali jsme pořad a pozvání ku tělocvičnému večírku žáků čtvrté reálné třídy v Moskvě, pořádanému dne 6. dubna. Pořad sám jest velice pěkně setaven a slouží učitelům jen ku cti. Naši na Rusi konají práci záslužnou soustavě naší a uznání též napomáhajíce.

— Prof. Hantich, pracovník za dosažení úplných styků česko-francouzských připravuje nádhernou publikaci „Prague“ s předmluvou proslulého přítele českého národa

Denise. Dílo pro nás sokoly zvláště důležité vyjde v překladu spisovatele Fr. Sekaniny.

— Sokolský den na výstavišti ve prospěch českých menšin sokolských v Čechách bude pořádán i letošního roku v Praze a sice v měsíci červnu.

Sokolky.

— Jako vlas a čistá svěží pleť, tak i bělostné zoubky jsou neposlední ozdobou dívčí hlavinky a každá víte dojista, jak neodolatelný jest úsměv dívčiny, má-li zdravé zoubky. Jestli však jest v předních zubech mnoho zlata, nevypadá pěkně.

— Jest dojista jen hezké, když sestry cvičitelé svému se odvěčiti snaží za práci jeho a přičinění, zvláště je-li bratr tak pilný jako Boh. W. Bartoš v Omaze, jemuž minule sokolky darovaly krásný psací stůl a skříň na knihy.

— Sokolky T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol, slavily již předminulého měsíce památku čtyřletého založení, však zpráv o tom listu svému, žel neposlaly. Což nemají sestry naše dopisovatelku, či listu našeho nečtou? Chceme však poukázat jen na jedno a to pozoruhodná slova br. L. J. Paldy, který prál mezi jiným, aby sokolky vzaly národnost českou do své ochrany, protože jen na nich záleží, zdali a jak dlouho se udržíme a aby „mluvily česky“, protože jest to nejjednodušší prostředek k udržení národnosti. Národnost je vskutku v jazyku. Řečník přenesl své posluchače do Prahy, do let, kdy tam, v té hlavě království českého němčina pátá za něco povznešenějšího a kdy i přední vlastenci netroufali si veřejně mluvit mateřské průchod zjednati. — Seděli kdysi ve veřejné místnosti a radili se dlouho, jak povznést národnost českou. Úmysl měli upřímný, ale radili se německy. A když k žádnému konci nedospívali, tu vstal u vedlejšího stolu bílý, mladý muž a hlasitě na ně zavola: „Mluvte česky!“ Chvilí byli zaraženi, ale jen na chvíli. Hned pak problesklo v jejich hlavách, že v upomínce: „Mluvte česky!“ spočívá vskutku záchrana národnosti. Řečník napomínal ženy a dívky přítomné, aby také mluvily česky, hned ten večer, a potom stále, doma, mezi sebou i v českých zábavách a českých síních a vyslovil své přesvědčení, že na dívkách záleží, aby jinoši naši a mladí muži česky mluvit musili.

— Proto že některé sbory sester našich nepatří ještě k N. J. S., tím ještě není nikterak řečeno, že by nemohly tak ob čas listu našemu podati o sobě a činnosti své zpráv.

— Podle zprávy „New Yorkských Listů“ muselo být uvedení Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku do N. J. S., jakž v minulém čísle jsme oznámili na den 15. dubna, opravdu slavnostní. Starostka sestra A. Veselá, uvítala obecenstvo vzletnou řečí, načež následoval vlastní pořad. Starosta N. J. S., br. F. Martyny odevzdává diplom jednoty vyličil úkol a práci tělocvičných sborů sokolek a význam těchto ve výchově mládeže a příštích pokolení. Poukázal, že poslelní sjezd Nár. Jed. Sokolské, odbývaný v St. Louis, Mo., usnesl se přijímatí sbory sokolek do společného svazku hlavně z té příčiny, aby dána byla jim lepší příležitost ku zdařilejší práci na společné věci sokolské a národní.

Těšíme se na původní sdělení a jen tolik podotýkáme, že sestry naše new-yorské byly vždy v prvých řadách, jednalo-li se o věc naši i přejeme jim proto vše dobré ve všem jejich konání a zdar úplný.

Dorost.

— Dětskou přednášku uspořádal minule Dělnicko Amer. Sokol v New Yorku. U té příležitosti bylo také pořádáno cvičení veřejné žákyně a žáků vedením br. Jos. Košare a Ed. Mosrem. Prostná se zvláště líbila, zejména ona žákyně od 6 do 8 let. Pak prostná s činkami žáků téhož stáří, dále prostná s praporecí žákyně 8 — 10letých, cvičení s tyčemi a skupinami žáků od 10—14 let a kůň na šíř a skupiny žáků od 10—14 let. Obecenstva bylo dost a to s prací cvičitelů a té jejich drobotiny bylo zcela spokojeno. Také další pořad sestávající z různých výstupů a pod. se líbil.

— Besídky Sokola Cleveland se čím dále tím více líbí a práce pořadatelů jen dochází uznání. Spůsobem tím dorost zůstává v neděli s námi a neutíká nám do různých těch "sunday-schools" a pod. Již ta okolnost padá na váhu, a v jiných sborech by také měla dojít povšimnutí.

— Mládež do zábav, kde se mnoho kouří, pije a tančí neměla by chodit a zůstávat do pozdních hodin. Proto kde jen poněkud lze zřizujeme v Sokolnách místnosti pro dorost, kde slušně a pěkně by se mohl pobavit ve dne hrou a jinal.

VĚDA, UMĚNÍ A PRÁCE.

— V Chicagu založen byl spolek pro pěstování zdraví, jenž čile přímo v lidu agituje a pořádá přednášky ve veřejných místnostech, restauracích, dílnách, hotelích a ústavech. Jednou z nejčilejších členkyň spolku je krajanka B. H. Šmidlová, která onehdy v Lotus klubu č. 255 Wabash ave. prohlásila: "Dyspepsie je národní kletbou Ameriky. Tomu tak není v Čechách, ježto my vaříme svoji potravu v hrnci, kdežto Amerika užívá pekáče. Američané jedí příliš mnoho masa a těžkých zákusků. Také pijí příliš mnoho kávy. V restauracích nepodává se dostatek zeleniny." Spolek také agituje, aby odstraněny byly šňěrovačky, vysoké podpatky na botách a jiné nepřístojnosti hlavně v ženském šatstvu. Mají nyní již 200 členů, hlavní stan v č. 59 Dearborn ul.

— Na národním sjezdu pěstitelů bavlny, kterýž se odbývá právě v New Orleans, zasedal Jan Kocourek z Hazen, Arkansas, a sice byl dosazen guverérem Jefferson Davisem, za okres Prairie.

V "Rozhledu" čteme: Čtenářská Beseda Vlast jest malý hlouček lidí, pečujících o duševní povznesení lidu našeho v New Yorku. Za krátkou dobu činnosti zařídila se knihovna, čítající více než 1600 svazků nejlepších českých spisů. V činnosti své jde ale dále. Jest známo, že na veliký počet českého obyvatelstva v New Yorku jest malé a nepatrné procento české mládeže, která věnovala by se vyššímu studiu a tak založila novou, česko-americkou inteligenci. Hledatí toho příčiny základní, není věci naší. Však na základě toho fakta ujala se Beseda iniciativy a hodlá pracovat ku všeobecnému zlepšení. Beseda zařídila tak zvaný "Nadační fond studující mládeže," z něhož hodlá po celou dobu studií vydržovat nadanou mládež obojího pohlaví, kde bude třeba hmotně, nebo jen morálně. Vyhledá podle výkazů školních dobré studenty a po vyšetření poměrů rodinných a konsultaci s rodiči i učiteli vytkne jim životní cíl, k němuž je povede s veškerou energií, založenou na podpoře finanční. Že tím spůsobem vyhledá a zachová se mnohý slibný talent pro různou dráhu vědy a umění potvrdí každý ten, kdo o mládež, jinak málo v evidenci a pod dozorem drženou, se zajímá. — Povinnosti — a dle našeho mínění povinností milou — každého uvědomělého Čecha amerického jest snahy tyto všestranně, mravně i hmotně podporovati.

— V proslulé Innesově kapele mimo Kryla působí ještě pět jiných českých umělců a hudebníků prvního řádu a sice jest tu známý hudebník a přítel náš chicagský Triner, kterýž již po více roků v kapele této se nalézá; Francel, mladý a nadaný umělec, kterýž nedávno z konservatoře pražské se navrátil a v New Yorku několik koncertů na lesní roh pořádá; dále Mach, rovněž jako Francel z New Yorku, Tomša z Clevelandu a Čimera z Chicaga.

— U příležitosti velikého sjezdu Americké Lígy proti tuberkulóze, který se v dubnu od 17. do 18. odbyval v Atlanta, Ga., přinesly tamnější časopisy podrobné zprávy o pracích sjezdových a podobizny čestných předsedů jednotlivých sekcí. Mezi těmi nalézá se i ona naše, jakož i pojednání o včasné rozpoznání tuberkulózy. Stát Wisconsin zastupovati měl L. A. Karel guvernérem jmenovaný a stát náš Dr. Valenta z Iowa City.

— V "Osvětě" čteme překlad z omažské, nedělní "Bee,"

z hudební části téže, kde činí se velice pěkná, třeba ne zcela správná zmínka o českých umělcích jak následuje: "Vzpomínám si na jeden nebo dva případy, kdy slyšela jsem úžasnou hudbu, ač obecenstvo bylo mi úplně cizím. Možná, že lidé neví, že Kubelík, když zde koncertoval, hrál jedno odpoledne v české tělocvičně na jižní 13té ulici. Bylo ovzduší přichylnosti a uznání, když hrál pro své krajany, kteréž případ ten učinil význačným. Druhý případ byl, paní Maturová, velká dramatická primadonna opery z Prahy, zpívala v české síni. Trávila své prázdniny v této zemi, cestující, aniž očekávala, že zde bude zpívati; však byla pozvána Čechy tohoto města, aby byla jejich hostem. Přijala jejich pohostinství a za to jim zazpívala. Byla jednou z nejkrásnějších ženštin jakou jsem kdy viděla, s hojností měkkého, tmavého vlasu. Za onoho večera byla oděna v těžkém světle žlutém brokátu, v který vetkány byly nitě zlaté. Na prsou měla zavěšený řád s drahokamy, kterýž obdržela darem od královny Dragy, zavražděné v Srbsku. Zpívala několik zpěvů Dvořákových, kteréž svědčily o její dramatické schopnosti a pak ku konci pět nebo šest písní lidových. Nadšení lidu bylo nesmírné, nemohli se nasytiti. Později jsem se s ní setkala a byla velice roztomilou. Když odstraněny židle v sále pro tanec a ženské seděly kol kolem při stěně, šla po celé délce síně a s úsměvem podala každému ruku. Byl krásný pohled."

— Friml při prvním vystoupení svém v Bostonu setkal se s velikým úspěchem, jakž kritika odborná praví. — Také Mudroch v Racine sklízal minule vavříny a náš Kryl na všech místech, kdekoliv s kapelou Innesovou se objevil.

— Ku Všeslovanskému dni sokolskému vydal dotyčný výbor veliké nástěnné oznámky, jež v čele ozdobeny byly kresbou br. Košáře. Obraz ten, jako obraz titulní v minulém čísle listu našeho dokazují, jak bratr upřímný vystihl u nás myšlenku na ten čas nejdůležitější.

— Jméno Jiskrovo má dnes v kruzích hudebních pěkný zvuk a umění jeho jako solisty na basu, nástroj tedy méně v úloze vyšší se vyskytující, uznává se odborníky vůbec.

— Jsme my přec jen národem hudebníků, jen co jest pravda a talent za talentem se vyskytuje. Tak Viktor Kašper z New Yorku odjel na konservatoř pražskou, aby oddal se tam vedením prof. Ševčíka studii a hře na milovaný nástroj svůj — housle. Kašper byl až dosud žákem prof. Kovářika.

— Časopis "American" přinesl celou řadu prací Muchových v pěkné reprodukcii. Předměty kreseb jsou ovšem u Muchy rázu náboženského, však my tu mluvíme jen o uměleckém provedení a zvláštnostech štětců jeho, jež jsou opravdu rázu původního. Velikonoční číslo "New York Herald" mělo opět práci E. V. Nádherného. Symbolická kresba nadepsána byla "The Spirit of Easter" představující rozkošný zjev dívčí, jenž vznášá se nad oživující krajinou a zasypává ji květinami. Myšlenka i roztomilá její zpracování skýtají nepopíratelný důkaz genialnosti.

— Ferd. Kohout obdržel na světové výstavě v St. Louis záslužný diplom a stříbrnou medaili za spolupůsobení a patenty na pouličních dráhách, které vystaveny byly v dopravní budově na výstavě. Kohout jest již po šest roků dílvedoucí strojírny v St. Louis Car Co.

— Časopis "Webster County Argus" v Nebrasce, věnuje celou první stranu jednoho čísla článku "Příchod Čechů něco o jedné z nejlépe prosperujících a zákona milovných tříd lidu v okrese". Vyskytují se tu některé nesprávnosti, ale celkem psán jest článek sympaticky vůči Čechům, a zmiňuje se pochvalně o celé řadě starších osadníků v krajině tamní.

— První depeše poslaná bezdrátovou telegrafií dle soustavy vynálezce Slovaka Rev. Josefa Murgaše poslana byla minule z Wilkesbarre, Pa. do Serantonu. Pokus zdařil se nad očekávání. Tak tedy vedle Tesly i jiný tu ještě Slovák, vynálezce.

DOPISY.

Cedar Rapids, 25. dubna.

Ani v nejhorších poměrech životních neměli bychom se domnívat, že lépe býti nemůžeme. I když nevidíme kolem sebe nic nežli tmu, hvězdy neuhaslý, svítí nad oblaky. Malé strpení a oblaka se rozplynou. Člověk jest částí přírody a pozorujeme u něho tytéž úkazy. Pracujete, snažíte se něčeho docílit a všechno jde naopak. Nenacházíte porozumění ani ve vlastních řadách. Jste mrzuti, zdá se Vám, jakoby ze všech stran obklopovala Vás tma. Ale hvězdy neuhaslý. Pracujte vytrvale dále, tma se rozpráhne a jedna hvězda porozumění za druhou vyskočí. Musí-li už tma být, ať alespoň hvězdy se třpytí, však za krátko vyjde i slunce, které nejen svítí, ale i hřeje.

V našem sboru byla také tma, ale — ve dne. Krájeti se mohla. Členstvo spalo. Avšak byli někteří, již nemohli usnouti. Sešli se v té tmě, uvažovali a radili se. Jeden druhému dodal odvahy, a slíbili si, že ve tmě nebudou. "Buďte-li třeba, rozsvítíme lampu, ale chceme světlo, chceme činnost, chceme život." Nemusili lampy rozsvěcovati. Hvězdy počaly vyskakovati samy. Pevná odhodlanost předáků působila vlivem neodolatelným na ostatní. Porozuměl jeden, porozuměl druhý, poznali, že to tak dále jíti nemůžeme a od poznání k nápravě bývá vždycky malý krůček.

Zvolili jsme si čilý zábavní výbor, pořádali společně se sestrami sokolkami s úspěchem bazár a šibřinky a dostali se na pevnější půdu. Čím více se lepšily vyhlídky, tím přibývalo důvěry a odvahy. "Kde se nouze hrozně dívá do dveří, spokojenost a energie oknem utíká" a — a úroky z dluhu váznoucího na naší budově jedly s námi z jedné mísy. Když se sbor trochu vzpamatoval, rozpomínal se svého úkolu. Dostal dobrého evičitele, budil zájem o soustavné cvičení těla a udělal ve směru tom za krátký čas potěšitelný pokrok. Však jste to při posledním sjezdu viděli! Nebyti těch nezbytných neshod osobních a vrtochů, mohli jsme pokročiti ještě dále.

Ani u tělesného cvičení jsme se nezastavili. Jdeme stále v před. Víme, že jen láska k vlasti jest půdou, na níž vzrůstá myšlénka sokolská, všude pak, kde není základu vlasteneckého, že se "cvičení těla zvrhne v marnivou kratochvíli". Proto budíme v řadách svých český cit, jako to mistrně učinil br. Palda, když naše sestry na oslavu 4-letého trvání svého pořádaly svůj nezapomenutelný večírek s hudbou, zpěvem a hostinou, a obracíme pozornost svoji na cvičení ducha. Vypracovali jsme řadu poučných přednášek z různých oborů a pakli se plán náš ještě v skutek nevtělil, zavínily to pouze přípravy k všesokolskému dni. Ale až se vrátíme, bez odkladu dáme se do práce. Také volnou myšlénku nikdy už se zřetele nespustíme. Upozornění sboru na zavádění bible do škol veřejných a modlení nebylo opatrným ži- vlem našim posouzeno sice příznivě, leč uznávají už, že to byla naše povinnost i dobré právo. Opatrnost jednoho nebo dvou nesmí celek, který si vědom svých cílů a svého poslání odvrátiti. Jsme na dobré cestě, nesnáší se s vědomím naší důstojnosti mužné klidně přiblížiti k tomu, jak se kladou osidla naší svobodě občanské. Aniž směl sbor pomínouti mlčením, když viděl, že soukromý ráz Matice vyššího vzdělání jest na závalu hnutí dobrému a užitečnému.

Zábavy naše byly v počátcích vydatným a nutným zdrojem příjmů, což však nemohlo znamenati, že na zábavách přestane nebo že k vůli výdělku z nich plynoucímu, musíme pustiti se zřetele stránku mravní. Také jsme jí se zřetele nepustili. Naopak, upustili jsme s radostí od pravidelných zábav, když sňi k účeli tomu najal si spolek, jehož členstvo i minulost byly zárukou, že zábavy budou důstojné. Naše výlety do sokolského parku také byly dobře míněny, ale přivedly sbor v nepříznivé světlo a po tuhém boji, v němž na jedné straně stáli materialisti a na druhé ideál, poslednějším zvítězil. Nejsou tohle všechno potěšitelné a slibné zjevy?

Nechci tvrditi, že jest všechno v pořádku. Jsme dokonale daleko, avšak dliti u malichernosti a odsuzování jejich přehlédnutí pokrok ve věcech vážných a velkých, jež tvoří integrující součástku naší myšlénky a našich snah, bylo by nespravedlivé. Co věčného chvály si zaslouží, bez nadnášení veřejně pochváliti a věci podřízeného významu ponechati k nápravě uvnitř sboru, zdá se mi cestou, jedinečnou prospěšnou. Prohřešili se někdo vědomě a zámyslně proti zájmu a směru milé jednoty naší a snaha napravit uvnitř ukázala se býti marnou, to je pak něco jiného.

J. J. Hájek.

New York, dne 27. dubna, 1905.

Ve schůzi evičitelského sboru T. J. Sok. N. Y. jednáno bylo o článku br. Čermáka, v němž prostřednictvím "Sok. Amerického" vyzýval všechny br. evičitele, by podali náhledy, jak činnost tělocvičnou v Nár. Jednotě vzpružiti. V následujícím čísle našeho listu píše br. Čermák, že ani jediný evičitel, aneb jiný činovník neodpověděl na jeho dotaz a poukazuje, že snad netečnost naše spočívá v tom, že snad "Sokol Am." nečtem, aneb čteme-li, zůstáváme vůči životním organisace naší se týkajícím lhostejnými.

Členové evičitelského sboru New Yorkské Jednoty čtli oba zmíněné články, a příčina, proč na dotaz br. Čermáka neodpověděli, záleží nejvíce v tom, že očekávali náhledy evičitelů povolanějších a to především náhledu br. Čermáka, jenž nám v záležitostech tělocvičných může povědět více, než kterýkoliv z nás; dále evičitelé z povolání (totiž ti, kteří jsou za cvičení v jednotách náležitě placeni) jimž na vzpružení činnosti v tělocvičně nejvíce záleží a mají více času i zkušeností vlastních, aby stáli se mohli ráde evičitelům dobrovolným, aneb jen částečně za jejich práci odměňovaným. Jeli-kož ale odpovědi na vyzvání br. Čermáka odnikud nedošly, považuje evič. T. J. S. v New Yorku za svou povinnost, poukázati na některé z příčin, proč činnost tělocvičná na různých místech ochabuje. Jednou z předních příčin jest, že sokolské sbory se nestarají o evičitelské sbory, jejich povinností jest, aby činnost tělocvičnou udržovaly.

Dobře organizovaný evičitelský sbor musí příkladem státi členům ostatním, často členstvo k vydatnější činnosti pobádá a hledati cesty, jak členstvo k cvičení připoutati. Zaváděním nových, neb jinak oblíbených her, dalo by se také mnoho docíliti. Mezi evičitelským z povolání a evičitelským sborem, vidí evič. sbor new-yorský následující rozdíl: Cvičitel z povolání obdrží plat, aby jednotu evičil, jeden člověk nemůže veškerou práci zastávati sám a proto potřebuje pomahatele, jenž ale není placen a tudíž ani za práci svou není zodpovědným a práce taková není obyčejně prací úplnou. Cvičitel musí stále bádati, aby růzností cviků stalo se cvičení poutavějším. Jeden evičitel i ten nejlepší se po čase vyčerpá a cvičení stává se jednostranným. Jinak jest tam, kde stávají evičitelské sbory; práce rozdělena jest na více evičitelů a tito všichni se starají, aby v pokroku jedni druhé předčili, neboť zodpovědnost padá na každého z nich stejně. Kde jest evičitel s povolání tam se z pravidla neodchovávají nové síly evičitelské, kdežto u evičitelských sborů jest tomu zcela jinak. Náčelník jest hlavou takového evič. sboru a jeho snahou jest, aby tělocvičnými přednáškami a radou při každé příležitosti seznamoval sehnane evičence se vším pro výchovu evičitelů potřebným. Cvičitel z povolání se nenamáhá, aby připravil pro sbor evičitele, kteří by byli schopni kdykoliv jeho místo zastávati.

Dobře organizovaný evičitelský sbor, jenž by dobrým příkladem sloužil členům ostatním a staral se, aby látka tělocvičná byla také poutavou, posloužil by jednotě své více než každý evičitel z povolání, aneb celá spousta různých náhledů o vzpružení činnosti v Národní Jednotě Sokolské.

Tělocvičný sbor dívek a paní pořádá slavnost přijetí do Nár. Jed. Sokolské dne 15. dubna, ku které připraven byl pěkný pořad: Starostka sestra Veselá přivítala přítomné občanstvo, načež br. Martyny, starosta Výkonného Výboru

N. J. S. pronesl pěknou řeč, poukávav na význam pěstování ženského tělocviku při čemž odevzdal diplom členství N. J. S. Pak následovala poděkovací řeč sestry Veselé, načež proveden byl obraz "Pod praporem Sokolským," po tom skupinová evičení s tyčemi, jež provedly sokolky řízením br. Martyného, jež se tak líbila, že musela být opakována. Cvičitel Martyný dostal od vděčných evičenek malý pohár v upomínku.

Těl. Sbor dívek a paní odvedl tajemníku sboru ředitelů \$176.75 z divadelního představení "Jiříkovo vidění" začež nechť přijmou tisícové díky. — Dne 19. dubna zemřel nám br. Karel Vodička v stáří 20 roků; želíme tím více ztrátu br. Vodičky, ježto po celý čas členství evičení pilně navštěvoval.

Doufaje, že v příštím dopise budu moci psát opět něco potěšitelného, znamenám se se sokolským Na zdar!

Ant. Mysliveček.

Chicago, v květnu 1905.

Je to skoro až hanba, že z tak velikého sboru, jaký je sbor "Plzenských Sokolek" tak řídké do orgánu našeho zprávy docházejí. Tak jakoby ani nás nebylo, a přece sbor náš je jedním z největších ženských spolků chicagských. A nečinny taky nejsme. Zajímáme se také o každé nové dobré hnutí, jež vzniká a chceme (nejen, že tak píší —) ale opravdu chceme ku každé dobré práci přiložit ruky své ku pomoci.

Naše schůze jsou ty nejživější a nejzajímavější ze všech schůzí, jež navštěvuji (jsem členem osmi různých spolků.) Je v těch schůzích našich vidět život — opravdový, snaživý život třetímu stu se blížejiho počtu členkyň.

Neznáme nevěle mezi sebou, neznáme zdráhání nebo liknavosti v práci. Ač povoláním, stářím, vzděláním a společenským postavením se velice různíme, přece všechny jdeme jedním směrem, nijak se netříštíme.

A řady náš stále a stále rostou. Každý měsíc, když ve sbor náš počet desíti, dvanácti i více nových členkyň je uveden, ani se tomu už nedivíme. Jest to zjev již obvyklý. Jen s obdivem hledíme a úctou k naší starostce, sestře C. Fialové, jak téměř kouzelně námi vládnout umí. Promluví, usměje se, zažertuje, a nám žádné nezdá se být za těžko učinit něco, co by na nás snad nikdo jiný nevymohl, nemaje pár tak krásných, dobrých očí.

Není to sice hezké, a zdá se, jako bychom se nesnažily pracovat z lásky k věci, ale jen proto, abychom radost učinily jí, starostce naší — leč tak jsem to nemínila.

Mým, čistě osobním náhledem je, že dobrá věc učiní více dobra, má-li dobré representantky. Člověk neschopný — nebo sobecký je s to zkazit to nejlepší na světě.

Kdyby třeba jen na chvíli, na čas, všechno zašmodrehal a třeba přirozenému postupu dobré věci zabránil nemůže — zastaví přece jeho běh na chvíli, připraví druhé o čas, ve kterém by se veliký kus práce vykonati dalo. —

Než, k našim sokolkám. Nečiníme-li snad vše tak, jak bychom činiti měly, nespadá vinou vše na naše bedra.

Nejprve — což jisto jest — nevíme, jak bychom lépe činily, a potom ty okolnosti a poměry v nichž žijeme, to ustavičné pachtění se za uhájením vlastní existence, nedovoluje nám mnohdy jednati tak, jak bychom měly, nebo si přály.

Tolik nás ku př. rádo by všechna evičení navštívilo — mnohdy takřka prahne unavené tělo po svěžím pohybu ve vzdušné místnosti pod moudrým velením evičitele našeho Hallera — povinnost však na deset jiných míst Vás volá — a Vy nemůžete a nemůžete jít. To v omluvu nám, proč z damských členů Plz. Sok. tak poměrně malý počet těch evičících. Mluvila jsem onehdy s několika děvčátky, navštěvujícími středeční evičení nové naší ženské čty. Tak rády by chodily do evičení v pondělí a ve čtvrtek — nemohou však. Musí v kanceláři počítat peníze. Tak rády by své měkké bílé ručky obohatily několika mozoly na náradí. Nemohou však. Připočteme-li povinnosti jiných dívek — manželek a matek, pak snad mnozí horliví členové mužských

sborů mnohé omluví. Pořádáme zábavní schůze po vyčerpání programu, o nichž později se zmíniti hodlám, poněvač místa ubývá a pero se mi nějak divoce rozejelo. — Pořádáme i zábavy a odvádíme poctivě výtěžky svému účeli, a — snažíme se, jak umíme.

A nyní ještě také zmínku o všeslovanském dnu. Skoro se to zdá být frází zmiňovat se o tom, o čem již tolika povolanými pery tolik krásných slov napsáno bylo.

Ty děti naše, ty děti — ty se nám vyznamenaly! Kolik očí se na ně dívalo, tolik se jich mlhou zastřelo, kolik český citících duší se radostí a blahou touhou zachvělo při pohledu na ten náš nárudek rostoucí do síly a doufejme i do nadšení vlévajícího chuť k velké práci, které mezi námi na všech stranách potřebí. Ať ta nová generace na našich zkušenostech dopracuje se toho, čeho my pro četné svoje chyby nyní do sáhnutí nemůžeme.

Je toho ještě mnoho, co bych psáti chtěla, ale doufám, že et. redakce i pro podruhé v orgánu mi kousek místa dopřeje. Se sokolským "Na zdar!" Božena Pavlíková.

Chicago, 4. dubna 1905.

Jelikož se mně naskytla volná chvíle, chápu se pera, abych o našem sboru Sokol Chicago a jeho činnosti něco podal. Kdykoliv se u nás do síně podívám, vždy spatřím přeplnou jak o zábavách, tak i ve evičení, zvláště té drobotiny může se na sta napočítati. Veřejné evičení, které sbor pořádá minulý měsíc, se vydařilo nad očekávání, neboť síň byla vskutku obecnostem zaplněna, což jest jen důkazem, že obecnost podporuje snahy sokolské. Pak naše sestřičky sokolky pořádaly ples a také tu byla ohromná návštěva, a to nejvíce těch starších, a což ta zábava. Nemohu opomenouti důkladnou řeč, kterou měla sestra Janečková, starostka sokolek, a za kterou byla bouřlivým potleskem odměněna. Však nemohu porozuměti tomu jako u našeho sboru, že na mnoho zábav, jak se již stalo, velmi malé vstupné výbor požádal: na maskarní ples a p. Síň pak jest přeplněna, žádný se nemůže řádně bavit a žádného zisku z toho a při tom se ještě na nízký stupeň snižujeme, ač sokolské zábavy mají býti na příklad všem ostatním. Nikdy ještě jsem neslyšel, že si některý sokol stěžoval, že jest vstupné vysoké, za to však jsem již od mnoha slyšel, když jsem se jich tázal, jestli půjdou do zábavy, že mně odpověděli vzhledem na nízké vstupné, jak tam nějakou zábavu můžeme očekávat. K vůli tomu mnoho našich starších ostane doma, aneb jinde zábavy vyhledává. Pamatujeme, že dřívější leta se platilo od 50c až do \$1.00 vstupného, a jaké to byly společenské večírky. Musíme také uznati, že ta naše síň jest již hnedle malá na tu naši slavnou Kalifornii.

Veliký a příznivý obrat jak v našem tak i u jiných sborů nastal od nedávna, evičirny jsou přeplněny. K slavnému Vše-slovanskému dnu na 30. duben každý člen našeho sboru se již připravuje, pracuje se pilně a kroje se řídí, neboť každý se chce účastniti průvodu. A což ve evičírně, kde evičitel sok. Jiroušek má na sta žáků a žákyň a je k tomu slavnému dni připravuje. Jak se ta drobotina ale také činí, inu radost pohleděti. Kde pak ale jsou ti naši evičenci, kteří jsou v hlavě staří, ne však v těle?

Také sbor pořádá minule divadelní představení za velké návštěvy obecnosti. Každý byl hrou uchvácen, neboť kus vskutku pěkně byl proveden.

Měl bych také svůj náhled na otázky v minulých číslech proč naše tělocvičny jsou mnohdy prázdné, avšak zatím mi nezbývá času, snad později.

Na zdar!

Jakub Kolář.

New York, 7. dubna, 1905.

Veřejné evičení žactva, jež pořádala Jednota naše v neděli, dne 26. března, vydařilo se nad vše očekávání dobře, ač krásné nedělní odpoledne lákalo spíše ven, než do místnosti uzavřené, byla Sokolovna naplněna lidmi, kteří se přišli

pokochohat pohledem na tu mládež, naději naši do budoucna, jak účty skládá z celoroční své činnosti.

Pořad vlastní zahájen byl dobře promyšleným proslovem br. starosty Karla Hrbka. Byl to skutečně radostný pohled na tu drobtinu jak si hrdě podle hudby vykračovala a cvičení prostná někdy i dosti obtížná s pravým sebevědomým "hrdinů dne" prováděla.

Br. Bartůněk, jemně záležitosti obchodní nedovolují, aby nadále místo evičitele žaček zastával, byl těmito překvapen proslovem na rozloučenou a malým dárkem.

Nebudu se rozepisovati o jednotlivých číslech pořadu, jelikož úlohy té zhostil se již br. J. Knedlhans, jen tolik mým poznamenat, že vzdor upozornění bratří s jednot vůkolních, aby cvičení toto navštívili a z něho látku poučnou čerpali, dostavili se pouze hoši z Newarku, z Bayone a několik členů evičitelského sboru Del. Am. Sokola ve Winfield, L. I. Z jednot však nám nejbližších jako Svornost v Morisani a Fugner v L. I. nepřišel nikdo.

Dne 2. dubna zemřel nám po krátké nemoci br. Václav Bělský, jehož budem dlouho ve středu našem postrádati, neboť sokol Bělský byl jedním z nehorlivějších pracovníků našich, a sokolem s tělem i duší, nadšeným pro vše sokolské.

Na zdar!

A. Mysliveček.

Chicago, 30. dubna 1905.

Z Plzenského Sokola. — Den, který nese výše uvedené datum, je pro chieažské Sokolstvo národní slavností. Naše staroslavná Plzeň oděna je v roucho sváteční a kde kdo připravuje se do Colisea; tam chieažské vůbec a české veřejnosti zvláště má býti podána ukázka našeho snažení na poli tělocvičné výchovy, získati uznání americké veřejnosti a našeho lidu lepšího pochopení. Obrovská návštěva není totiž ještě přesným měřítkem, jak daleko český lid oceňuje myšlenku sokolské výchovy, neboť marně bylo by lze zapírat, že — žel — snad většina obrovské massy obecnstva přilákána je zvěstí "ohromné" slavnosti v Coliseu, největší síni naší západní metropole a nevšedním leskem, kterou ji předem zahrnoval anglický tisk. O českém tisku se nezmiňuji, neboť ten jako obyčejně zachoval se k nám macešsky, odbyv předběžné práce výboru a vyzvání ku hojně návštěvě několika slovy v lokálních zprávách a to slovy, která jako obyčejně jsou papouškováním "o velkoleposti manifestace Sokolstva" a pod. Když to listům pisatel kdysi na veřejné slavnosti vytknul, mnozí sokolové zle se naň hašteřili a zle mu domlouvali. Nyní dostali svoji medicínu zpět... Abych vypisoval průběh slavnosti, není zde k tomu místa, an referát důkladný zajisté na jiném podán bude místě, jen tolik si dovoluji "zarýpnouti", že nepěkně se vyjímá, pakli bratr sokol v průvodu mocně si odfukuje nelibě páchnoucí kouř z cigarety...

— V posledním dopisu referoval jsem o připojení se Klubu Plzenských Bicyklistů a dnes opět přináším potěšitelnou zprávu o připojení se dalších dvou českých spolků. Jedním je mezi českým obecnstvem velmi chvalně známý pěvecký sbor Bedřich Smetana a druhý klub českých mladíků "Čech". 28. března pořádána byla slavnost spojení a tu našemu členstvu dobrá dána byla příležitost, aby se přesvědčil o vyspělosti nového přírůstku ve svém pěveckém odboru, který nám vždy tak velmi chyběl. Ředitel odboru, virtuos sokol Mudroch poprvé tu vystoupil před veřejností co sbormistr a dojem, který učinil na obecnstvo, zajisté mu může býti postačitelným uznáním práce, kterou si obral s nacvičením sboru. Sbor náš nyní čítá přes 500 členů a všecko zdá se bujetí novou silou a novým životem. Naše klubovní místnosti jsou zvláště mladší generací denně přeplněny a cvičirna také jakoby se usmívala, že citelné mezery byly žádoucně vyplněny.

— Přítomně těšíme se návštěvě st. louiských a cedar-rapidských hostů a tu ubíhá nám den za dnem jako v pohádce. Cedarapidským ti starší brzo ujeli, zanechavše tu

jen mladší pokolení, ale nad st. louiskými vykonávají stráž vždy činný bratr Tesař a sokol Šedivec. Škoda, že čas tak rychle utíká; jen několik ještě dnů a blahé chvíle, které jsme a vlastně nyní trávíme s našimi hosty, budou jenom milou vzpomínkou. Aspoň kdyby nám tady st. louisští zanechali svoje bujaré sestry sokolky — již by nám bylo veseleji. Nechtí však o tom ani slyšet a tak si to mladé Sokolstvo bratr Tesař nejspíše odveze vše najednou.

— 17. května pořádají Sokolky májový věneček, který se vždy honosí tím, že je jedním z nejušlechtilějších plesů českých v Chicagu a tu bratři sokolové zajisté neopomenou do jednoho se dostavit, aby čilé sestry v jich pilné práci posílili.

Vilém Kroužilka.

Cleveland, O., 23. dubna, 1905.

Zápisky ústředního Výboru Župy Severo-východní.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr. Nepřítomní zástupci J. Chábek, M. Krejsa, omluveni. Zápisky z poslední schůze jak čteny tak přijaty. Dopis od hlavního náčelníka Župy Sev. Vých. přijat a též cvičení jim vypracované pro příští závody župní v Detroit, Mich.; zvolen dvoučlenný výbor: Jos. Štíbr a A. Pánka na žádost hlav. náčel. ku přehlédnutí cvičení, zdali uznají nějaké opravy, aby je ihned oznámili. Dopis od výboru v Detroit pro příští závody přijat. Oznamuje se, že odbýval schůze v nichž zvolen výbor na tělocvik, a výbor jenž postará se o veškeré jiné potřeby pro závody. Tajemníku uloženo dopsati jednotě Sokol Lorain, by zasílali pravidelně zprávy hlavnímu náčelníku tak aby je uveřejniti mohl. Výbor, jenž zvolen k vůli založení nového Sokolského sboru v Newburghu podává zprávu, že mu zapotřebí více času, nežli úplnou zprávu podati může.

Usneseno dopsati všem německým turnerům, aby zvolili si též zástupce a účastnili se společně schůze v Germania Hall, kdež by se jednalo o požádání městské rady, aby postavila veřejné letní cvičiště v některém parku clevelandském.

Do této schůze zvoleni zástupci: J. Štíbr, od Sok. Čech A. Pánka od Sok. Cleveland a Fr. Šlais od Sok. Čes. Zábavný. Výbor má rovněž pracovat na cvičení pro společné závody Sokolské v městě Clevelandu. Na zdar!

Frant. Cais, taj.

ZE ŽUPY VÝCHODNÍ.

Zápisky ze schůze odbývané dne 16. ledna, 1905.

Schůze zahájena br. Hamplem. Protokol z poslední schůze čten a přijat. Dopis a poštovní poukázka od Jednoty "Blesk" z Baltimore čten, jímž jednota tato zapravuje župní poplatek za 193 členů \$19.30 za rok 1904. Účet jednatele služné za rok 1904 \$10.00 a poštovné za též rok \$1.12, dále účet náčelníka za II. půlletí služné \$5.00 a poštovné za IV. čtvrtletí 1904 — 32c vyplaceny. Na to přečtena jednatele zpráva župy za celý rok 1904 jak následuje:

Přenos hotovosti z roku 1903\$280.76
Příjem v roku 1904 67.92

Činí dohromady\$348.68
Vydání v roce 1904\$202.09

Zbývá hotovost na rok 1905\$146.59
Stručná zpráva příjmu a vydání v Sok. Amer. čís. 2. ročník 1905.

Za přítomnosti starých i nových zástupců jednot, prohlásil starosta činnost starého župního výboru za ukončenou a zároveň otevřel nominaci pro nový župní výbor.

Za jednoty přítomni: New York: Fr. Jicha, Ant. Mysliveček, Vinc. Vaněk, Hugo Sekyra, Jos. Laně a Jos. Gregor. Fugner: Vojt. Filip a Fr. Černovský. Svornost: Vinc. Křenek.

Volba výboru jest následovní: Starosta Vinc. Křenek; náměstek Fr. Jícha; pokladník Jos. Laně; jednatel Vinc. Vaněk; náčelník Fr. Jícha; I. podnáčelník Hugo Sekyra; II. podnáčelník Vojt. Filip. Finanční výbor: Jos. Gregor a Ant. Mysliveček.

Nový výbor usnesl se, by zábavní výbor byl svolán náčelníkem a v práci by se pokračovalo rychleji. Účet br. Al. Bláhy za cestovné do schůzi, znějící na 40c byl vyplacen. Na to schůze skončena. Jos. Knedlhans, jed.

New York, 24. dubna, 1905.

Zápisky ze schůze odbývané dne 20. března 1905.

Br. jednatel má odeslati případný telegram ku slavnosti dnu všesokolského, který odbýván bude dne 30. dubna, 1905 v Chicagu. Dále má požádati br. S. C. Franka jako organizátora východní župy, by navštívil Jednotu v New Bedford, Mass. Dále usneseno, by do příští schůze obesláni byli veškerí členové zábavního výboru pro příští závody. Dále ujednáno, by na závodech oněch též evičili čekanci a br. jednatel má odepsati okolním jednotám by své čekance dle možnosti na závody ony vyslali.

Na to zvolen technický výbor, který sestaviti má pravidla pro čekance, kteří budou závoditi. Sestává z následujících bratrů: Br. Fr. Jícha, od T. J. S. Sok. N. Y., Hugo Sekyra od té samé jednoty a Vojtěch Filip od T. J. Sokol Fugner. — Dále uloženo tomuto výboru by do příští schůze podal zprávu, zdali bude možno pro ony závody získati též žáčky okolních jednot, tak aby závody ony byly co možno nejúplnější.

Co poplatek župní od Těl. Jed. Fugner, L. I. \$6.50. — V této schůzi přítomny byly sestry od Těl. sboru Dívek a Paní v New Yorku co župní výbor Marie Šimůnková a Johanna Voříšková. Na to po volné debatě schůze ukončena. Vinc. Vaněk, jed.

Zápisky ze schůze odbývané dne 20. února, 1905.

Schůzi zahájil br. Křenek. Nepřítomni byli br. Filip a Černovský od jednoty Fugner, L. I. Zápisky z poslední schůze čteny a přijaty.

Br. Gregor podal návrh, by na příští státní závody pozvány byly okolní Jednoty, které patří pod naši župu, dále Sokolky a Slovenský Sokol. Br. jednatel má odepsati do New Bedford, Mass. tamnější jednotě. Dále má upozornit jednotu Fugner, by vysílala svého zástupce do zábavního výboru pro příští závody. Do zábavního výboru až dosud zvoleni byli: New York: Václav Veselý, Jos. Mrštík; Morissania: Jan Beníšek, Aug. Sehránil; Long Island: Filip Vojtěch, Fr. Černovský.

Příjem v této schůzi byl následující: Poplatek župní od T. J. Sokol v New Yorku za rok 1904 za 500 členů \$50.00. — Od Těl. Jed. Svornost v Morissanii za rok 1904 za 55 členů \$5.50. — Úhrn příjem v této schůzi \$55.50. Jelikož nic důležitého nepředléhalo, byla schůze skončena.

Vinc. Vaněk, jed.

Zápisky ze schůze odbývané dne 17. dubna, 1905.

Br. starosta za přítomnosti všech členů zahájil schůzi. Zápisky z poslední schůze čteny a přijaty. Byl čten dopis od br. Štětky od Jed. Blesk v Baltimore, ohledně náhrady, která jest povinnována br. Sýkorovi za evičení Jed. v Curtis Bay, Md. Župní výbor povolil br. Sýkorovi co náhradu částku \$10.00, kterou má jednatel zaslati. Dále na žádost T. J. v Patterson, by tam vyslán byl evičitel, bylo ponecháno evičitelskému sboru. Župa dle usnesení jest ochotna platiti výlohy s tím spojené. Br. jednatel oznamuje, že požádal br. Franka co organizátora východní župy, by navštívil jednotu v New Bedford, Mass. Br. Frankovi nebylo možno žádosti oné vyhověti, jelikož jest příliš zaměstnán. Na to zvolen výbor sestávající z br. Ant. Myslivečka a Vinc. Vaňka, by se postarali, by někdo jiný jednotu onu navštívil. Br. Jícha vzdává se náčelnictví východní župy a na jeho místo zvolen I. podnáčelník br. Sekyra. Br. Gregor zvolen co druhý podnáčelník. Br. jednatel podal návrh, který byl přijat, totiž by na příští státní závody pozván byl sbor Long Island D. A. S. ve Winfield, L. I. — Sestra Šimůnková o Těl. Jed. sboru Dívek a Paní v New Yorku oznamuje, že sbor onen usnesl se vyslati na příští závody jejich závodnice. Usneseno, by br. jednatel nechal tisknouti 500 obálek a 500 papírů s případným tiskem východní župy.

Vydání v této schůzi bylo: Br. Sýkorovi od Jed. Blesk v Baltimore za 15 návštěv, které učinil Těl. Jed. v Curtis Bay, Md., \$10.00. — Na to po volném rozhovoru, jelikož nic důležitého nepředléhalo, prohlásil br. starosta schůzi za ukončenou. Na zdar! Vinc. Vaněk, jed.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. NÁR. JED. SOK.

New York, dne 1. května 1905.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli K. Hrbek, V. Zvoník a V. Hampl, který byl omluven pro nemoc.

Zápis o minulé schůzi přijat, jak sestaven.

T. J. S. Cedar Rapids žádá o poshovění s poplatkem do příštího čtvrtletí; žádosti vyhověno.

Účet Nár. Tiskárny za tisk a výpravu Sok. Am. za měsíc duben v obnosu \$204.14 přijat a k vyplacení odkázán.

Pořadatel Sok. Am., br. Rudiš-Jičínský žádá Výk. Výb., by mu byl obstarán Arbesův román "Poslední dny člověka". Žádosti vyhověno a br. Lierovi uloženo román onen objednat. Dále zasílá rozličné účty za cuty, které se zdají Výk. Výboru příliš přehnané a mají být br. Jičinskýmu zaslány zpět, by se o pravosti jejich přesvědčil.

T. J. S. Lorain zasílá částku \$3.75 pro rodinu Šafránka do Nové Kdýně. Dále zasílá stížnost proti župě Severo-východní, v níž uvádí, že župa ona se o ně jak náleží nestará, anto na žádost jejich, by jim byl obstarán evičitel, ani neobdrželi od župy žádnou odpověď, a zůstala nepovšimnuta. Uloženo zapisovateli, by župě oné dopsal a je vyzval, by své povinnosti vůči slabším jednotám dle stanov lépe zachovávali a jim evičitele poslali.

T. J. S. z East St. Louis, Ill., se hlásí v počtu 13 členů co člen N. J. S. a zasílá patřičný poplatek. Žádost byla přijata a T. J. S. East St. Louis byla dnešním dnem co člen N. J. S. prohlášena.

T. J. S. Český Lev z Brainard, Neb., se hlásí v počtu 13 členů co člen N. J. S. a zároveň zasílají patřičný poplatek. Žádost přijata a T. J. S. Český Lev byla dnešním dnem co člen N. J. S. prohlášena.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Milligan a Cedar Rapids.

Účet za tiskové práce a papír v obnosu \$7.50 přijat a k vyplacení odkázán.

Následující jest výsledek hlasování stran vyplacení účtu T. J. S. St. Louis z posledních závodů tam odbývaných. Proti vyplacení celého účtu hlasovalo 26 jednot, pro vyplacení celého účtu hlasovala 1 jednota.

Usneseno, by se dalo tisknout 1000 papírů s českým ohlavením a 200 kusů s anglickým ohlavením.

Finanční výbor podal zprávu, že porovnal a prozkoumal knihy jednatele a pokladníka a oboje vynašel v úplném pořádku, a sice: Příjem za toto čtvrtletí \$1,608.29, přebytek z minulého čtvrtletí \$1,573.08, úhrnem \$3,181.37, — vydání \$905.12, — zbývá \$2,276.25.

Usneseno, by se dalo svolání do Sok. Am. stran překlady české Soustavy Sokolské. Stran odměny za tuto práci mohou se ti, kteří Soustavu chtějí přeložit do řeči anglické, dohodnout s Výk. Výb. NJS.

Burelles Press Clipping Bureau žádá Výk. Výb., by jim byl zaslán jeden výtisk Sok. Am. Žádosti vyhověno a jednatel má zaslat. To samé žádá pan Isaac Fromme pro jednu koleji; též vyhověno.

Výkonný výbor německého Turnbundu zasílá pozvání

k závodům, které budou od 21. do 25. června v Indianapolis. Uloženo zapisovateli, by dopsal župě Střední a je uvědomil, v pádu že by se chtěli účastnit.

Uloženo zapisovateli, by si vypracoval provolání ku všem sborům Sokolek, by se hleděly připojit do svazku N. J. S. Provolání ono má být v Sok. Am. uveřejněno a jednoty jsou žádány, by se ho povšimly a hleděly sbory Sokolek pro N. J. S. získati.

Následující jednoty zaslaly zprávu a poplatky: T. J. S. Český Lev, vkladné \$10.00. T. J. S. East St. Louis, vkladné \$10.00. T. J. S. Praha, poplatek \$32.60, T. J. S. Horymír, poplatek \$5.10, do fondu na sjezd \$2.10. T. J. S. Tábor \$51.10, do fondu na sjezd \$9.60. T. J. S. Lorain \$6.50, do fondu na sjezd \$2.20. T. J. S. K. Jonáš, Wilson, poplatek \$19.40, T. J. S. New Bedford \$8.60, za jeden Památník \$1.25, Sbor Sokolek Omaha \$4.95, T. J. S. Chicago \$68.60, T. J. S. Mt. Pleasant \$12.50, za 3 Památníky \$3.75, Plzenský Sokol \$201.50, třetí splátka na Památníky \$50.00. T. J. S. Dodge \$11.80. Česko-Zábavní Sokol \$21.70. T. J. S. Lorain podporu rodině Šafránka do Nové Kdyně \$3.75, za jeden Památník \$1.25.

T. J. S. Cleveland \$39.70, Plattsmouth \$23.10, Badivoj \$21.20, Čechie \$26.00, Milligan \$17.10, Philadelphia \$18.30, Manitowoc \$10.50, Brooklyn \$4.40, do fondu na sjezd \$1.20. Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

POZNÁMKY K NAŠEMU NÁZVOSLOVÍ.

(Příspěvek k posudku nynějšího stavu.)

(Pokračování.)

Bradla.

“Základy” rozeznávají evičení uvnitř, na konci (eviky do bradel a eviky z bradel) a z vnější strany. Sbirka, až na výjimky uvádí: evičení uvnitř, na začátku, na konci a z vnější strany; změně této přísluší přednost, neboť výhody její jsou na bíledni: stručně a přesně určují názvy “na začátku” a “na konci” polohu z které je počítí, předpokládaje ovšem, že při nich vždy ruce až na konce žerdí se kladou. “Uvnitř” nebývá vždy totéž jako “uprostřed” (ruce uprostřed), vyžadujíť toho některé eviky, by počaly před středem, jiné za středem.

Dále uvádím názvy, kterých ve sbírce užívá se v neustáleném smyslu, nebo které se příkládají jiným pojům, než kterým dosud náležely, čímž mnohdy příslušnost dotyčného tvaru pochybnou se stává: bylyť mnohé názvy k výkonu tak přilehlé, že jméno zároveň příslušnost tvaru k tomu neb onomu druhu vyznačovala, výhoda to v naší soustavě nedocenitelná. Toho měli bychom bedlivě šetřit; neděje se tak vždy.

I. Vzpor je takovým pojmem neurovnaným, ač v letech osm až devadesátých byl to pojem přesně vymezený a od vzepření odlišovaný.

Kdo přechází z nižších poloh visu ve vyšší, vysukuje se, t. j. koná výsuk a přechází jím na př. “ze svisu do polohybu nebo shybu; názvy svis, polohybu a shyb jsou jména poloh, název výsuk jméno přechodu zdola nahoru podobně jako název spouštění je jméno pro přechod opačný (Z. T. 474.67. ad B. a 478.1.).

Kdo přechází z nižších poloh podporu do vyšších (na př. na bradlech “z podporu o předloktí v klik” nebo “z podporu ležmo o předloktí za rukama v klik nebo vzpor ležmo”), vzpírá, a dokoná-li podporu úplně až do napjatých paží, vykoná úplný vzpor a je ve vzporu. V tomto případě nemáme tedy zvláštního jména pro přechod a zvláštního pro polohu, nýbrž užíváme téhož pro oba pojmy. Zpětný přechod z podporu vyšších do nižších (pohyb dolů) jmenuje se klesáním; jednotlivé prosté podpory jsou: vzpor, klik (poloha o skrčených pažích), podpor o předloktí, o záloktí (na bradlech a někdy též na kruzích “podpor rozpažmo o záloktí” zvaný),

podpor o pažích (předpažmo, zapažmo na bradlech, rozpažmo na hrazdě). Klesání ze vzporu v klik jmenuje se klesáním.

Různé jsou způsoby, kterými z nižších poloh podporu do vyšších přecházíme: zvolna, rychle, kmihem (předkmihem nebo zákmihem), vzklopmo a pod.; různá jsou také klesání: zvolna, rychle, spádem, odšvihem a pod.

Vzpor znamená tedy jednak polohu, jednak přechod z nižšího podporu do vyššího; od toho lišiti musíme vzepření, které znamená přechod z kteréhokoli visu do libovolného podporu.

Rozlišujeme tedy na př.:

- a) 1. Podpor ležmo vpředu o předloktí — střídne (zvolna) v klik ležmo.
2. Podpor ležmo vpředu o předloktí — zvolna (soupaž) v klik ležmo.
3. Podpor ležmo vpředu o předloktí — rychle (soupaž) v klik ležmo.
4. Klik ležmo vpředu — zvolna vzpor ležmo.
5. Podpor ležmo vpředu o předloktí — zvolna klikem ležmo vzpor ležmo.
6. Podpor ležmo v předu o předloktí — zvolna (přímo) vzpor ležmo.
7. Podpor ležmo vpředu o pažích — zvolna klikem ležmo vzpor ležmo.
8. Podpor ležmo vpředu o pažích — zvolna (a napjatě) vzpor ležmo.
9. Podpor ležmo vpředu o předloktí — předkmihem vzpor.
10. Podpor ležmo vpředu o pažích — předkmihem vzpor vzklopmo.
11. Podpor vznesmo vpředu o pažích — zákmihem vzpor.
12. Z komihání v podporu o předloktí — u zákmihu vzpor.
13. Z komihání v podporu o pažích — u předkmihu vzpor.
14. Z podporu o předloktí — rychle vzpor.
15. Podpor o pažích — rychle vzpor.

Podobně při opačných přechodech:

16. Vzpor ležmo vpředu — zvolna v podpor ležmo o předloktí.
17. Vzpor ležmo vpředu — zvolna v klik ležmo.
18. Vzpor ležmo vpředu — zvolna klikem ležmo v podpor ležmo o pažích.
19. Vzpor ležmo vpředu — zvolna a napjatě v podpor ležmo o pažích.
20. Vzpor ležmo vpředu — předkmihem v podpor vznesmo o pažích.
21. Vzpor — rychle v podpor vznesmo o pažích.
22. Z komihání v podporu o předloktí — u předkmihu (nebo zákmihu) podpor o pažích.
23. Z komihání ve vzporu — u zákmihu podpor o pažích.
24. Z komihání ve vzporu — předkmihu podpor vznesmo o pažích.

To jsou tvary jiného druhu evičebního (podpory, vzpírání a klesání) než příklady následující:

- b) 25. Vis plavmo — vzepření tahem v podpor ležmo o pažích.
26. Vis plavmo — vzepření tahem v klik ležmo.
27. Vis plavmo — vzepření tahem klikem ležmo do vzporu ležmo.
28. Vis plavmo — vzepření tahem napjatě ve vzpor ležmo.

Opačné přechody pak:

29. Podpor ležmo vpředu o pažích — sešin do visu plavmo.
31. Podpor ležmo vpředu o předloktí — sešin do visu plavmo.
32. Vzpor ležmo vpředu — sešin klikem ležmo do visu plavmo.
33. Vzpor ležmo vpředu, sešin napjatě do visu plavmo.

Tvary tyto b) náležejí ku vzepření; tu užívejme určení: tahem a přitřhem; neboť opačné přechody též zvláštního jména mají: sešín, sřit, odkmih.

(Pokračování.)

PŘÍJEM A VYDÁNÍ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ za měsíc duben 1905.

Příjem.

3. dubna. — Za jedno číslo Sok. Amer.	07
Za dva Památníky od T. J. S. Abie, Neb.	2.50
Sbor Sokolek Baltimore, Md., za 1. čtvrt. 1905	3.60
Týž předplatné na S. A.	.75
Dar pro paní Šafránkovou v Nové Kdýni od T. J. S. New York	5.00
T. J. S. Fugner, L. I., N. Y., za 1. čtvrt. 1905..	14.40
Týž do fondu pro sjezd za r. 1904	7.10
8. dubna. — Sbor Český Lev v Brainard, Neb., za vstupné	10.00
Předplatné na S. A. od sboru Sokolek v Detroit	.75
10. dubna. — Předplatné od různých ..	6.75
13. dubna. — T. J. S. Praha, Chicago, za 1. čtvrt. 1905 ..	32.60
Sokol Horymír, Curtis Bay, Md., za 1. čtvrtletí 1905 ..	5.10
Týž do fondu pro sjezd za r. 1904 ..	2.10
Sokol Tábor, Chicago, za 4. čtvrt. 1904 a na 1. čtvrť. 1905 bez zprávy ..	51.10
Týž do fondu pro sjezd za r. 1904 ..	9.60
Sokol Lorain, O., na 1. čtvrtletí 1905 ..	6.50
Týž do fondu pro sjezd za r. 1904 ..	2.20
Sokol Jonáš, Wilson, Kans., za 1. čtvrtl. 1905 ..	19.40
Sokol New Bedford, Mass., za 1. čt. 1905 ..	8.60
Týž za jeden Památník ..	1.25
Sbor Sokolek, Omaha, Neb., za 1. čt. 1905	4.95
Předplatné na S. A.	1.50
Za Památníky a těl. knihy od K. Řeháka	3.05
14. dubna. — Sokol Chicago, za 1. čtvrtl. 1905	68.60
Sokol Mt. Pleasant, St. Louis, Mo., za 1. čt. '05	12.50
Za tři Památníky od Sok. v Crete, Neb.	3.75
15. dubna. — Předplatné na S. A. z Čech, neznámý Plz. Sokol v Chicagu za 1. čt. 1905 ..	201.50
Týž třetí splátku na Památníky ..	50.00
17. dubna. — Sokol Dodge, Neb., 1. čtvrt. 1905	11.80
Předplatné na S. A.	.75
18. dubna. — Č. Z. Sokol v Clev., O., za 3. čtvrt. 1904	21.70
19. dubna. — Předplatné na S. A.	1.25
21. dubna. — T. J. S., East St. Louis, Ill., na vstupné	10.00
22. dubna. — Dar pro paní Šafránkovou v Nové Kdýni od Sok. Lorain, O.	3.75
Za 1 Památník od Sok. Lorain, O.	1.25
24. dubna. — Předplatné na S. A. pro T. J. S. v Bělé v Čechách ..	1.00
Za 4. Vsesokolský slet v Praze ..	1.00
Sokol Cleveland, Clev., O., za 1. čt. 1905 ..	39.70
Sok. Plattsmouth, Neb., za 4. čt. 1904 a za 1. čtvrť. 1905 ..	23.10
25. dubna. — Sokol Budivoj, Detroit, Mich., za 1. čtvrt. 1905 ..	21.20
Sokol Čechie, Chicago, za 2. čtvrt. 1904 ..	26.00
26. dubna. — Sokol Milligan, Neb., za 1. čtvrt. 1905	17.10
28. dubna. — S. J. Phila., Pa., za 1. čtvrt. 1905	18.30
Č. A. S. Manitowoc, Wis., za 1. čt. 1905 ..	10.50
29. dubna. — Předplatné na S. A.	1.64
	\$ 746.91
Hotovost z minulého měsíce ..	1,851.91
Úhrnem ..	\$2,598.82

Vydání.

5. dubna. — Za rytinu pro S. A. Aug. Petrtylovi v Chicagu ..	1.80
Za 4200 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro duben Nár. Tiskárně ..	202.24
Předplatné na The Truth Seeker pro redakci So- kola Amer.	3.00
22. dubna. — Vrch. pořad. Sok. Amer. za duben, Dr. J. Rudiš-Jičínskému ..	30.00
Výp. pořad. za duben, Ant. Hallerovi ..	10.00
Výp. pořad. za duben, Jos. Čermákovi ..	10.00
29. dubna. — Služné taj. V. V. za 1. čtvrtletí, M. Gra- bensteinovi ..	8.75
Služné pokl. V. V. za 1. čt., Fr. Lierovi ..	5.00
Služné jed. V. V. za 1. čt., J. Černému ..	45.00
Za pošt., dovoz a pod. za 1. čtvrt. jed. V. V.	6.78
	\$ 322.57
Příjem ..	\$2,598.82
Vydání ..	322.57
Hotovost ..	\$2,276.25
Na bankách uložené jsou fondy, a sice:	
Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.	\$506.22
Fond pro příští běh evičitelský ..	42.85
Fond základní Nár. Jed. Sokolské ..	300.00
Na Germania Savings Banku ..	\$ 300.00
Na Dry Dock Savings Banku ..	300.00
Hotovost u pokladníka V. V. N. J. S.	1,676.25
	\$2,276.25
Žádám br. tajemníky, aby si neobtěžovali co nejdříve za- slati zprávu za první čtvrtletí t. r. (týká se to pouze těch, kteří zprávy ještě nezaslali). Doufám, že tak co nejdříve uči- ní a zprávy zašlou. Na zdar!	
Jan Černý, jednatel.	
Příjem a vydání Národní Jednoty Sokolské za I. čtvrtletí od 1. února do 30. dubna 1905.	
Příjem.	
Za vstupné a příspěvky od sborů ..	\$1,323.30
Do fondu pro sjezd ..	78.40
Za Památníky N. J. S.	160.00
Sokol Americký ..	31.35
Slavnosti a závody ..	1.76
Tiskopisy ..	.31
Různé příjmy, dar pro paní Šafránkovou v Nové Kdýni, Čechy ..	8.75
Výcvik a vzdělání ve sborech ..	4.42
	\$1,608.29
Hotovost z minulého roku ..	1,573.08
Úhrnem ..	\$3,181.37
Vydání.	
Sokol Americký ..	\$ 717.95
Poštovné, dovoz a podobné ..	12.92
Různé ..	4.25
Zálohy na nářadí ..	110.25
Výcvik a vzdělání ve sborech ..	.38
Památník N. J. S.	.62
Služné taj., pokl. a jednatelem ..	58.75
	\$ 905.12
Příjem ..	\$3,181.37
Vydání ..	905.12
Hotovost ..	\$2,276.25
Jan Černý, jednatel.	

HLASOVÁNÍ O DVOU POLOŽKÁCH

z účtu ve vydání při hlavních závodech v St. Louis, Mo.

Jednota	hlasů		členů
	pro	proti	
T. J. S. New York	—	50	502
Westfield, Mass.	—	2	19
New Bedford, Mass.	—	2	24
Mt. Pleasant, St. Louis, Mo.	—	5	45
Tábor, Chicago	—	10	96
Praha, Chicago	—	11	111
Wilson, Kansas	—	5	54
Česko Zábavní, Cleveland	—	7	65
Cleveland, Cleveland	—	11	113
Slovanská Lípa, Chicago	—	19	188
Blesk, Baltimore, Md.	—	19	193
Bruno, Nbe.	—	3	33
Schuyler, Neb.	—	8	80
Manitowoc, Wis.	4	—	35
Plzenský Sokol, Chicago	—	30	295
Podlipný, Detroit	—	6	60
Cedar Rapids, Ia.	—	16	158
Omaha, Neb., ... by se nedoplácelo	13	—	127
Newark, N. J.	—	4	44
Prague, Neb.	—	5	45
So. Omaha, Neb.	—	7	69
Čech, Cleveland	—	28	278
Plattsmouth, Neb.	—	4	39
Philadelphia, Pa.	—	6	62
Wilber, Neb.	—	5	46
Fuegner, L. I.	—	7	72
Svornost, N. Y.	—	6	56
Brooklyn, N. Y.	—	1	12

hlasů 290

Dle hlasování rozhodly jednoty, by položky ve vydání z hlav. závodů v St. Louis, Mo., za elektrický nápis na Sokolovně \$42.00 a za práci a dekoraci na Sokolovně \$47.85 placeny nebyly, a ono vydání by kryla T. J. St. Louis, Mo. Proti hlasovalo 27 jednot s 290 hlasy. Všechny hlasy v N. J. S. jest 376. (Jeden hlas počítá 10 členů.)

LISTÁRNA REDAKCE.

Brooklyn: Odložili jsme pro věci časovější.

M. K. L.: Nemysli si, že sebe chatrnější práce se nám hodí. A překládáš-li, tož vol lepší předmět a udej pramen. Piš pak ale také jen po jedné straně papíru.

F.: Vykonali jsme co se vykonati dalo. Více zatím nelze. Vše práce poslaná není ani z Tvé hlavy a ještě je špatně opsána. Radíme Ti upřímně, abys toho opisování nechal. Nemáme ani času, ani vůle vyhledávat k vůli Tobě ve starých ročnících "Sokola" pražského a považ jen co by bratři tam tomu řekli, kdyby pod článkem jejich čtli jméno Tvé.

Pražák: Spalování mrtvol jest do jista proces nejlepší, že nezvyklý ještě, nemusíš se divit. Na druhý dotaz máme jen tu odpověď, abys poradil se s lékařem a čím dříve tak učiníš, tím lépe.

Nový: Vidíte jak někdy dobře vyčkat času. Zdalíž není vše jakž Jste psal?

NOVÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Do J. Tyrš C. R. S., přijat byl Vojt. Kropil.

— T. J. Sokol Omaha přijat Leopold Kolovrátek.

— U T. J. S. Fuegner v Long Island City, N. Y., zemřel Jos. Kostka.

— Do T. J. Sokol ve Schuyler, Neb., přijati byli: Josef Vlček, John Holub, Anton Pešek, Jos. J. Bureš, Jaroslav Schmid, Fr. B. Bureš, Karel Mastný.

— Od T. J. Horymír v Curtis Bay, Md., odstoupil Mat. Houdek; pro neplacení vyloučení: Vinc. Nevšimal, S. Vlach, Vojt. Franc.

— Do T. J. Sokol Prague, Neb., přijat byl M. A. Kirchman.

— Od Sok. Jed. Blesk v Baltimore, odstoupili s vyrovnáním: Frank Riedl, Karel Tavík.

— Do T. J. S. v New Yorku přijati byli: Jos. Novotný IV. (přestoupil od Fuegner, L. I.), Roch Aug., Frant. Tomek, Jos. Vach; vyloučen Vác. Dudek; zemřeli Vác. Bělský a Karel Vodička.

— Od Sok. Česko-Zábavního v Clevelandu odstoupili Vác. Vokatý.

— Do Sok. Čech v Clevelandu přijati byli: F. A. Fridl, Jar. J. Černý, Wm. Mareš; zemřel Fr. Cibulka.

— Do T. J. S. v St. Louis přijati byli: Anton Bareal, Jan Boušek; vyrovnali se: Jos. Nový, Vil. Študler; pro neplacení vyškrtnut: Aug. Klouček.

— Z T. J. S. South Omaha, vyloučen pro neplacení: Ferdinand Fiala.

— Od T. J. S. v New Bedford, Mass., odstoupil Paul Buettner.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Cleveland: Jos. Rozhon, 100 Brighton St., od Sok. Česko-Záb. se přestěhoval bez udání nové adresy.

Jos. Hrubý, 96 Hamm St., od Sokola Čech, odmítá list.

St. Louis: Jos. Svarovský, Noblesville, Ind., patří k T. J. S. St. Louis, pošta oznamuje "unclaimed".

Omaha: Čeněk Hrabík byl poslán na R. F. D. No. 1. So. Omaha.

New York: Chromý Alois, 518 E. 76th St., máme v adresáři a zasíláme stále. Do New Yorku posíláme čísla v několika velkých balících dobře zabalených a svázaných, nemůže se tedy žádné číslo cestou ztratit. Vina musí být v N. Yorku.

Cedar Rapids, Iowa, datum poštovního razítka.

Ve schůzi naší ze dne 21. dubna 1905, byla přijata následující resoluce a usneseno zaslati opis její všem členům "Matice Vyššího Vzdělání", což tímto za sbor Jed. Tyrš C. R. Sokol vykonáváme.

Josef Halq, starosta.

B. O. Jandera, tajemník.

RESOLUCE:

Jelikož pozorujeme, že se příspěvky na Matici Vyššího Vzdělání málo scházejí a přese všechno úsilí výk. výboru ani někteří přední vlastenci naši dosud členy se nestali, a

jelikož jsme přesvědčeni, že zdárnému vývoji vadí pouze složení výk. výboru, které jest rázu soukromého, poněvadž členové v Rapidsích bydlící a převážnou většinu tvořící konají a konati budou, nebo jsou v podezření, dle našeho náhledu oprávněném, že konají a konati budou pouze přání jednoho člena, buď přímo nebo nepřímo od něho jsoouce závislí,

žádáme, aby výkonný výbor v zájmu věci dobré podal českému lidu v Americe prohlášení, v němž by mu způsobem jasným a zřetelným vysvětlena byla nejen oprávněnost, ale i cesta, kterou by mohl činně zasáhnouti ve správu národního tohoto hnutí, nebo je převzít a odevzdati do rukou mužů, kteří na základě svého vzdělání a dosavadního působení veřejného mohli by je zdárně řídit, jeden od druhého nejsouce nijak odvislí a do jednoho nad podezření povzneseni, že se práce národní účastní snad z jiných nežli čistě vlasteneckých pohrůtek.

Adresář Národ. Jed. Sokolské ve Sp. Státech

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420 24 E. 71. St. F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; F. Bartuněk, náměstek, 318 E. 71st St.; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 1 Teasdale Pl.; F. Lier, pokl., 410 E. 71st St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a K. Hrbek; výbor účetní: Fr. Hroch, Štěpán Kostka a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 818 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelníci Aug. Tesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Ia.

ŽUPA VÝCHODNÍ, SÍDLO V NEW YORKU.

Ústřední Výbor: Starosta Vincenc Křenek, náměstek F. Jicha, poklad. Jos. Laně, jednatel Vinc. Vaněk, 420-424 E. 71 St., N. Y. C., náčel. Fr. Jicha, 420-424 E. 71 St., N. Y. C., I. podnáčel. Hugo Sekyra, II. podn. Vojt. Filip. Finanční výbor: Jos. Gregor, Ant. Mysliveček. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokolovně, 420—424 vých. 71. ulice, N. Y.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; Frank Čermák, 1027 N. Castle St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J.; tajemník Jos. Stránský 187 E. 22. St.

T. J. Sokol Brooklyn, N. Y., 2. pondělí, tajemník Frant. Hroch, 457 Rodney St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270-272 Prospect St.; taj. Fil. Vojtěch, 166 Skillman ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 907 E. 167th St.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—22—24 E. 71st St.; taj. Jos. A. Knedlhans, 420—22—24 E. 71st St.

Sok. Jed Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod odpo; taj. Leo. J. Pavlík, 866 N. Orkney St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. F. Halma, 36 Dean St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č. S. P. S., taj. Matěj Kubík, 17 Cereal St.

T. J. S. Patterson, N. Y.; taj. Jos. Michalička.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Antone Tavík, 2028 Ashland Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 414 E. 71st Str.

ŽUPA SEV.-VÝCHODNÍ, SÍDLO V CLEVELANDU, O.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cais, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, roh Tillman Ave. a Ash. St., Detroit, Mich.; I. podnáčelník Jos. Štíbr, II. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábek, Jos. Rozhoň, Mat. Krejzl, V. Bernajter, Jos. Ouřada, V. Štíbr. — Schůze 4. neděli odpo. ve 2 hod. u "Sokola Čech."

Sokol Cleveland, 3 neděli v Sokolovně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jedn. Emil Šlapák, 15 Capitol Street.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. čtvrtek v Sokolovně, č. 6 Wendal ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

Sok. Česko-Zábavní, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Fr. Cais, 14 Grand Army Ct.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 698 Antoine St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Masák, 483 La Salle Ave.; účetník Fr. Dražan.

Sokol Lorain, Lorain, O.; 4. neděli ve 2 hod. odpo., v síni Al. Štolby, 422 Charles St.; taj. Al. Nezbeda, 500 Everett St.

ŽUPA STŘEDNÍ, SÍDLO V ST. LOUIS, MO.

Ústřední Výbor: Starosta Václ. Šedivec, jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St.; pokladník Cyril Sádlo; náčelník V. K. Triska, 1911 Geyer ave.; podnáčelníci: J. Jiroušek, Chicago, Ill.; Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids, Ia.; ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13. St.; J. Janda, B. Redl, L. Loeffelman, Fr. Kalista, Ant. Stárek. Schůze 3. pondělí v měsíci.

Pilzenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek; taj. V. Růžička, 524 W. 18th Place; účet. Fr. Mayer.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 Troy Str.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. V. Dvořák, 667 Milwaukee Ave.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; taj. Fr. Kyzivát, 1355 So. 42nd Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., (Town of Lake); schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 1939 W. 47th Str.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor Str.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; Frank Vraney, 521 N. 10th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave.; taj. V. K. Triska, 1911 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; 1. a 3. středu; taj. Frant. Široký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. B. O. Jandera, 201—14th Ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill., taj. Jan Dvořák, 1101 N. 3. St.

Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo.; 3. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave.; tajem. Amalie Janisch, 1719 Dollman St.

ŽUPA ZÁPADNÍ, SÍDLO V OMAZE, NEB.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, tajemník Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Rud. Havelka, 1446 So. 16th St.; podnáčelníci: Frant. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Václav Blatný z Bruno, Marie Patáč a Růžena Sedláček. Schůze 3. neděli v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Jan Vávra

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. Doleček, Ellsworth, Kansas.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Mat. Kuncl.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jíchů; taj. V. F. Bouša.

T. J. Sokol, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 1213 Williams St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. F. H. Svoboda.

T. J. S. Sokol, So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Kubín, 480 So. 19th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. V. J. Kačer.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Taj. A. Odvárka. Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. neděli v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Líbuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v místnosti F. Franka, 20th and S. Sts.; tajemnice Barbora Kubín, 480 S. 19th St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; taj. Františka Semerád, 1256 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva, taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Boh. Kantner, 4206 — 24. St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.

ALBUM 50 ČESKO-NÁRODNÍCH PÍSNÍ - - - - - PRO PIANO

Uspořádal ANTHONY L. MAREŠ.

Skladba těchto písní jest lehká však populárně sestavená, rázem sluchu lahodící, tak že tvoří jednu krásnou směs českých písní. — Nic takového dosud vydáno nebylo — mezi těmito 50 písněmi jsou též následující:

Nad Berounkou pod Tetínem, Kdybych já věděl, Žežulíčka kuká, Sedm let jsem u Vás, Já ty volky nepoženu, Za vodou, Když jsem k Vám chodíval, O Velvary, Na tom pražském mostě, Pod dubem, Na Bílé Hoře, Horo, horo, Bětulinko, Kde je sládek, Nestůjte mladenci, Jsi-li ty sedláčka pán, Hrály dudy, Včera neděle byla, Boleslav to krásné město, Když jsem já ty koně pásal, Když tě vidím, Tázete se, proč jsem Slovan, Kde máj je kraj, Loučení, loučení, a 26 jiných známých starodávných písní. Celé Album 50c. poštou 55c.

ADRESUJTE:

L. MAREŠ, 86 Magnet St., Cleveland, Ohio.

Pište České Nakladatelské a Importní Spol.

1441 I. Ave., New York City, N. Y.

o zaslání na ukázkou týdenního ilustrovaného časopisu

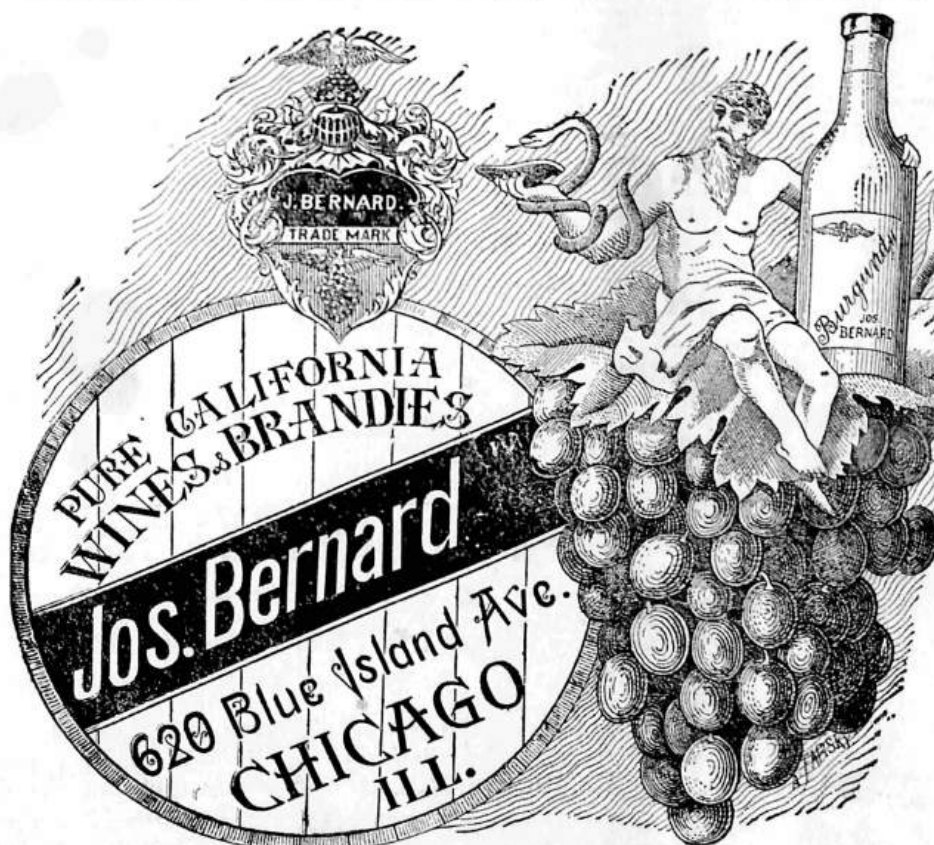
“ROZHLED”

Ct. Těl. Jed. Sokol a Dramatické Sbory upozorňujeme na náš sklad divadelních her a knih ku zařízení a doplnění knihoven.

Tiskové práce.

“SVOBODNÁ ŠKOLA,”

měsíčník obrázkový, vydávaný sborem pro dobro svobodomyšlných škol v Americe pro výchovu mládeže české v duchu svobodomyšlném vychází 15. každého měsíce a předplácí se 50c ročně. Adresa: 566 W. 18th St., Chicago, Ill.

Největší sklad a velkoobchod pravých kalifornských a importovaných přírodních vín.

Zásilky v místě i na venek vyřizují se bezodkladně.

..... Pište si o velký ilustrovaný cenník, kterýž zasíláme zdarma.....

NOVÉ KNIHY.

Na skladě u výkonného výboru
Nár. Jed. Sokolské:

1. Tyrš Mir. Dr.: Základové tělocviku \$1.00
2. Kožíšek Fr.: Cvičební večery na koni na šíř 10
3. Jindř. Fügner: Životopis 10
4. Vaníček Karel: Sokolstvo, jeho směr a cíl.—Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné. Obě za 03
5. Scheiner, Jos. E. Dr.: Tělesná cvičení ve starém věku 65
6. Hanušová Kl. Duchácká: Hry mládeže 45
7. Pexa Václav: Cvičební večery na hrazdě 20
8. Kožíšek Fr.: 100 příkladů cvičení prostných 18
9. Hron K.: O cvičební soustavě 20
11. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči Dra. Mir. Tyrše.
—Povšechné úvahy o věci Sokolské, I. 1 25
12. Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2 25
13. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; I. Bez náradí 15
14. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. S náradím 25
15. Hanušová K.: Dětský tělocvik 20
16. " " Hry míčem 15
17. Pexa Václ.: Cvičební večery na bradlech 18
18. Tyr. Mir. Dr.: Životopis 10
20. Klenka Jos.: Cvičební večery na kruzích 10
22. Vaníček Kar.: Sokolské epistoly od 1. do 4. seš., 1 výtisk 02
23. Ploc K.: Návod o první pomoci při úrazech a nehodách 25
24. Dlouhý Fr.: Tělověda a zdravotověda 50
25. Klenka Jos., skoky prosté, útokem o tyči 10
26. Klenka Jos.: Skoky smíšené na koze a na stole 10
27. Vaníček J. Dr.: O rohování (box) a šermu holí dlouhou (baton) 10
28. Očenášek August: Zápas 20
29. Sládek Jos. V.: České písně 05
30. Klenka Jos.: Cvičení s kužely 15
31. III. slet všesokolský v Praze 30
32. IV. slet všesokol. v Praze, cena 10 sešitů s poštovní zásilkou 1.50
10 sešitů bez poštovní zásilky 1.50
☐ Knihy tyto, pokud zásoba stačí, zasílá vyplacené jednatel výkonného výboru tomu, kdo při objednávce pošle výše udanou částku buď ve známkách, nebo poukázkou poštovní.

JAN ČERNÝ,

437 E. 71st St., New York City.

Naším cvičitelům!

Cvičební večery na koni na šíř. — Sestavil František Kožíšek. Cena 10c.

Objednávejte buď u svých sborů neb u jednatele výkonného výboru N. J. S.

Král sílitelů, je nejlepší prostředek ku posílení těla. Nejzdravějším nápojem po tělocviku, neboť nennaví žaludek a přece jej přivede do pravidelné činnosti. — Odporučen lékaři. — Zasilán do všech částí Spojených Států.

ATLAS BREWING CO.,
CHICAGO.

Ukažte že jste Sokolové

Čís. 1.
Zlatý knoflík (na kabát) \$1.00; po zlatený 50c.

A kupte si jeden z našich zlatých odznaků v barvách českých, bílé a červené

Odznaky zvláštní ku presentaci atd. zhotoví vám co nejvкусněji Sokol J. W. Wiša, člen Plzenského Sokola v Chicagu.

Čís. 2.
celý zlatý odznak 1.50; pozlacený 75 c.
Jméno na zlatý odznak dáme zdarma.

Potřebujete-li pěkné hodinky, prsten neb cokoli z oboru zlatnického, pište si o náš 40 str. český ceník. Naše zásoba jest největší a ceny nejnižší.

W. J. WIŠA A SYN

381 West 18th St., Chicago, Ill.

Solidní obsluha.

Beneš a Chalupa,

jeden z největších

ČESKÝCH MODNÍCH OBCHODŮ

1442 První Ave., roh 75. ul.,
NEW YORK.

Velký výběr oděvů nejnovějších střihů a vzorků. Velký výběr uniových klobouků. Vrchní košile. nákrčníky, spodní prádlo, ponožky a rukavice. Obstaráváme veškeré potřeby pro sokolské jednoty.

Mírné ceny.

Právní záležitosti v Čechách.

Vymáháme dědičné podíly a vyhotovujeme právoplatné plné moci, kvitance, výmazy atd. Jsme ve spojení se všemi advokáty a notáři v Rakousko-Uhersku. Sta záležitostí lacino a rychle vyřízeno a statisíce korun pohledávek vymoženo. Výplaty se dějí prostřednictvím Živnostenské banky v Praze. Dotazy se zodpovídají zdarma.

TOMÁŠ ČAPEK & CO., advokátní a notářská kancelář,
300 E. 72nd St., New York City.

Atlas Brewing Co.,

(dříve Česká Pivovarnická Společnost)

684-706 Blue Island Ave.

CHICAGO, ILLINOIS.

LÉKEM

pro chorobné a slabé a blahodárným nápojem pro zdravé jsou

PRAVÁ

PŘÍRODNÍ

VÍNA

Naše vinné
BRANDY

jsou výborným
domácím
lékem.

Žádejte naše
zboží od Vašich
obchodníků a
nemají-li je na
skladě, pište
nám o ceník a
další
podrobnosti.

z našich
vlastních
vinic

v Sonoma
County,
California

F. KORBEL & BROS.,
684-6 W. 12th St. Chicago, Ill.

Jos. A. Matoušek

364 East 72nd St.,
NEW YORK

ZAKÁZKOVÝ KREJČÍ

Sokolské stejnokroje a cvičební kalhoty pro sokoly a žactvo.

FRANK ŠIŠKA.

1357 První Avenue,
mezi 72. a 73. ul., New York,

má na skladě velký výběr klobouků, čepic a deštníků.

Sokolské klobouky obstarávám pro všechny jednoty. Vesměs uniové zboží.

EMIL ČÁSTKA.

vlastní

nejstarší českou lékárnu,
roh I. Ave. a 73. ul., New York.

Léky se připravují co nejpečlivěji dle lékařských předpisů ve dne i v noci. Patentní léky všeho druhu na skladě.

Záklasník,
fotograf.

402 vých. 71. ul., New York.